

การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครราชสีมา

เสนีย์ ศิริสวัสดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรี
ปีการศึกษา 2557
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

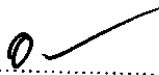
**A STUDY OF THE EFFICIENCY OF BASIC GUITAR
PRACTICE PACKAGE FOR MATAYOMSUKSA 4
STUDENTS OF ASSUMPTION SCHOOL IN
NAKHONRATCHASIMA PROVINCE**

SANEE SIRISAWAD

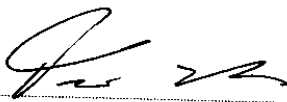
**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Arts in Music
Academic Year 2014
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University**

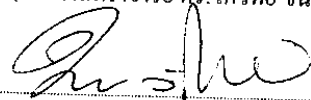
ชื่อเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา
ชื่อผู้วิจัย เสนีย์ ศิริสวัสดิ์
สาขาวิชา ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์

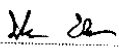
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาคตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

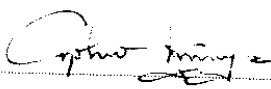

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาร์วิรรณ เอี่ยมสะอาด)

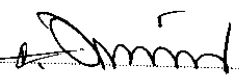
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิทย์ จันทร์ศิริ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์อุนร์กันท์ บุญแจ๊ะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์จ๊ะระพันธ์ อ่อนเลื้อน)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ ขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครราชสีมา
ชื่อผู้วิจัย	เสนีย์ ศิริสวัสดิ์
สาขาวิชา	ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดนครราชสีมาให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ นครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดการสอนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ นครราชสีมา มีค่าเท่ากับ 82.62/95.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ชุดการสอน

Title	A study of the Efficiency of Basic Guitar Practice Package for Mathayomsuksa 4 Students of Assumption School in Nakhonratchasima Province
Author	Sanee Sirisawad
Program	Music
Major Advisor	Associate Professor Dr.Manat Wattanachaiyot
Co- advisor	Assistant Professor Bunjong Cholviroj
Academic Year	2015

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the efficiency of the basic guitar practice package for Mathayomsuksa 4 students at Assumption school in Nakhonratchasima Province and 2) to compare the students' learning achievement before and after learning through the developed practice package. The sample included 20 Mathayomsuksa 4 students in the 2nd semester of academic year 2012. The research instruments consisted of practice package and achievement test. Data was statistically analyzed in percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The findings revealed as follow:

1. The efficiency of the basic guitar practice package measured 82.62/95.00, which was higher than the criteria of 80/80.
2. The students' learning achievement after learning through the developed practice package was higher at significance level .01.

Keywords: Basic Guitar, Practice Package.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ ชันทศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง ชลวิโรจน์ อาจารย์ อนุรักษ์ บุญแจ และอาจารย์ จีระพันธ์ อ่อนเถื่อน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มนต์รี ภูงาม อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา นายวรสรณ์ เนตรทิพย์ อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา บัณฑิตศึกษา (Ed.d.candidate) การบริหารและการจัดการศึกษา มศว. ประสานมิตร และนาย สมบูรณ์ สุขชัย หัวหน้างานเทคโนโลยี โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ภราดา ดร.วิรุทธ บุญพราหมณ์ อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา นายยุรพงษ์ ฉัตรสุภศิริ คุณครูทุกท่าน และนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่ออุทัย คุณแม่เจียมจิตร คุณแม่วาสนา ศิริสวัสดิ์ ขอบพระคุณ ดร.ชาตรี ศิริสวัสดิ์ นางอิสรางค์รัตน์ ศิริสวัสดิ์ นางทัศนีย์ ปรอยกระโทก นายรัฐ บุรีรัตน์ นางรุ่งนภา บุรีรัตน์ และทุก ๆ ท่านที่สนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา จนกระทั่งงานวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

เสนีย์ ศิริสวัสดิ์

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิทช์ ขันทศิริ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง ชลวิโรจน์ อาจารย์ อนุรักษ์ บุญแจ และอาจารย์ จิระพันธ์ อ่อนเถื่อน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มนตรี ภู่งาม อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา นายวรสรณ์ เนตรทิพย์ อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา บัณฑิตศึกษา (Ed.d.candidate) การบริหารและการจัดการศึกษา มศว. ประสานมิตร และนาย สมบูรณ์ สุขชัย หัวหน้างานเทคโนโลยี โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ภราดา ดร.วิรุทธ บุญพราหมณ์ อธิการ โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา นายบูรพงษ์ ฉัตรสุภศิริ คุณครูทุกท่าน และนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่ออุทัย คุณแม่เจียมจิตร คุณแม่วาสนา ศิริสวัสดิ์ ขอขอบพระคุณ ดร.ชาตรี ศิริสวัสดิ์ นางอิสรารัตน์ ศิริสวัสดิ์ นางทัศนีย์ ปรอยกระโทก นายรัฐ บุรีรัตน์ นางรุ่งนภา บุรีรัตน์ และทุก ๆ ท่านที่สนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา จนกระทั่งงานวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

เสณีย์ ศิริสวัสดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ.....	13
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี.....	14
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของชุดการสอน.....	26
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของทักษะปฏิบัติ.....	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	37
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างเรียน.....	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนหลังเรียน.....	48
ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์.....	48
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	51
อภิปรายผล.....	52
ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	58
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	59
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	61
ภาคผนวก ค แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้.....	65
ภาคผนวก ง แบบประเมินชุดการสอน.....	91
ภาคผนวก จ แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกต.....	110
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมิน.....	123
ภาคผนวก ช แบบประเมินการปฏิบัติที่ดีก่อนเรียนและหลังเรียน.....	127
ภาคผนวก ซ แบบตอบรับวารสารการเผยแพร่บทความวิจัย.....	132
ภาคผนวก ฌ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ.....	134
ประวัติผู้วิจัย	136

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงระยะเวลาการดำเนินการทดลอง.....	40
2	คะแนนเฉลี่ยในการประเมินแผนการเรียนรู้.....	44
3	คะแนนเฉลี่ยในการประเมินชุดการสอน.....	45
4	ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบแบบสังเกต.....	45
5	ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินการปฏิบัติที่ดีที่ระดับขั้นพื้นฐาน.....	46
6	คะแนนเฉลี่ยจากแบบสังเกตปฏิบัติที่ดีที่ระดับขั้นพื้นฐาน.....	47
7	คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินการปฏิบัติที่ดีที่ระดับขั้นพื้นฐานหลังเรียน.....	48
8	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	49

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรี เป็นส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบัน เป็นศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติที่มีการสืบทอดต่อกันมาจากยุคสมัยที่แตกต่างกันไปของแต่ละชนชาติ แสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยิ่งใหญ่ของชาตินั้นๆจนก่อให้เกิดความเป็นประเทศชาติของคนได้จวบจนถึงปัจจุบัน ดนตรีสากลเป็นอีกสาขาวิชาหนึ่ง ที่คนทั่วโลกให้ความสนใจและให้ความสำคัญในการศึกษาวิชาการด้านดนตรีสากลอย่างแพร่หลาย ภาษาทางสัญลักษณ์ของตัวโน้ตทางดนตรีสากล และเครื่องดนตรีสากลมากมายหลายประเภท หลากหลายชนิดเครื่องดนตรี ได้ถูกเผยแพร่ไปทั่วโลกและได้รับความนิยมอย่างมากในทั่วทุกทวีปของโลก ดนตรีทำให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา การเรียนทางด้านดนตรีนั้น มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ผ่อนคลายทางด้านอารมณ์เสริมสร้างความคิด ชัดเจนจิตใจ เดิมเต็มสติปัญญา และยังเป็นการศึกษาให้เกิดสมาธิ ความอดทน อดกลั้น มีระเบียบวินัย การเรียนและการปฏิบัติทักษะทางดนตรี มีหลักการทั้งทางทฤษฎี และ ทางภาคการปฏิบัติที่จะต้องเรียนรู้และปฏิบัติควบคู่กันไปตามเนื้อหาของเรื่องที่เราจะศึกษา เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญในเครื่องดนตรีที่เราต้องการศึกษา

สุกรี เจริญสุข (2547) ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยอาศัยเสียงเป็นสื่อถ่ายทอดความรู้สึกของมนุษย์เป็นเรื่องสุนทรียศาสตร์ที่ว่าด้วยความงาม และความไพเราะของเสียง ไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการอ่าน การจำ การท่อง ไม่สามารถมองเห็นได้เหมือนศิลปะแขนงอื่น เพราะดนตรีเป็นเรื่องของเสียงต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องเวลา เมื่อเวลาผ่านไปแล้วจะไม่สามารถเรียกกลับคืนมาได้อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับศิลปะดนตรีจึงเป็นประสบการณ์ทางสุนทรียะที่ต้องอาศัยการรับรู้ และการสัมผัสด้วยตนเอง โดยเฉพาะในช่วงเวลานั้นๆ ดนตรีเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิตที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของชีวิต หรือสร้างมโนภาพที่ตนต้องการแสดงออกมาเพื่อบรรเทาความทุกข์และสร้างสรรค์ความสุข เป็นศิลปะของเสียง หรืออาจพูดว่าเป็นความไพเราะของเสียงที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ ดนตรีมีส่วนช่วยปรุงแต่งชีวิตให้งดงามขึ้นได้ ดนตรีมีบทบาทและมีคุณประโยชน์ต่อชีวิตคนอย่างมากเช่น เป็นเพื่อนในยามเหงา ให้ความเพลิดเพลินให้ความอบอุ่น และสร้างบรรยากาศรอบตัวเรา เมื่อมีความรู้สึกเคร่งเครียด ดนตรีจะช่วย

ผ่อนคลายอารมณ์ ซโลมใจให้เย็นลง ช่วยกระตุ้นให้รู้สึกคลิกคลิก กล้าหาญในยามที่หวาดกลัวภัย คนตรีช่วยหลอมจิตใจให้คนหันมาสร้างกิจกรรมร่วมกัน คนตรีเป็นตัวสร้างเสริมจินตนาการของเด็ก และยังมีคุณสมบัติช่วยควบคุมจิตใจให้เด็กเป็นคนดี นอกจากนี้คนตรียังมีความเกี่ยวข้องกับ ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับจริยศาสตร์ ในการที่จะขัดเกลาจิตใจคนใน สังคม ให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข คนตรีจึงมีความสำคัญมากต่อการศึกษ ของชีวิต และยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมที่มีอยู่ทั่วโลก ทุกชาติ ทุกภาษา คนตรีจึงเข้าไป มีบทบาทอันสำคัญต่อสังคมมนุษย์ และจะแทรกอยู่ทุกหนแห่ง ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่รับใช้สังคม พร้อมๆ กับปัจจัยอื่นๆ ตั้งแต่สมัยโบราณใช้คนตรีในการแสดงออกถึงอารมณ์ของมนุษย์ เช่น ความสำเร็จในการล่าสัตว์ การแสดงออกถึงความรักความอ่อน โยนต่อผู้ที่เขารัก นอกจากนั้นคนตรี ยังรับใช้สังคมมนุษย์ในลักษณะของสัญญาณต่างๆ ในการรวมพลสัญญาณรบ การเข้าสู่สมรภูมิกี้ ต้องอาศัยคนตรี เป็นเครื่องปลุกใจ ให้ทหารเกิดความคึกคัก ฮึกเหิม ใช้เพลงเป็นเครื่องปลุกใจ ให้ ประชาชนรักบ้านเกิดเมืองนอนของตน ในพิธีกรรมความเชื่อ และศาสนาพิธี คนตรีกลายเป็น สัญลักษณ์ในพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ เช่น ความเชื่อจากเทพนิยายกรีกเชื่อว่า คนตรีสามารถรักษา ความเจ็บป่วยทั้งทางกาย และจิตใจให้หายได้อย่างธรรมชาติ

วิชาคนตรีจึงบรรจุเข้าในหลักสูตรการศึกษา ซึ่งได้มีการรับรองจากนักศึกษาว่า คนตรี สนับสนุนวิชาอื่นๆ หรือสนับสนุนการทำงานเป็นหมู่เหล่า ช่วยส่งเสริมสร้างบุคลิกภาพ เป็นต้น ปัจจุบันวิชาคนตรีได้รับการยอมรับว่าเป็นวิชาที่มีเนื้อหาสาระสำคัญเป็นของตัวเอง ดังนั้นวงการ ศึกษาจึงมักจัดวิชาคนตรีไว้ในกลุ่มของวิชาศิลปะ คนตรีเป็นวิชาชั้นยอดเยี่ยมในการพัฒนา สติปัญญา รวมไปถึงมีหลักเกณฑ์ในการคิด ประสบการณ์ต่างๆ ในวิชาคนตรีสนับสนุนการทำงาน ร่วมกันของร่างกายและสมอง สิ่งนี้จึงถือว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญสำหรับวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐาน (ชวัชชัย นาควงษ์, 2543, น.1)

วิรัช ชุขสูงเนิน (2520, น.99) ได้กล่าวว่า ภาษาของมนุษยชาติ มีความแตกต่างกันไปตาม เผ่าพันธุ์และภูมิค่านาของแต่ละชาติ ชาติใดเจริญรุ่งเรือง ภาษาของชาตินั้น ก็จะเป็นที่รู้จักกันอย่าง แพร่หลาย ในภาษาต่างๆ เหล่านี้ มีภาษาหนึ่งที่ทุกชาติรู้ความหมายกันได้ ภาษานั้นคือ ภาษาคนตรี แม้ว่าภาษาของแต่ละชาติจะไม่เหมือนกัน แต่ภาษาคนตรีจะก่อให้เกิดความรู้สึกเดียวกันในด้าน อารมณ์ (Emotion) เช่น ความรัก ความเศร้า ความโกรธ ความตื่นเต้นความดีใจ ความเสียใจ ฯลฯ โดยไม่เลือกชาติ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า คนตรีเป็นภาษาสากล

สังคมสร้างวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ ศิลปะ วิทยาการต่างๆ ภาวะของสังคมแต่ละแห่ง ย่อมมีสภาพแวดล้อมและระเบียบของตน คือจารีตประเพณีที่แตกต่างกันออกไป แล้วสะท้อน ออกมาในรูปของศิลปะแขนงต่างๆ คนตรีก็เช่นเดียวกัน (ภิชาติ เลณะสวัสดิ์, 2543, น.2)

คนในสังคมไทยได้รับการปลูกฝังมาช้านานแล้วว่าดนตรีเป็นวิชาที่ต่ำต้อยด้อยค่า ไร้ราคา เป็นวิชาข้างถนน เดี๋ยวนี้คนรักกิน ในสังคมปัจจุบันเห็นว่าดนตรีเป็นสินค้าชนิดหนึ่ง เพลงได้ผลิตขึ้นเพื่อการค้าไม่ใช่เพื่อฟัง สังคมไทยนั้นขาดความไพเราะทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เด็กไม่รู้ว่าดนตรีที่ดีนั้นเป็นอย่างไร จนกระทั่งโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่คนในสังคมจึงขาดสนิยม (สุกรี เจริญสุข, 2544, น.23)

ดนตรีสากล เป็นสาขาวิชาหนึ่ง ที่ได้ถูกบรรจุให้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนของทุกระดับชั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการฟัง การปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ การเคลื่อนไหวของร่างกาย มีจิตใจที่อ่อนโยน เป็นการฝึกสมาธิ ก่อให้เกิดความสุข เยือกเย็น รอบคอบ นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามในสังคม การเรียนรู้เรื่องดนตรีสากลนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและอยู่ในชีวิตประจำวันของคนโดยทั่วไป เราได้ยินเสียงเพลง เสียงดนตรีจากเครื่องดนตรีหลากหลายชนิด หลากหลายประเภท หลากหลายรูปแบบของแนวเพลง ทำให้เรามีความรู้สึกคล้อยตามความรู้สึกของเพลงที่ผู้ประพันธ์เพลงต้องการถ่ายทอดไปยังผู้รับฟัง ผ่านเสียงของเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ที่ให้ความรู้สึกของเสียงที่แตกต่างกัน เครื่องดนตรีสากลแบ่งออกเป็น 5 ประเภท โดยใช้หลักการเกิดเสียงของเครื่องดนตรี ดังนี้

1. เครื่องกระทบ (Percussion Instrument) เช่น กลองชนิดต่างๆ ไซโลโฟน เบลเลล่า มาริมบา ฯลฯ
2. เครื่องลมทองเหลือง (Brass Instrument) เช่น ทรัมเป็ต คอร์เน็ต ทรอมโบน ทูบา เฟรนช์ฮอร์น ซูซาโฟน ฯลฯ
3. เครื่องลมไม้ (Woodwind Instrument) เช่น แซกโซโฟน คลาริเน็ต ฟลูต โอโบ ฯลฯ
4. เครื่องสาย (String Instrument) เช่น กีตาร์ ไวโอลิน วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส ฯลฯ
5. เครื่องคีย์บอร์ด (Keyboard Instrument) เช่น เปียโน ออร์แกน คีย์บอร์ดไฟฟ้า แอคคอร์ดเดียน เมโลเดียน ฯลฯ

กีตาร์ (Guitar) จัดอยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องสาย (String) นิยมเล่นกันมากในเมืองไทยของเรา เนื่องจากปัจจัยหลายด้าน เช่น วิธีการเล่นในขั้นพื้นฐานไม่สลับซับซ้อนมากนัก มีน้ำหนักเบา สามารถพกพาได้สะดวก หาซื้อได้ง่ายและมีราคาที่ไม่แพงจนเกินไป จากปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้ทำให้มีผู้สนใจเล่นกีตาร์เป็นจำนวนมาก คนทุกเพศ ทุกวัย สามารถที่จะฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทนี้ได้ กีตาร์ เป็นเครื่องดนตรีที่นิยมใช้บรรเลงเดี่ยวอย่างกว้างขวาง และยังเป็นเครื่องดนตรีหลักในวงดนตรีประเภทต่างๆ สามารถเล่นในยามว่าง หรือ เป็นงานอดิเรก ปัจจุบันได้มีการนำเอาเครื่องดนตรีชนิดนี้ไปประยุกต์ใช้ในดนตรีพื้นเมืองต่างๆ อย่างแพร่หลาย วิธีการเล่นที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับแนวเพลงที่หลากหลาย รวมทั้งเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ในแต่ละประเภทของวงดนตรี จึงเป็นเครื่องดนตรียอดนิยมในหมู่นักดนตรีของไทยและสากล ปัจจุบันมีผู้สนใจ

ปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดนี้อย่างมากมายทั้งนักดนตรีอาชีพ นักเรียน นักศึกษา และกลุ่มคนสาขาอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ได้ทำงานในสาขาอาชีพทางดนตรี

เมื่อท่านตัดสินใจที่จะเรียนเครื่องดนตรีชนิดใดแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดอันดับแรกก็คือ การหาครูที่ดี เพราะในการเริ่มเรียนด้วยตนเองนั้น ท่านอาจเพาะนิสัยการเล่นผิดๆ โดยไม่รู้ตัวและยากที่จะแก้ไขได้ในภายหลัง ทางที่ดีที่สุดก็คือ ท่านชอบการเล่นของใครก็ขอร้องให้เขาเป็นครูสอน ถ้าไม่สามารถทำได้ก็ไปสืบเสาะหาชื่อครูที่ห้องสมุดสาธารณะซึ่งมักมีรายชื่อครูดนตรีในท้องถิ่นนั้นอยู่ หรือค้นดูรายชื่อจากหนังสือสมาคมนักดนตรี (Incorporated Society Of Musicians) และไม่ว่าท่านจะเรียนเครื่องดนตรีชนิดใดก็ตามท่านก็มีสิทธิ์จะสมัครสอบเทียบ กับสมาคมดนตรีแห่งวิทยาลัยการดนตรีของอังกฤษได้ (Associated Board of the Royal Schools of Music) เพื่อให้มีเป้าหมายในการเรียนและการฝึกฝนที่ดี อย่างไรก็ตามท่านต้องเข้าใจว่าการสอบมิใช่สิ่งสำคัญที่สุดคือตัวดนตรีเองและไม่ควรให้การตัดสินใจด้วยการสอบมาเบียดบังความสุขที่จะได้รับจากการเล่นดนตรี(สดับพิณรัตน์เรื่อง, 2539, น.85)

โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ได้จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และใช้แนวทางการศึกษาตามปรัชญาของโรงเรียน (Philosophy) ดังนี้ โรงเรียนถือเป็นหน้าที่อันสำคัญที่จะจรรโลงเอกลักษณ์ของโรงเรียน ในอันที่จะสร้างผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีพื้นฐานที่ดี เพื่อการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องเหมาะสมแก่ความต้องการของสังคม โดยมีปรัชญาในการให้การศึกษาดังนี้คือ จุดหมายของชีวิต คือ การรู้จักจักรวรรดิความจริงและการเข้าถึงธรรมอันสูงสุดอันเป็นบ่อเกิดของชีวิต มนุษย์ทุกคนจะประสบความสำเร็จได้ ด้วยการทำงานอย่าง วิริยะ อุตสาหะ ดังปณิธาน ที่ว่า "Labor Omnia Vincit" นโยบายของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ซึ่งโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา เป็นโรงเรียนหนึ่งในเครือของมูลนิธิ มีนโยบายให้โรงเรียนต่างๆ ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ส่งเสริมพัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีพัฒนาการทางศักยภาพครบทุกด้าน คือ พัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ ภายในบรรยากาศของเสรีภาพและความรัก ปลูกฝัง ความรักต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ อันเป็นวิถีชีวิตของคนไทยในระบอบประชาธิปไตย รู้จักรักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีที่ดั่งงามของชาติ เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการและการปฏิบัติ การเงินจัดทางภาษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อันจะช่วยให้นักเรียนเป็นคนมีทักษะ มีเหตุผล มีความคิดเป็นตรรกะ มีระเบียบวินัยต่อตนเอง เป็นคนมีทรรศนะกว้าง รู้จักใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาภาวะแวดล้อม และคุณภาพของชีวิตในสังคมมนุษย์ เน้นการปฏิบัติและการปลูกฝังค่านิยม ของการเคารพในสิทธิต่อกันและกัน และการหนักกำลังทำความดี ร่วมกันพัฒนาชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ โดยการศึกษาและเข้าใจอารยธรรม และมรดกทางวัฒนธรรมของตนเอง ของชุมชน และชาติอื่นเพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมสันติภาพ และ

ความเข้าใจอันดีระหว่างมวลมนุษยชาติ ด้านวิสัยทัศน์โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา (Vision) ได้มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา บุคลากรมีมาตรฐานวิชาชีพ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ได้รับการเสริมสร้างศักยภาพครบทุกมิติ ในด้านพันธกิจโรงเรียน (Mission) มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ดั่งงามของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่ดั่งงาม พัฒนาผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ พัฒนาบุคลากรสู่มาตรฐานวิชาชีพพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล พัฒนาเทคโนโลยีให้เพียงพอและทันสมัย ส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานการศึกษา และได้รับการยอมรับจากชุมชนและสังคม พัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ อัตลักษณ์โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนยึดมั่นสังฆธรรม มีวิริยะอุตสาหะ รับผิดชอบต่อสังคม ยึดมั่นสังฆธรรม หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออก และยอมรับความเป็นไปของธรรมชาติ ความเป็นจริงของมนุษย์ ความเป็นตัวเรา ของเรา ความเชื่อ ความศรัทธา การยึดมั่นในศาสนาและปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ มีวิริยะอุตสาหะ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความเพียร ความพยายาม ความตั้งใจและความรับผิดชอบต่อการทำงาน ความสำเร็จตามเป้าหมาย รับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความเคารพ เห็นคุณค่า มีจิตสำนึกต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม การใส่ใจทุกคุณภาพที่ทำ การอยู่ร่วมกันช่วยเหลือเกื้อกูลเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียน มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาและจิตใจ ประพฤติปฏิบัติตนแสดงออกซึ่งความสามารถ ความสนใจ ความถนัดที่แท้จริงของตน ตลอดจนเป็นผู้มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม โดยจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่ครบและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมทาง ดนตรี นาฏศิลป์ โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา มุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการในการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านดนตรี และศิลปะ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สนองนโยบายของรัฐบาลในการแก้ปัญหา ยาเสพติด นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการปลูกฝังเยาวชนให้เกิดความรัก ห่วงแหน ช่วยกันทำนุบำรุงรักษา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม

ประเพณีที่ดั่งงามของไทย ส่งเสริมให้นักเรียนมีการปฏิบัติทักษะทางด้านดนตรีให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น พัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่ครบถ้วนทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และจิตใจ ในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมทางด้านดนตรี เป็นการพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติทางด้านดนตรี โดยส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น นักเรียนร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีสากลประเภทฟอล์กของ ทั้งเป็นผู้เข้าร่วมประกวด และเป็นผู้ร่วมชมกิจกรรมทางดนตรีสากล นักเรียนร่วมกิจกรรมทางดนตรีสากล ด้านการร้องเพลง และวงดนตรีสากล ทั้งเป็นผู้เข้าร่วมประกวดและเป็นผู้เข้าร่วมชมกิจกรรมการประกวดร้องเพลงและการประกวดวงดนตรีสากล นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าค่ายฝึกซ้อมวงโยชวาทิต เพื่อพัฒนาทางทักษะด้านดนตรีและเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมประกวดแข่งขันและเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเข้าค่ายวงดนตรีไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีไทย และเตรียมความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายใน และภายนอกสถานศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถทางดนตรี และแสดงผลงานทางดนตรีต่อสาธารณชน

จากนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ดังกล่าว ผู้ทำการศึกษาวิจัย ได้สังเกตเห็นถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนในวิชาดนตรีประเภทกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ซึ่งยังมีสื่อการเรียนรู้หรือชุดการสอน ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทางการปฏิบัติทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานให้เกิดความชำนาญ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะสื่อการเรียนรู้ทางการปฏิบัติกีตาร์ส่วนใหญ่ในปัจจุบัน จะเป็นสื่อการเรียนรู้ของการปฏิบัติกีตาร์ในขั้นสูง หรือการเล่นกีตาร์ในระดับมืออาชีพของผู้ที่เรียนหรือฝึกปฏิบัติกีตาร์จนเกิดความชำนาญมาก่อนแล้ว ดังนั้น ควรจัดสร้างชุดการสอนที่เหมาะสมในการเรียนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องกับความต้องการตามวัยของผู้เรียน และสอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดการสอนปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐานสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 396 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ไม่เคยเรียนหรือไม่เคยปฏิบัติคีตาร์มาก่อน จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดการสอนปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนการปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการจัดการพัฒนาการเรียนการสอนปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา เลขที่ 3 ถนนเซนต์เมรี่ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ชุดการสอน หมายถึง ชุดการสอนปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งประกอบด้วย แผนการเรียนรู้ แบบ

ฝึกปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน แบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้น

ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน หมายถึง การเล่นกีตาร์ด้วยวิธีการตีคอร์ดเบื้องต้นที่กำหนดรูปแบบมาให้

คอร์ดพื้นฐาน หมายถึง คอร์ดที่ใช้ในการปฏิบัติกีตาร์ 4 คอร์ดคือ C , Am , Dm , G7

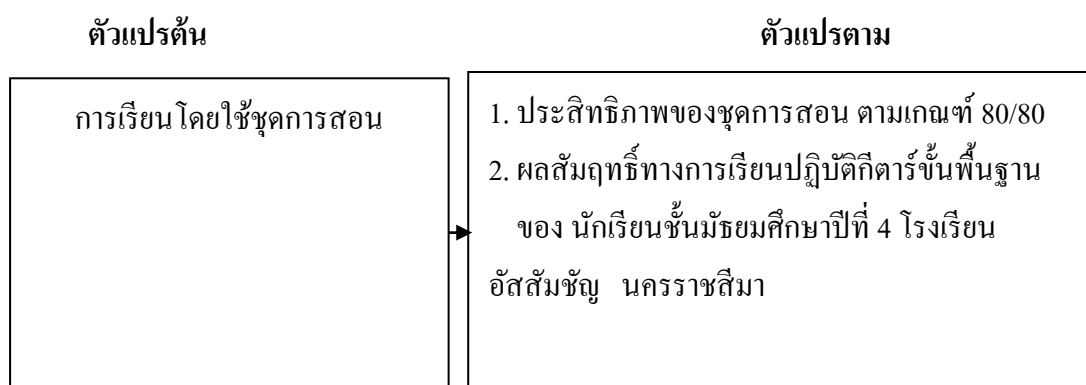
การเล่นจังหวะกีตาร์ด้วยมือขวา หมายถึง การเล่นกีตาร์ด้วยวิธีการตีคอร์ดโดยใช้มือขวา

ประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึง สมรรถนะของชุดการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นได้จากเกณฑ์การยอมรับประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1/E2) ของสื่อประสมโดยถือเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งหาได้จากค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดทุกชุดของนักเรียนทุกคน มาหาค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หาได้จากค่าร้อยละของค่าเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนหลังจากการเรียน แล้วนำมาหาค่าคิดเป็นร้อยละของคะแนนเต็ม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอ ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
3. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี
4. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของชุดการสอน
5. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของทักษะการปฏิบัติ
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมี โอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลัก

เหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี ด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษา ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)

2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4- 6) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.4-9)

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญคือ

ทัศนศิลป์

มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์ จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ดนตรี

มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกลงทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นาฏศิลป์

มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็น

มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, น.1)

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรี

สวัสดี คະรุรมย์ (2551, น.11-14) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรม เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นในสภาพของการวางเงื่อนไข โดยมีการใช้การเสริมแรง การให้รางวัลและการลงโทษ อันเป็นตัวกำหนดให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่ต้องการออกมา ซึ่งเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดทั้งพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปและตัวเสริมแรงที่นำมาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และให้คำแนะนำในบางครั้ง เมื่อผู้เรียนทำได้ดีควรให้กำลังใจและฝึกฝนต่อไปจนเกิดความชำนาญ หากผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ผู้สอนควรทำเพิกเฉยไม่สนใจ พฤติกรรมเหล่านี้ก็จะหายไปโดยที่สุด หากผู้สอนทำโทษพฤติกรรมเหล่านี้จะถูกเก็บไว้ และจะแสดงออกมาเมื่อมีโอกาส

ทฤษฎีกลุ่มนี้ได้กล่าวไว้อีกประการหนึ่งว่า การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเห็นลักษณะที่คล้ายคลึงกันของบทเรียนหนึ่งกับบทเรียนที่จะเรียนต่อไป

ตัวอย่างการนำทฤษฎีนี้ไปใช้กับการสอนวิชาดนตรี เช่น

1.1 การสอนจังหวะควรเริ่มจากจังหวะที่ง่ายก่อน

1.2 การสอนอัตราจังหวะควรเริ่มจาก 2/2 4/4 และ 3/4 ตามลำดับ

1.3 ในการเรียนร้องหรือเล่น ควรให้คนที่ปฏิบัติได้ คือ ออกมาแสดงแล้วผู้สอนให้การเสริมแรงดีกว่า ให้คนที่ทำไม่ถูกออกมาแสดงแล้วบอกว่าสิ่งนี้ไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นการลงโทษทำให้อับอาย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาดนตรี

2. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม อธิบายการเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการสร้างแนวคิดหรือความเข้าใจเพื่อใช้แทนประสบการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่ตนได้ประสบมา ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิด กระบวนการคิดหาเหตุผล รวมไปถึงตัวแปรอื่นๆ เช่น การจูงใจ พันธุกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่มี มาก่อน เนื่องจากการเรียนรู้ เป็นกระบวนการทางปัญญาที่ลึกซึ้ง ดังนั้น ในบางโอกาส การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นในบุคคลหนึ่งแล้วโดยที่บุคคลนั้น ไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรมใดๆ ให้ปรากฏ (Latent Learning) การเรียนรู้ อาจเกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันที ซึ่งเรียกว่าการเรียนรู้แบบหยั่งเห็น (Insight Learning) อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น เป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์เดิม และความสามารถในการคิดหาเหตุผลของบุคคลนั้น

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญานิยม สรุปสาระได้ ดังนี้

- 2.1 ผู้เรียนอาจเรียนรู้ได้แตกต่างกัน เนื่องจากมีประสบการณ์เดิมที่ต่างกัน
- 2.2 การเรียนรู้สิ่งใหม่ ผู้สอนควรชี้ให้เห็นว่ามีความคล้ายคลึงกันกับความรู้เดิมอย่างไร
- 2.3 การเรียนรู้สิ่งใหม่ควรมีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

3. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มปัญญาสังคม กล่าวว่า การเรียนรู้ของมนุษย์เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบกายของมนุษย์ โดยทั้งมนุษย์และสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกันเสมอ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ด้วยการสังเกตหรือการเลียนแบบจากตัวแบบตัวอย่างการนำไปใช้ในการสอนดนตรี คือ ผู้สอนควรแสดงทักษะทางดนตรีให้ผู้เรียน ได้เห็นพร้อมกับอธิบายการปฏิบัติและชี้ให้ผู้เรียนสังเกต จะทำให้ผู้เรียนรู้ได้ดีขึ้น ลักษณะการเรียนรู้ทางปัญญาสังคมนี้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เนื่องจากเป็นกระบวนการของการสังเกต ผู้สอนจึงควรเตรียมตัวให้พร้อมเสมอในการสอนและควรแสดงพฤติกรรมที่ดีเหมาะสมและถูกต้องเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลียนแบบได้อย่างถูกต้องเหมาะสมโดยตลอด

4. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมานุษยนิยม กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ในกระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนสิ่งต่างๆได้ตามความสนใจโดยไม่มีการบังคับ ผู้เรียนเป็นผู้เลือกสรรและกำหนด การเรียนรู้ลงมือกระทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง มีอิสระในการคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ได้อย่างกว้างไกลตลอดจนมีส่วนร่วม ในการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตัวอย่างการนำทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมานุษยนิยมมาใช้ในการสอนดนตรี คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกบทเพลงที่จะเรียนด้วยตนเอง และกำหนดเกณฑ์การประเมินด้วยตนเองโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ

จากทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนดนตรีได้ ดังนี้

1. ควรมีการจัดประสบการณ์ทางดนตรีให้มีระเบียบ เช่น จากแนวคิดที่ง่ายๆ ไปสู่แนวคิดที่สลับซับซ้อนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้วิชาดนตรีอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งเป็นผลให้การเรียนการสอนดนตรีดำเนินไปอย่างมีความหมาย ผู้เรียนสามารถพัฒนาแนวคิดทางดนตรีไปได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
2. เกี่ยวกับเทคนิคการสอนทำให้ผู้สอนมีแนวคิดในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนดนตรีมากขึ้น
3. ควรใช้เทคนิควิธีสอนหลายวิธี เพื่อเป็นการจูงใจผู้เรียน
4. กระบวนการเรียนการสอนดนตรี ควรเป็นกระบวนการของการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับ เสี่ยงก่อน การเรียนรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์ของเสียง
5. การเรียนการสอนดนตรีควรคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. ควรให้ผู้เรียนมีโอกาปฏิบัติดนตรี เพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาและทักษะดนตรี
7. การเสริมแรงช่วยให้การเรียนดนตรีมีประสิทธิภาพได้
8. การวัดผลการเรียนดนตรี ควรใช้เทคนิควิธีหลายๆ แบบ เพราะบางครั้งผู้เรียนอาจเรียนรู้วิชาดนตรี แต่ไม่ได้แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เห็นเด่นชัด เช่น ในเรื่องของความซาบซึ้ง
9. ควรยอมรับในความรู้ ความสามารถของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดการเรียนรู้และการประเมินผล

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้ ควรใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย และสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงมีความสำคัญต่อการเรียนปฏิบัติทางดนตรี ซึ่งในการปฏิบัติดนตรี ผู้สอนควรมีการเสริมแรง คำนึงถึงประสบการณ์ของผู้เรียน และใช้วิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย

สวัสดี คະรุรัมย์ (2551, น.16-18) ได้สรุปเกี่ยวกับหลักการสอนตามแนวนักดนตรีศึกษาชาวต่างประเทศ ไว้ดังนี้

1. หลักการสอนของดาลโครซ (Dalcroze)

ดาลโครซ เชื่อว่า ร่างกายเป็นเครื่องตอบสนองต่ออารมณ์ดนตรีได้ดีที่สุด ดังนั้น การแสดงออกทางดนตรีด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายจะเป็นการสร้างความเป็นนักดนตรีให้กับเด็กได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้วิธีการของยูริธึมมิกส์ (Eurhythmics) จะช่วยส่งเสริมร่างกายสมอง อารมณ์ และสังคมของเด็ก ทำให้เกิดความรักและเข้าใจดนตรี ซึ่งวิธีการของยูริธึมมิกส์ จะเน้นทักษะด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 การเคลื่อนไหวตามจังหวะ (Eurhythmics)
- 1.2 การฝึกโสตประสาท (Ear Training)
- 1.3 การสร้างสรรค์ด้วยการแต่งทำนองหรือจังหวะใหม่ (Improvisation)

จากการสอนด้วยวิธีการดังกล่าว ดาลโครซได้ข้อสรุปว่า องค์ประกอบพื้นฐานทางดนตรีคือ ระดับเสียง จังหวะ และความดังค่อย ลักษณะการสอนดนตรีแบบดาลโครซ ควรประกอบไปด้วยการให้ผู้เรียนได้ฟังดนตรีและตอบสนองในลักษณะของแต่ละบุคคล เป็นกลุ่มเล็กๆ 2 - 3 คน หรือกลุ่มใหญ่ให้เคลื่อนไหวในลักษณะของการทดลองเพื่อนำไปสู่ขั้นที่ 3 คือ การค้นพบวิธีที่จะแสดงออกไม่ว่าเป็นทางร่างกายอารมณ์หรือความคิด นำสิ่งที่ค้นพบมารวมกันอภิปรายและทดลองสิ่งที่คิดขึ้นเพื่อการเรียนรู้ด้านดนตรีและหาทางแก้ไขปัญหาต่อไป พยายามหาข้อสรุปที่ลึกซึ้งขึ้นเพื่อการเรียนรู้ในเรื่องของจังหวะ

2. หลักการของออร์ฟ (Carl Orff)

ออร์ฟ เป็นผู้คิดค้นวิธีการสอนดนตรีโดยใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องประกอบจังหวะเป็นพื้นฐานในการสอน ซึ่งเรียกเครื่องดนตรีชนิดนี้ว่า เครื่องดนตรีออร์ฟ (Orff Instrument) หลักการของออร์ฟเน้นที่กระบวนการ ผู้เรียนมีโอกาสในการทดลองสำรวจเกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรีซึ่งสัมพันธ์กับการเคลื่อนไหว และได้รับประสบการณ์ตรงจากการประกอบกิจกรรมต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอน เรียนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องที่ยากและลึกซึ้ง พยายามเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสัมผัสกับดนตรีและถ่ายทอดโดยการเคลื่อนไหว ต่อมาพัฒนาการเคลื่อนไหวให้เป็นไปในรูปของการสร้างสรรค์ และสุดท้ายเป็นการสร้างสรรค์ทางดนตรีซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ทางดนตรีที่ผู้เรียนแต่ละคนมีอยู่หรือได้รับจากกระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนของออร์ฟมีหลักการ ดังนี้

2.1 ใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหวประกอบจังหวะตามระดับเสียง และความดัง-ค่อยของเสียง เช่น ระดับเสียงสูงใช้การตีดนิ้วมือ ระดับเสียงกลางใช้การตบที่ตัก ระดับเสียงต่ำ ใช้การย่อเท้า เป็นต้น

2.2 เล่นเครื่องดนตรีที่ง่ายและเหมาะสมกับเด็ก ซึ่งออร์ฟเป็นผู้คิดค้นขึ้นใช้เอง เช่น กลอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนทำได้ ระนาด ซึ่งถอดและใส่เฉพาะชิ้นที่ต้องการให้ผู้เรียนตี เป็นต้น

2.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์

2.4 ใช้สัญญาณมือช่วยในการอ่านและเขียนโน้ต

3. หลักการของโคดาอ (Zoltan Kodaly) หลักการสอนดนตรีของโคดาอสรุปได้ ดังนี้

3.1 ควรเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยเครื่องดนตรีธรรมชาติที่ทุกคนมีอยู่ประจำตัว คือ เสียงร้อง

3.2 การเรียนดนตรีให้เกิดการรับรู้โดยสมบูรณ์ควรเริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาล หรือ ประถมศึกษา

3.3 ควรเริ่มจากการเรียนดนตรีที่บ้าน

3.4 ดนตรีที่ใช้เรียนควรเป็นดนตรีที่มีคุณค่าพอเพียง

นอกจากนี้โคดาอยังให้ความสำคัญด้านจิตวิทยาพัฒนาการเด็กด้วยกล่าวคือ การเรียนการสอนดนตรีควรมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ดังนั้น ควรนำเสนอสิ่งที่ยากก่อน สิ่งที่ยาก เช่น ในเรื่องทำนอง โคดาอเริ่มสอนด้วยเพลงที่ประกอบด้วยโน้ต 3 ตัว คือ ลา ซอล มี ก่อน และเพิ่มเป็นเพลงที่มีโน้ต 4 ตัว คือ ซอล มี เร โค และจึงเป็นเพลงที่ใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิค คือ มีตัวโน้ต 5 ตัว ได้แก่ ลา ซอล มี เร โค และสุดท้ายจึงเป็นบันไดเสียง ไดอะโทนิค คือมีตัวโน้ต 7 ตัว ได้แก่ โค เร มี ฟา ซอล ลา ที หรือ ในเรื่องของอัตราและสัญลักษณ์ภาพแทนระดับเสียงและ

ความสั้น - ยาวของเสียง เพราะจะทำให้การเรียนรู้เรื่องจังหวะเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้นด้วย

4. หลักการของซูซูกิ (Shimi'chi Susuki)

4.1 เด็กมีความพร้อมที่จะเรียนดนตรีตั้งแต่เกิด และพ่อแม่มีความสำคัญในการช่วยพัฒนาการเจริญเติบโตของเด็กในทุกๆ ด้าน

4.2 ช่วงที่เด็กกำลังฝึกพูดเป็นช่วงที่เหมาะสมสำหรับการเริ่มเรียนดนตรี

4.3 การบรรเลงดนตรีร่วมกันหลายๆ คน จะช่วยให้เด็กปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้

4.4 การฝึกซ้อมเป็นสิ่งสำคัญ การสอนให้เด็กใช้เทคนิคต่างๆ ในเพลงง่ายๆ จะช่วยให้เด็กเล่นเพลงคลาสสิกที่ยากๆ ได้ และควรให้เด็กฟังเพลงยากให้คุ้นเคยก่อนการเรียนจริง

4.5 ควรให้เด็กได้ฟังเพลงชั้นดีจากวงดนตรีจริง เทป หรือซีดี เป็นประจำ

สวัสดิ์ ละครรัมย์ (2551, น.18-19) ได้อธิบายหลักการสอนของนักดนตรีศึกษาของประเทศไทย ไว้ดังนี้

1. หลักการสอนของหม่อมคุณหญิง บริพัตร

หลักสำคัญในการสอนดนตรี คือ การบูรณาการของทักษะดนตรีและการเคลื่อนไหว ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิดทางดนตรีโดยใช้พื้นฐานทางการเคลื่อนไหว และทักษะดนตรีเป็นสื่อการมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนเป็นหลักการสำคัญในการสอน ผู้เรียนจะคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และแสดงในระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อรับรู้และเกิดประสบการณ์ทางดนตรี โดยใช้การเคลื่อนไหวเป็นสื่อที่ประกอบไปด้วยทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน 3 ระดับ คือ ทักษะพื้นฐานเบื้องต้น ทักษะพื้นฐานขั้นกลาง และทักษะในระดับสูง ผู้เรียนจะพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งไปพร้อมๆ กับทักษะต่างๆ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทางดนตรี

2. หลักการของอรวรรณ บรรจงศิลป์

หลักการนี้ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนดนตรีว่า เป็นการพัฒนารับรู้ด้านดนตรีและความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างหรือองค์ประกอบดนตรี เพื่อนำไปสู่ความซาบซึ้งในดนตรีและความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะดนตรีในชีวิตประจำวัน หลักการนี้เน้นทักษะดนตรี ได้แก่ จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปแบบ อารมณ์เพลง และลีลา โดยใช้กิจกรรมดนตรีเป็นสื่อการสอนตามหลักการนี้เป็นการสอน แบบวิธีการแก้ปัญหา กล่าวคือ ผู้สอนจะเสนอแนะปัญหาให้กับผู้เรียน เพื่อให้ช่วยกันคิดแก้ไขปัญหา หลังจากนั้นผู้เรียนจะคิดวิธีการแก้ปัญหากับเพื่อนๆ และผู้สอน

3. หลักการของวิมลศรี อูปรมย์

หลักการของวิมลศรี อูปรมย์ ยึดหลักเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ด้านภาษา กล่าวคือ การพัฒนาการด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาดนตรีในลักษณะเดียวกับที่ตนเรียนรู้ภาษาของตนเอง การฟัง การรับรู้และคิด และการเขียน (การสร้างสรรค์) เน้นกระบวนการพื้นฐานของการเรียนดนตรี จุดมุ่งหมายของดนตรีศึกษาคือ การพัฒนาการรับรู้ด้านดนตรี และความซาบซึ้งในดนตรี การเรียนรู้ดนตรีในลักษณะกระบวนการทางภาษานั้น การฟังและการอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่นำมาใช้ในความหมายของการเรียนรู้ด้านดนตรีได้โดยตรง การเรียนดนตรีต้องใช้การฟังและการอ่านโน้ต ส่วนการพูดและการเขียนในความหมายของการเรียนดนตรี หมายถึง การร้องและการสร้างสรรค์ทางดนตรี จะเห็นได้ว่าการใช้กระบวนการเรียนรู้ทางภาษาเป็นหลักในการเรียนการสอนดนตรีนั้นมีความครอบคลุมทักษะต่างๆ ทางดนตรีครบถ้วน

หลักและวิธีสอนแต่ละวิธีก่อนจะนำไปใช้ควรมีการปรับปรุงประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนของแต่ละสภาพ ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนดนตรีดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ การนำหลักการหนึ่งไปประยุกต์หรือการผสมผสานกันระหว่างเทคนิควิธีต่างๆ ย่อมสามารถทำได้ตาม ความเหมาะสมซึ่งอยู่ในดุลยพินิจของผู้สอน ไม่มีวิธีการใดดีที่สุด มีแต่วิธีการที่เหมาะสมที่สุดเท่านั้น

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2550, น.15) กล่าวไว้ว่า ความเจริญรุ่งเรืองและวิวัฒนาการของดนตรีสากลมีพัฒนาการมาโดยตลอด สามารถสรุปตามยุคสมัยได้ ดังนี้

ยุคกลาง (Middle Ages) นับจาก ค.ศ. 450-ค.ศ. 1400 หรือเรียกว่า ยุคเมดิอีวัล (Medieval Period) ดนตรียุคนี้เป็นเพลงร้องโดยมีทำนองหลายแนวสอดประสานกันซึ่งพัฒนามาจากเพลงสวด (Chant) และเป็นเพลงมีทำนองเดียว (Monophony) ในระยะแรกเป็นดนตรีที่ไม่มีอัตราจังหวะรูปแบบของเพลงเป็นแบบลือทำนอง (Canon) นักดนตรีได้แก่ มาไซท์และแลนดีนี

ยุคเรเนซองส์ (Renaissance Period) ค.ศ.1450-ค.ศ.1600 การสอดประสาน (Polyphony) โดยการล้อกันของแนวทำนองเดียวกัน (Imitative style) ลักษณะบันไดเสียงเป็นแบบโหมด (Modes) ยังไม่นิยมแบบบันไดเสียง (Scales) ลักษณะเพลงมีความนิยมน้อยๆกันระหว่างเพลงร้องและเพลงบรรเลงด้วยเครื่องดนตรี เริ่มมีการผสมวงเล็กๆ เกิดขึ้นนักดนตรีได้แก่ จอฮันเนดร์สเพอร์ซ์ และ เบิร์ด

ยุคบาโรค (Baroque period) ค.ศ. 1600-ค.ศ. 1750 การสอดประสานมีมากในปลาย การใช้โหมด (Modes) มีการใช้เสียงหลัก (Tonal center) อัตราจังหวะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบทเพลง นักดนตรีได้แก่ มอนเทแวร์ดี คอเรลลี วิวัลดี บาค ฮันเดล

ยุคคลาสสิก (Classic period) ค.ศ. 1600-ค.ศ. 1750 เป็นยุคที่ดนตรีรุ่งเรืองและได้มาตรฐานสูงสุด ทั้งในด้านคีตลักษณ์ และเทคนิคบรรเลงประสมวง มีการบรรเลงโดยใช้วงและการเดี่ยว คนตรีของผู้เล่นเพียงคนเดียว (Concerto) บทเพลงซิมโฟนี (Symphony) มีแบบแผนเป็นที่นิยม เช่นเดียวกับเพลงเดี่ยว (Sonata) นักดนตรีได้แก่ ไฮเดิน โมซาร์ท เบโทเฟน กลุค

ยุคโรแมนติก (Romantic period) ค.ศ. 1825-1900 ดนตรีสมัยนี้เน้นเรื่องความรู้สึก อารมณ์ ความแปลกใหม่มากกว่าเรื่องสัดส่วนของคีตลักษณ์ และกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับต่างๆ ลักษณะของการผสมวงพัฒนามากขึ้น วงออร์เคสตรามีขนาดใหญ่มากขึ้นกว่าในยุคคลาสสิก สำหรับบทเพลงมีต่างๆ กันออกไปเพลงซิมโฟนี โซนาตา และแชมเบอร์มิวสิก ยังได้รับความนิยมนอกเหนือไปจากเพลง Prelude Etude Fantasia เป็นต้น นักดนตรีได้แก่ แบล็อส เมนเดล โซน ไชเป็ง แวร์ดี แวกเนอร์ บราห์มส์ ไวกอฟสกี และชูมาน

ยุคอิมเพรสชันนิสติก (Impressionistic period หรือ Impressionism) ค.ศ. 1890-ค.ศ. 1910 เป็นดนตรีที่ก่อให้เกิดความประทับใจ แตกต่างไปจากดนตรีโรแมนติก ซึ่งก่อให้เกิดความสะเทือนอารมณ์เต็มไปด้วยจินตนาการที่เพื่องฝัน และความนุ่มนวลละมุนละไมในลีลา มีการเปลี่ยนบันไดเสียงจากแบบ diatonic ซึ่งมี 7 เสียง เป็นบันไดเสียงที่มี 6 เสียง (ระยะห่างหนึ่งเสียงเต็มตลอด) เรียกว่า Whole-tone scale นอกจากนี้คอร์ดทุกคอร์ดยังเคลื่อนเป็นคู่ขนานที่เรียกว่า gliding chords และส่วนใหญ่ของบทเพลงจะใช้ลีลาที่เรียบและนุ่มนวล นักดนตรีได้แก่ เดอบุสซี ราวอลและคิเลียส ยุคสมัยศตวรรษที่ 20 (Contemporary period) มีดนตรีเกิดขึ้นมากมายหลายแบบคีตวิธีต่างปฎิวัติวิธีการแต่งเพลงที่เคยมีมา มีการใช้การประสานเสียงที่ฟังระคายหู (Dissonance) วงดนตรีกลับมาเป็นวงเล็กแบบแชมเบอร์มิวสิก มีการใช้อิเล็กทรอนิกส์ในงานดนตรีมากขึ้น

บรรจง ชลวิโรจน์ (2554, น.49-53) ได้อธิบายประเภทของวงดนตรีไว้ว่า การนำเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ซึ่งแตกต่างในเรื่องคุณลักษณะของเสียง ระดับเสียง ช่วงเสียง และเทคนิคการบรรเลงมาบรรเลงร่วมกันเพื่อให้เกิดความหลากหลายและได้เสียงตรงตามจินตนาการของผู้ประพันธ์ เรียกว่า การรวมวง หรือการผสมวงดนตรี มี 3 ประเภทคือ วงแชมเบอร์ (Chamber) เป็นวงดนตรีขนาดเล็ก ใช้บรรเลงในห้องเล็กๆ เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นจะเป็นแนวบรรเลงของตัวเอง วงต่อมาคือวงดุริยางค์ (Orchestra) เป็นวงดนตรีที่มีเครื่องสายชนิดสีเล่นเป็นแนวหลัก มีหลายขนาด ถ้าเป็นวงดนตรีที่มีเครื่องครบ 4 ตระกูล คือ เครื่องสาย เครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง และเครื่องประกอบจังหวะ จะเรียกว่า วงดุริยางค์ซิมโฟนี (Symphony Orchestra) วงประเภทสุดท้ายคือวงแบนด์ เป็นวงที่มีเครื่องลมบรรเลงเป็นหลัก มีหลายชนิดเช่น วงโยธวาทิต วงแตรวง วงหัดดนตรี วงสตริง วงสตริงกับเครื่องลม วงดนตรีประเภทต่างๆ จะให้สีสัน อารมณ์ ที่แตกต่างกัน หน้าที่การใช้งานก็แตกต่างตามประเภทของวงดนตรี

1. ประเภทวงแชมเบอร์ (Chamber)

2. ประเภทวงดุริยางค์ (Orchestra)

3. ประเภทวงแบนด์ (Band)

1. ประเภทวงแชมเบอร์ (Chamber)

เป็นวงขนาดเล็ก มีผู้บรรเลงตั้งแต่ 1-9 คน ใช้บรรเลงในห้องเล็กๆ เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นมีแนวเล่นเป็นของตนเองถ้ามีผู้บรรเลง

1 คน เรียกว่า Solo

2 คน เรียกว่า Duet

3 คน เรียกว่า Trio

4 คน เรียกว่า Quartet

5 คน เรียกว่า Quintet

6 คน เรียกว่า Sextet

7 คน เรียกว่า Septet

8 คน เรียกว่า Octet

9 คน เรียกว่า Nonet

วงดนตรีประเภทแชมเบอร์ มักใช้เครื่องดนตรีที่มีเสียงเบาๆ ไม่นิยมเครื่องดนตรีที่มีเสียงดังมากเนื่องจากใช้บรรเลงในห้อง ตัวอย่างวงแชมเบอร์ได้แก่ The String Quartet หมายถึง วงดนตรีที่มีเครื่องสายประเภท 4 ระดับ คือ ไวโอลินแนวที่ 1 (1 st Violin) ไวโอลิน 2 (2 rd Violin) วิโอล่า (Viola) เชลโล่ (Cello) ไม่นิยมใช้เบส (Bass) เนื่องจากเบสมีเสียงดังและน้ำหนักเสียงมากกว่าเครื่องสายอีก 3 คัน จึงใช้เครื่องดนตรีเชลโล่เล่นในแนวเสียงเบสแทน ถ้าเป็นวง Piano Quintet หมายถึง วงดนตรีที่มีเปียโน 1 หลัง บรรเลงแนวหลัก บรรเลงร่วมกับวงดนตรีเครื่องสาย 4 คัน (The String Quartet) เป็นต้น ถ้าวางแชมเบอร์ที่มีขนาดใหญ่ประมาณ 9-20 ชิ้น มีการบรรเลงซ้ำแนวให้เรียกว่าวงแชมเบอร์ออคัสตรา

2. ประเภทวงดุริยางค์ (Orchestra)

เป็นวงที่มีเครื่องสายชนิดสีบรรเลงแนวหลัก มีการบรรเลงซ้ำแนวกัน เช่น ไวโอลินที่ 1 อาจใช้ผู้เล่น 8-20 คน ไวโอลินแนวที่ 2 อาจใช้ผู้เล่น 6-15 คน วิโอล่า อาจใช้ผู้บรรเลง 4-10 คน ดับเบิลเบส อาจใช้ผู้บรรเลง 3-6 คน ถ้าเป็นวงดุริยางค์ที่สมบูรณ์จะต้องมีเครื่องดนตรีครบทั้ง 4 ประเภท คือ เครื่องสาย ประเภทเครื่องลมไม้ ประเภทเครื่องลมทองเหลือง และประเภทเครื่องประกอบจังหวะ เรียกววงดนตรีชนิดนี้ว่า วงดุริยางค์ซิมโฟนี (Symphony Orchestra)

3. ประเภทวงแบนด์

เป็นวงดนตรีที่มีเครื่องลมบรรเลงแนวหลัก วงแบนด์รูปแบบใหม่อาจใช้เครื่องสายชนิดดีด บรรเลงแนวหลัก วงแบนด์แบ่งออกเป็นหลายชนิดเช่น

3.1 วงโยชวาทิต (Military band) เป็นวงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประเภท เครื่องลมทองเหลือง เครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมไม้ และเครื่องดนตรีประเภทเครื่องประ กอบ จังหวะ เครื่องดนตรีแต่ละประเภทจะมีความสมบูรณ์ในตัว กล่าวคือเครื่องดนตรีแต่ละประเภทต้อง มีทั้งเครื่องเสียงสูง เครื่องเสียงกลาง เครื่องเสียงต่ำ วงโยชวาทิตใช้บรรเลงในงานพิธีต่างๆ งานสวน สนามหรือใช้นั่งบรรเลงเพื่อการฟัง

3.2 แตรวง (Brass band) เป็นวงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องประเภทเครื่องลม ทองเหลืองและเครื่องดนตรีประเภทเครื่องประกอบจังหวะ เครื่องดนตรีแต่ละประเภทจะมีความ สมบูรณ์ในตัว กล่าวคือ เครื่องดนตรีแต่ละประเภทต้องมีทั้งเครื่องเสียงสูง เครื่องเสียงกลาง เครื่อง เสียงต่ำ วงดนตรีชนิดนี้จะมีเสียงแหลมคมเพราะไม่มีเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมไม้ เป็นวงที่พบ มากในกองทัพทหารใช้ในการสวนสนาม มีวงดนตรีอีกชนิดหนึ่งที่ชาวบ้านใช้ในการนำขบวนแห่ ในงานพิธีต่างๆ เช่น แห่นาค แห่เทียนพรรษา แห่ขันหมาก ฯลฯ เป็นการผสมวงแบบง่ายหาเครื่อง ดนตรีมาอย่างละชิ้นสองชิ้นเท่าที่หามาได้ เช่น คลาริเน็ต อัลโตแซกโซโฟน เทเนอร์แซกโซโฟน ทรอมโบน บาริโตน ยูโฟเนียม กลองใหญ่ ฉิ่ง ฉาบ มาบรรเลงร่วมกัน เรียกวงดนตรีชนิดนี้ว่า วงแตรวงชาวบ้าน

3.3 วงหัตถดนตรี หรือแจ๊สแบนด์ (Jazz band) หรือวงเต้นรำ (Dance band) เป็น วงดนตรีที่พัฒนามาจากวงโยชวาทิตโดยการเพิ่มกลองชุด (Drum set) ใช้แซกโซโฟนแทนคลาริเน็ต เครื่องดนตรีประกอบด้วย เครื่องดนตรีทำจังหวะและเครื่องดนตรีชนิดทำทำนอง ดังนี้

เครื่องดนตรีชนิดทำจังหวะประกอบด้วย

1. กลองชุด
2. เปียโน หรือ คีย์บอร์ด
3. กีตาร์
4. เบส

เครื่องทำทำนองประกอบด้วยเครื่องลมทองเหลืองและเครื่องลมไม้

1. ทรัมเป็ต
2. ทรอมโบน หรือบางครั้งอาจเพิ่มโซปราโนแซกโซโฟน หรือคลาริเน็ต

เข้ามาด้วย

วงดนตรีทั้ง 3 ชนิดนี้ มีเครื่องดนตรีและลักษณะการบรรเลงเหมือนกัน คือ ใช้เครื่องลมบรรเลงทำนองหลัก เครื่องทำจังหวะเป็นเครื่องประกอบทำนองหลัก แต่จะแตกต่างกันที่ลักษณะการใช้งาน เช่น วงหัดดนตรี บรรเลงเพลงหลากหลายแนวแต่มีจุดประสงค์เพื่อการฟัง วงแจ๊สแบนด์จะบรรเลงเพลงแจ๊สล้วนๆ ส่วนวงเต้นรำจะใช้ประกอบการเต้นรำและบรรเลงเพลงต่อเพลงต่อจังหวะไปเรื่อยตามแบบแผนการเล่นเต้นรำของแต่ละท้องถิ่น

3.4 วงสตริง (String) เป็นวงดนตรีที่มีเครื่องสายชนิดคืดเป็นเครื่องหลักในวง ประกอบด้วย กลองชุด กีตาร์โซโล่ กีตาร์คอร์ด์ กีตาร์เบส ออร์แกนจะมีหรือไม่ก็ได้ เมื่อวงสตริงได้รับความนิยมสูงสุด ผู้ฟังก็เริ่มเบื่อเพราะสีสรรทางดนตรีมีน้อย วงสตริงได้เพิ่มเครื่องลมเข้าไปได้แก่ ทรัมเป็ต ทรอมโบน เทนเนอร์แซกโซโฟน อัลโต้แซกโซโฟน เรียกว่าวงสตริงกับเครื่องลม (String with wind) ทำให้องค์ประกอบทางด้านเครื่องดนตรีเหมือนกับวงหัดดนตรี แต่เทคนิคหรือแนวทางในการบรรเลงจะแตกต่างกัน วงหัดดนตรีให้ความสำคัญกับเครื่องลม ส่วนวงสตริงกับเครื่องลมยังคงให้ความสำคัญกับเครื่องจังหวะ เครื่องลมมีไว้สำหรับสร้างสีสัน หรือใช้เดี่ยวชั่วคราวเดียว ถ้าไม่มีเครื่องลมก็จะใช้เครื่องดนตรีชนิดอื่น เช่น คีย์บอร์ดบรรเลงแทนได้

บรรจง ชลวิโรจน์ (2554, น.9) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของดนตรี หมายถึง สิ่งที่ประกอบกันเป็นดนตรี ดังนั้นองค์ประกอบทางดนตรี จะปรากฏพร้อมกันทุกองค์ประกอบ ไม่สามารถที่จะแยกส่วนใด แต่ผู้ฟังจะต้องเลือกฟัง ถ้าผู้ฟังต้องการฟังองค์ประกอบใด ส่วนนั้นก็ชัดเจน แต่ต้องได้ยินส่วนอื่นที่ไม่ต้องการด้วย องค์ประกอบดนตรีประกอบด้วย เวลาหรือจังหวะ (Time) ทำนองเพลง (Melody) การประสานเสียงและพื้นผิว (Harmony + Texture) สีสรรของเสียง (Tone Colour) สังกีตลักษณ์ (Form)

สิ่งที่ทำให้เกิดดนตรีขึ้นอีกอย่างหนึ่งก็คือ “ความสบายอกสบายใจ” นักปราชญ์ได้สันนิษฐานว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่ออกไปล่าสัตว์ ขณะที่เขานั่งรอตัดสัตว์อย่างสบายอารมณ์อยู่นั้น เขาอาจหยิบเอาคันธนูหรือหน้าไม้มาลองดีดสายดู เมื่อเขาสามารถดีดให้เกิดเสียงสูงบ้างต่ำบ้าง เขาก็เกิดความพอใจ และคันธนูก็ได้กลายเป็นต้นกำเนิดของพิณขึ้นในเวลาต่อมา (ไชแสง สุขะวัฒน์, 2529, น.2)

ฉันทา ไสคดียานุรักษ์ (2549, น.1) เสียง เป็นศาสตร์สาขาหนึ่งทางวิทยาศาสตร์เรียกว่า สวณศาสตร์ (อ่านว่า สะ วะ นะ สาด) หมายถึงวิชาที่ว่าด้วยเรื่องเสียง และเนื่องจากดนตรีมีความสัมพันธ์กับเสียงโดยตรง จึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจเรื่องวิทยาศาสตร์เบื้องต้นเกี่ยวกับเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนวิชาทฤษฎีดนตรี ซึ่งมีแนวคิดทางวิทยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุ วัตถุใดที่สั่นสะเทือนได้ก็จะเกิดเสียงได้ เมื่อวัตถุสั่นสะเทือนจะทำให้เกิดการอัดตัวและขยายตัวของคลื่นเสียง ซึ่งถูกส่งไปยังหูโดยผ่านชั้นบรรยากาศ ดังนั้นเสียงที่

ได้ยินก็เป็นผลจากการที่คลื่นเสียงถูกส่งจากวัตถุที่สั่นสะเทือนไปยังหูนั่นเอง เสียงที่ได้ยินจะเป็นเสียงสูงเสียงต่ำ เสียงดังเสียงเบา หรือมีคุณภาพเสียงในลักษณะต่างๆ อย่างไหนขึ้นอยู่กับการสั่นสะเทือนของวัตถุ และจำนวนรอบต่อวินาทีของการสั่นสะเทือนที่ทำให้เกิดเสียงนั้น

เสียงแต่ละเสียงมีคุณสมบัติแตกต่างกันไป สามารถแยกได้ดังนี้

1. ระดับเสียง (Pitch) หมายถึง เสียงสูงเสียงต่ำ
2. ความเข้มเสียง (Volume หรือ Intensity) หมายถึง เสียงเบาเสียงดัง
3. สีต้นเสียง (Timbre หรือ Tone color) หมายถึง เสียงที่มาจากแหล่งกำเนิดเสียงต่างกัน
4. คุณภาพเสียง (Tone quality) หมายถึง เสียงดีมากดีน้อย
5. ความยาวเสียง (Duration) หมายถึง เสียงยาวเสียงสั้น

กีตาร์(Guitar) เป็นเครื่องดนตรี ซึ่งเล่นด้วยการดีดสายให้เกิดเสียง ก่อนที่กีตาร์จะมีรูปร่างลักษณะอย่างที่เรารู้จักกันในปัจจุบัน เครื่องดนตรีชนิดนี้ได้ผ่านการดัดแปลงมาหลายยุคหลายสมัย ต้นตระกูลของเครื่องดนตรีชนิดนี้ได้แก่ เครื่องดนตรีที่มีกล่องไม้โปร่ง มีสายขึงตึงไว้ ระหว่างตัวกับคอกที่ยื่นยาวออกไปจากตัวเครื่อง ซึ่งปรากฏหลักฐานว่า เครื่องดนตรีลักษณะเช่นนี้มีใช้กันมาในสมัยอารยธรรมอียิปต์โบราณ นานกว่าห้าพันปีมาแล้ว เครื่องดนตรีที่ชาวอียิปต์ใช้คือ ฮาร์ป (Harp)(พิณชนิดหนึ่ง) และลูท (Lute)(พิณทรงกลมเป็นรูปน้ำเต้า มีทั้งแบบสายเดี่ยวและสามสาย) ต่อมาชาวอาหรับได้นำไปใช้บ้าง และให้ความสำคัญแก่เครื่องสายประเภท ลูท นี้มาก ให้ชื่อว่า “El Aud” จากอาหรับสู่ชาวเปอร์เซีย และฮินดู ให้ชื่อว่า “Magoudi” จนถึงสมัยกรีก ก็มีเครื่องดนตรีที่เรียกว่า “Lyre” และ “Zither” สำหรับชาวโรมันชอบดนตรีประเภทเครื่องลม จึงไม่ใช่เครื่องสายแบบลูทนี้ ผ่านมาอีกเป็นเวลานาน ชาวอาหรับเป็นผู้นำลูทเข้ามาเผยแพร่ทางตอนใต้ของอิตาลีและสเปน ถึงศตวรรษที่ 14 เครื่องดนตรีประเภทนี้แพร่หลายไปทั่วยุโรป เป็นที่นิยมกว้างขวางขึ้นเรื่อยๆ รูปร่างและจำนวนสายก็เปลี่ยนแปลงไปตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละชาติ บางเครื่องมีถึงสิบกว่าสายและมีเครื่องดนตรีในเครือนี้อีกหลายแบบ จนถึงแบบที่เรียกว่า “Quiterna” หรือ “Chiterna” ซึ่งกลายมาเป็นชื่อ “Guitarra” หรือ “Guitar” นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมา รูปร่างของกีตาร์เปลี่ยนจากรูปทรงกลมที่มีหลังนูนโค้งออกมาเป็นแบบหลังแบนเรียบราบจนทุกวันนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2530, น.1)

วิสาร จิตตการมงคล (2545, น.24) อธิบายว่า กีตาร์โปร่งโดยทั่วไปจะใช้ไม้สปุสซ์ (Spusce) เป็นพวกไม้สนใช้ทำ Sound-board เป็นไม้ที่ใส่แทนแผ่นหน้าได้เพียงชนิดเดียวหรือบางครั้งอาจจะใช้ไม้ซีดาร์บ้าง ซึ่งเป็นกีตาร์แบบฟลามิงโก (ตัวค่อนข้างใหญ่มาก) ด้านข้างและด้านหลังของกีตาร์จะใช้ไม้พวกเกรดดิ และราคาแพงจะใช้ไม้ Handurus, Walnut, Rosewood, Brazilian Rosewood หรือ Lacaranda คือประเภท Rosewood ที่มีลายสวยงาม ส่วนทั่วไปที่มีราคาพอใช้ได้นั้นทางด้านข้าง

และด้านหลัง จะใช้ไม้ Maple กับ Mahogany แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็น Mahogany มากกว่า สำหรับคอตต้องเป็น Mahogany อย่างเดียวเท่านั้น แต่อาจจะมีเนื้อไม้หลายชนิด พวกไม้เนื้ออ่อน และเบา มากๆ จะใช้ทำคอกีตาร์คลาสสิก ส่วนชนิดหนักหน่อจะใช้ทำคอกีตาร์โฟล์ค หรือสเปนิช

บรรเทิง ชลช่วยชีพ, กาญจนา คชแสง และวัชรวิ ขาวสะอาด (2524, น.119) กล่าวว่า การเล่นกีตาร์ โดยทั่วไปมี 2 แบบคือ

1. เล่นแบบคืดทีละสาย ผู้เล่นจะต้องจำจุดต่างๆ ให้ได้ว่าเป็นเสียงอะไร ในการกดลงไปตามจุดต่างๆ ของคอกีตาร์ต้องกดให้แน่น ถ้ากดไม่แน่นเสียงจะบอด (เสียงไม่ดังกังวาน) การฝึกหัดควรฝึกหัดตามโน้ต ตาไม่ต้องดูนิ้ว ในระยะแรกอาจจะดูบ้างไม่เป็นไร การคืดทีละสายนี้สามารถทำให้เสียงที่คืดออกมาแปลกไปจากเดิมได้ เมื่อเวลาที่จะเปลี่ยนไปคืดโน้ตอีกตัวหนึ่ง คือ การเล่นแบบรูคนิ้ว (Grissando) การเล่นแบบรูคนิ้ว ผู้เล่นต้องกดจุดแรกให้แน่นแล้วรูคนิ้วจากจุดแรกที่กดอยู่ไปยังจุดที่เกิดเป็นเสียงตามต้องการ (รูคสายเดิม) เช่น จากโดในสายที่ 4 รูคนิ้วไปยังฟาในสายเดียวกัน การเล่นแบบนี้ผู้เล่นต้องจำให้ได้ว่าสายนั้นตามช่องต่างๆ มีเสียงอะไรบ้าง การเล่นแบบรูคนิ้วทำให้เกิดความไพเราะขึ้นกว่าการเปลี่ยนจุดแบบธรรมดา ถ้าต้องการให้เสียงสั้นพลิว เมื่อคืดแล้วต้องเขย่าตัวกีตาร์

2. เล่นแบบคืดหลายสายพร้อมๆกัน วิธีนี้คือ การคืดเป็นคอร์ดนั่นเอง การฝึกหัดคืดเป็นคอร์ดครั้งแรกควรคืดช้าๆก่อน เมื่อกดจุดต่างๆ ที่จะทำให้เกิดกลุ่มเสียงแล้วคืดไล่ลงไปที่ละเส้น วิธีการนี้เรียกว่า Broken Chord การเล่นแบบ Broken Chord นี้จะทำให้ผู้เล่นรู้ว่าเสียงใดบอดบ้าง ในการเปลี่ยนคอร์ดหนึ่งไปยังคอร์ดหนึ่ง นิยมเปลี่ยนโดยการเลื่อนนิ้วเพราะจะทำให้เสียงไม่ขาดหายไป แต่มีการเปลี่ยนคอร์ดบางคอร์ดต้องยกนิ้วออกจากจุดเดิมทั้งหมด เพราะคอร์ดที่ต้องการอยู่ไกลจากตำแหน่งของคอร์ดเดิมมาก

คอร์ด (Chord) การรวมระดับเสียง 2 ระดับเสียงเข้าด้วยกันทำให้เกิดขึ้นคู่ แต่ถ้าตัวโน้ตดังพร้อมกันตั้งแต่ 3 ตัวโน้ตขึ้นไปก็จะทำให้เกิด คอร์ดทริยแอด (Triad) ทริยแอดเป็นคอร์ดชนิดหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยตัวโน้ต 3 ตัวเรียงกันเป็นขั้นคู่ 3 ทริยแอดเป็น โครงสร้างพื้นฐานของคอร์ดในการประสานเสียง โน้ตตัวที่ต่ำที่สุดของทริยแอด เรียกว่า โน้ตพื้นต้น (Root) โน้ตตัวกลางเรียกว่า โน้ตตัวที่ 3 (Third) และ โน้ตตัวที่สูงที่สุดเรียกว่า โน้ตตัวที่ 5 (Fifth) คำเรียกเหล่านี้ได้มาจาก ความสัมพันธ์ของขั้นคู่ที่มีต่อตัวโน้ตพื้นต้น (พริ้มรส มาริประสิทธิ์และพิมพ์ชนก สุวรรณชาติ, 2539, น.158)

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของชุดการสอน

มนัส บุญประกอบ (2540, น.10) กล่าวว่า สื่อประสมที่ใช้กันในทางการเรียนการสอน หมายถึง สื่อการสอนหลายชนิด ที่ครูใช้ในการสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีความหมาย เป็นระบบ เพื่อหวังผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสื่อประสมที่ปรากฏโฉมหน้าใหม่ทางคอมพิวเตอร์ ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะแตกต่างกันเพียงผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องพกวัสดุ เครื่องอุปกรณ์ที่จำเป็นมาใช้จริงๆ ให้เปลืองเนื้อที่และยุ่งยากอีกต่อไปทั้งภาพนิ่ง ตัวอักษร ข้อความ ตัวเลขภาพการ์ตูนภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวสีธรรมชาติ จะปรากฏอยู่บนจอคอมพิวเตอร์ได้ตามที่ต้องการ ส่วนเสียงซึ่งอาจเป็นเสียงพูดสนทนา เสียงดนตรี ฯลฯ ทุกอย่างจะถูกแสดงผลออกมาอย่างต่อเนื่องเป็นเรื่องราวความรู้ หรืออาจเป็น เกมส์ ภาพยนตร์ ที่ให้ความบันเทิงความสนุกสนานแก่ ผู้ใช้คอมพิวเตอร์นั้น

ลัดดา สุขปริดี (2543, น.126) กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นระบบสื่อประสมสำเร็จรูป เพื่อให้ครูใช้ในการสอน โดยที่ครูไม่ต้องเตรียมสื่ออื่นๆ รวมทั้งคำแนะนำ วิธีดำเนินการสอน พร้อมทั้งจะให้ครูนำไปใช้ในการสอนได้ทันที โดยไม่ต้องมีข้อยุ่งยากอย่างใด เพียงแต่ครูพิจารณาว่าจุดมุ่งหมายของชุดการสอน ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครูก็สามารถนำชุดการสอนไปใช้ได้

สมลักษณ์ ไพศาลวงษ์ (2543, น.43) อธิบายว่าชุดการสอนคือ ชุดของสื่อประสมที่ประกอบขึ้นอย่างมีระบบ มีเหตุผลและสมบูรณ์ เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย พร้อมทั้งสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ในชุดการสอนมักประกอบด้วย คู่มือครู เนื้อหา กิจกรรม สื่อประสม และเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญเกื้อ การหาช (2543, น.91) ได้อธิบายถึงชุดการสอนหรือชุดการเรียนว่า เดิมทีเคยมักใช้คำว่าชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน จัดว่าเป็นสื่อประสมจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนตามหัวข้อเนื้อหาและประสบการณ์ของชุดการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่มีประสิทธิภาพและช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

สรุปได้ว่า ชุดการสอนคือ สื่อการสอนหลายชนิด ที่ครูใช้ในการสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีความหมาย ประกอบขึ้นอย่างมีระบบ มีเหตุผลและสมบูรณ์ พร้อมทั้งสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ในชุดการสอนมักประกอบด้วย คู่มือครู เนื้อหา กิจกรรม สื่อประสม และเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่มีประสิทธิภาพและช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

ประเภทของชุดการสอน

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2543, น.94) ได้แบ่งชุดการสอนออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนที่มุ่งช่วยขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนบทบาทครูให้พุดน้อยลง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น อภิปราย ตอบปัญหา ชุดการสอนแบบบรรยาย นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา

2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่มเช่น ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ การสอนกลุ่มสัมพันธ์ รูปแบบการเรียนปัจจุบันนี้มิได้ถือว่าครูเป็นผู้แสดงหรือเป็นแหล่งเรียนรู้หลัก ครูเป็นเพียงผู้เตรียมการ คอยประสานงานอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ กิจกรรมของผู้เรียน ผู้เรียนจะเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ จากสื่อ จากการทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในชุดการสอน การเรียนมีการช่วยเหลือกัน หากมีปัญหาผู้เรียนจะถามครูได้

3. ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาที่บ้านได้ ชุดการสอนรายบุคคลอาจออกมาในรูปของหน่วยการสอนย่อย ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นที่ระบุไว้ เมื่อมีปัญหาระหว่างเรียนผู้เรียนปรึกษากันได้ หรือมีบุคคลอื่นให้ความช่วยเหลือได้

4. ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่คล้ายกับชุดการสอนรายบุคคล แต่ผู้สอนและผู้เรียนจะอยู่ต่างที่ ต่างเวลามุ่งให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องเข้าเรียนในชั้นเรียน ความสำเร็จของกาศึกษาขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ชุดการสอนแบบนี้ จึงจำเป็นต้องประกอบด้วยสื่อหลายอย่าง ที่ผู้เรียนศึกษาในสิ่งที่ต้องเรียนรู้ให้กระจ่างขึ้น เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์

องค์ประกอบของชุดการสอน

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2543, น.95-97) ได้จำแนกองค์ประกอบของชุดการสอน ออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามชนิดของชุดการสอน ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดการสอนเอาไว้อย่างละเอียด อาจจะทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับก็ได้

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ เป็นสิ่งที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรม แต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

2.1 คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา

2.2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม

2.3 การสรุปบทเรียน ตอบคำถาม บัตรคำสั่ง ต้องมีถ้อยคำกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจน แล้วจึงปฏิบัติตามขั้นตอน นิยมใช้ขนาด 6x8 นิ้ว ผู้เรียนต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจและปฏิบัติตามเป็นขั้นๆไป

3. เนื้อหาสาระหรือสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วยบทเรียน โปรแกรม สไลด์ แผ่นภาพโปรงใส รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำสั่งที่กำหนดไว้ให้

4. แบบประเมิน ผู้เรียนทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินที่อยู่ในชุดการสอน อาจเป็นแบบฝึกหัด ให้เติมลงในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูกต้อง จับคู่ คู ผลจากการทดลอง หรือปฏิบัติกิจกรรม เป็นต้น

การผลิตชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2541, น.118-119) ได้แบ่งขั้นตอนการสร้างชุดการสอนไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ เป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม

2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนได้ใน 1 ครั้ง

3. กำหนดหัวเรื่อง กำหนดหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยเป็นเรื่องๆ แล้วกำหนดออกมา 4-6 หัวเรื่อง

4. กำหนดความคิดรวบยอด ต้องสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้และแต่ละหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาระและหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อน แล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไข และเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงไว้ทุกครั้ง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางเลือก และผลิตสื่อการสอน และกิจกรรมการเรียนที่หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองวิทยาศาสตร์ ฯลฯ

7. กำหนดแบบประเมิน ต้องออกแบบประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือว่าเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อชิ้นไว้เป็นหมวดหมู่ใส่กล่องเตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ

9. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจึงต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว สามารถนำไปใช้สอนนักเรียนได้ตามประเภทของชุดการสอน โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้

10.1 ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน

10.2 ช้่นแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

10.3 ช้่นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ชั้นสอน) ผู้สอนบรรยายหรือให้มีการแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรม

10.4 ช้่นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปความคิดรวบยอดและหลักการที่สำคัญ

10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้หลังจากที่เรียนไปแล้ว

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของทักษะปฏิบัติ

แกริสัน(Garison, 1972)กล่าวว่าทักษะเป็นแบบของพฤติกรรมที่กระทำไปด้วยความราบเรียบ รวดเร็วแม่นยำเป็นซึ่งเป็นผลมาจาก การพัฒนาความสามารถของตน

เคลาส์ ไมเออร์และริปปเปิ้ล (Klausmeier and Ripple, 1971) กล่าวว่า ทักษะเป็นระดับความ คล่องแคล่วในการประกอบกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตามลำดับ

เพจ (Page, 1977)กล่าวว่า ทักษะเป็นระบบและมีรูปแบบของการประสานต่อเนื่องกันทั้ง กิจกรรมทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะประกอบด้วยกระบวนการรับ ได้แก่วิธีการรับสัมผัสต่างๆ กับ กระบวนการแสดงออก ได้แก่ กล้ามเนื้อต่างๆ ซึ่งเป็นการตอบสนองทักษะเป็นการใช้การรับรู้ ด้าน กลไกการใช้มือและความสามารถทางสังคมซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาของทักษะนั้น

ความจำมีสองส่วน ส่วนแรก คือความจำของสมอง ส่วนที่สอง คือความจำของกล้ามเนื้อ คนส่วนใหญ่เชื่อว่า ถ้าอยากเล่นดนตรีเก่งต้องซ้อมเยอะๆอาจไม่ถูกต้องเสมอไป เพราะถ้าซ้อมเยอะ แต่ซ้อมผิดวิธี กลับจะมีผลเสียมากกว่าซ้อมน้อยแต่ถูกวิธี (วิระพงษ์ ทวีศักดิ์, 2547, น.35)

โศภณ บารุงสงฆ์ และสมหวัง ไตรคันทน์ (2520, น.114) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัด ที่ดีนั้น ที่สำคัญ คือ ต้องท้าทายความคิดของเด็ก ช่วยให้ได้ฝึกฝนอย่างสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย

ปริมาณของแบบฝึกหัดต้องมีมาก และจัดเรียงจากง่ายไปหายาก เนื้อหาในแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับบทเรียนที่เด็กได้เรียนแล้วในชั้น

บัณฑิต อึ้งรังสี (2549, น.90) กล่าวว่า ถ้าคุณต้องการฝึกให้ตนเองเก่งเรื่องอะไรก็ตาม แต่ไม่มีอุปกรณ์ครบครัน หรือไม่สามารฝึกได้ในขณะนั้น หรือกระทั่งไม่มีทุนทรัพย์ คุณสามารถฝึกซ้อมในใจได้

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2540, น.37) ได้นำเสนอแนะลักษณะของแบบฝึกหัดไว้ ดังนี้
แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำ ไม่ควรเป็นคำสั่งที่ยาวเกินไป
แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียน ตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้
นาน ภาษา และภาพที่ใช้ควรเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

แบบฝึกหัดที่ดี ควรแยกเป็นเรื่อง แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป

แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้และแบบให้คำตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ และรูปภาพ ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยน่าสนใจ

แบบฝึกหัดที่ดี ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนเข้าใจ และรู้จักนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ มองเห็นความสำคัญของสิ่งที่ได้ฝึกฝน

แบบฝึกหัดที่ดี ควรสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดแบบฝึกแต่ละเรื่องควรมีระดับความยากง่าย และปานกลาง

แบบฝึกหัดที่ดี ควรเร้าความสนใจตั้งแต่ปกถึงหน้าสุดท้าย

แบบฝึกหัดที่ดี ควรปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือเรียนอยู่เสมอ

แบบฝึกหัดที่ดี ควรประเมิน และจำแนกความเจริญก้าวหน้าของเด็กได้

ประเภทของทักษะปฏิบัติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, น.89-90) ให้คำอธิบายไว้ดังนี้ Clausmeier and Ripple (1971) ได้แบ่งประเภทของทักษะตามองค์ประกอบทางกลไกกล้ามเนื้อ ดังนี้

1. ทักษะที่ใช้กลไกกล้ามเนื้อมาก แต่ใช้การรับรู้ น้อย เช่น การเดิน วิ่ง ว่ายน้ำ ฯลฯ
2. ทักษะที่ต้องการใช้การรับรู้และกลไกทางกล้ามเนื้อมากทั้งคู่ กิจกรรมประเภทนี้จะต้องอาศัยการรับรู้ทางตา หู เพื่อจะเป็นแนวทางไปสู่การตอบสนองทางกล้ามเนื้อ เช่น การเล่นเกมดนตรี การพิมพ์ดีด ฯลฯ
3. ทักษะที่ต้องอาศัยการรับรู้มาก แต่ใช้กลไกกล้ามเนื้อน้อย เช่น การอ่าน ฯลฯ การเรียนรู้ด้านวิชาชีพหลายสาขา เช่น การเขียนแบบ การซ่อมสร้างอุปกรณ์ต่างๆ ตลอดจนการเล่นกีฬา ดนตรี ขับร้องล้วนต้องอาศัยความสามารถทางทักษะและการฝึกซ้อมจนเกิดความชำนาญ การศึกษาถึง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนทางทักษะจึงเป็นจากลำดับขั้นของการเรียนรู้ จากการสังเกตเด็กเล็กที่เพิ่งเรียนเราจะเห็นได้ว่า เด็กจะหัดนับเลขได้ก่อนจะบวกและลบเลขแล้วจึงจะเรียนคูณและหารได้

จากการศึกษาของ Gagné (1993) ได้สรุปขั้นต่างๆ ของการเรียนรู้ไว้ทั้งหมด 8 ขั้น คือผู้เรียนควรจะเริ่มจากขั้นต่ำ ไปก่อนเพื่อให้เกิดผลในด้านการเรียนการสอน

1. การเรียนรู้สัญญาณ (Signal Learning) เป็นการเรียนรู้ในลักษณะนิสัยหรืออารมณ์
2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus – Response Learning) เป็นการเคลื่อนไหวของอวัยวะต่างๆ ของร่างกายต่อสิ่งเร้า
3. การเรียนรู้การเชื่อมโยง (Chaining) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองติดต่อกันเป็นการเรียนรู้ในด้านทักษะ เช่น การเขียน อ่าน พิมพ์ดีด เล่นดนตรี เป็นต้น
4. การเชื่อมโยงทางภาษา (Verbal Association) เป็นการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาโดยออกมาเป็นคำพูดแล้วจึงใช้อักษร
5. การแยกประเภท (Multiple Discrimination Learning) เป็นความสามารถในการแยกสิ่งเร้าและตอบสนองสิ่งเร้าได้
6. การเรียนรู้ความคิดรวบยอด (Concept Learning) เป็นความสามารถที่ผู้เรียนมองเห็นลักษณะร่วมของสิ่งต่างๆ
7. การเรียนรู้หลักการ (Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการนำความคิดรวบยอดสองความคิด หรือมากกว่านั้นมาสัมพันธ์กันแล้วสรุปตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้น
8. การเรียนรู้จากการแก้ปัญหา (Problem Solving Learning) การเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหาเกิดขึ้นจากที่ผู้เรียนนำหลักการที่มีประสบการณ์มาก่อนมาใช้ในการแก้ปัญหา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, น.231-235) ได้อธิบายว่า จะพบได้ว่าประสิทธิภาพในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายขององค์ประกอบ แรงจูงใจเป็นแรงเสริมที่เกิดจากทั้งภายในและภายนอก เป็นขวัญและกำลังใจในการเรียนรู้และการทำงานครูสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในด้านต่างๆ ของนักเรียนให้บังเกิดผลดี จึงต้องมีการพัฒนาแรงจูงใจสร้างขวัญและกำลังใจ การจัดสภาพการเรียนและการทำงาน รวมทั้งการให้บทเรียนที่เหมาะสมกับสติปัญญาความสามารถของผู้เรียน แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายในทั้งสองปัจจัยนี้มีความสำคัญพอๆ กัน ดังนั้น คำชม รางวัล ผลการศึกษา การยอมรับ ความก้าวหน้าจึงเป็นกำลังใจและเป็นเครื่องล่อในการเรียนรู้ได้ดี จึงสรุปได้ว่า

1. แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ผลของการเรียนรู้ เมื่อได้รู้ผลและความสำเร็จสามารถเป็นแรงผลักดันต่อการเรียนรู้ได้ เช่น เมื่อทำคะแนนสอบได้ดีก็จะมีกำลังใจต่อไป ถ้าสอบตกก็จะท้อใจ รางวัลและการลงโทษ ก็จะเห็นได้ว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เช่นเดียวกัน เช่น การชม การตำหนิ

2. แรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น อยากสำรวจ ซึ่งความอยากรู้อยากเห็นนี้ถือว่าเป็นความต้องการความสำเร็จในชีวิต ทำให้มนุษย์แสวงหาสิ่งที่คุณเองต้องการ และพอใจที่คุณเองได้พบได้ทำเด็กเป็นผู้ที่ต้องการแสวงหาด้วยความอยากรู้อยากเห็น หากครูได้ใช้ความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียนให้ถูกทาง และเป็นการเรียนในสิ่งที่เขาสนใจ ก็จะทำให้เขาได้ประสบผลสำเร็จได้ สิ่งสำคัญอีกอย่างได้แก่ ความคาดหวังของบุคคลถือว่าสำคัญ เช่น พ่อ แม่ ครู ถ้าพ่อแม่ครูแสดงความเชื่อและชื่นชมความสามารถของเด็ก เด็กก็จะรับรู้และมีพฤติกรรมคล้อยตาม

การวัดผลประเมินผลทักษะการปฏิบัติ

การวัดผลและประเมินผลทักษะการปฏิบัติ มีสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง 3 ประการ คือ

1. วิธีการวัดผลภาคปฏิบัติ อำเภอวรรณ ศรีวรรณ (2547, น.27) ได้กล่าวถึงการวัดผลภาคปฏิบัติว่า ควรวัดที่ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ วัดวิธีปฏิบัติการ (Procedure) และการวัดผลของงาน (Product) นอกจากนี้การวัดพฤติกรรมของผู้เรียนก็มีความสำคัญ ซึ่งมีวิธีการวัดจากการสังเกตความตั้งใจการทำงาน ความสนใจ ความรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือ และการมีวินัยในตนเอง

สิ่งสำคัญในการวัดผลภาคปฏิบัติ คือ ต้องกำหนดงานขึ้นมาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ซึ่งการกำหนดงานให้ผู้เรียนปฏิบัตินั้นมีข้อควรคำนึง ดังนี้

1.1 ควรเป็นงานที่บอกระดับทักษะและความสามารถของผู้ปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และจำแนกความสามารถของผู้ปฏิบัติได้ นั่นคือ งานต้องไม่ยากหรือง่ายเกินไป

1.2 ควรเป็นงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติโดยต้องใช้ทักษะด้านต่างๆ ประกอบกัน หรือนำมาผสมผสานกันจึงจะดี เป็นงานที่มีความสำคัญเพียงพอที่จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการปฏิบัติสิ่งอื่นๆ ได้ด้วย

1.3 ควรพิจารณาลักษณะงานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติว่า เป็นงานที่ควรจะทำปฏิบัติเป็นรายบุคคล หรือสามารถปฏิบัติเป็นกลุ่ม เพื่อให้การวัดนั้นถูกต้อง และสามารถให้คะแนนอย่างเชื่อมั่นได้

1.4 งานที่กำหนดควรอยู่ในวิสัยที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ และผู้สอนสามารถจัดสถานการณ์เพื่อการปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

1.5 ควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจงานที่จะปฏิบัติอย่างชัดเจนก่อนทุกครั้ง เช่น จุดมุ่งหมาย เครื่องมือที่จะใช้ เงื่อนไข และเกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

อำเภอพรรณ ศรีวรรณ (2547, น.27) ได้อธิบายถึงการวัดผลภาคปฏิบัติว่า เป็นการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งจะแสดงความสามารถออกมาจากการกระทำโดยการใช้หลักการวิธีการต่างๆ ที่ได้รับการฝึกฝนให้แสดงออกมาเป็นทักษะของผู้เรียน และทักษะของผู้เรียนนั้นสังเกตได้ขณะกำลังปฏิบัติโดยตรง ดังนั้น การวัดผลภาคปฏิบัติจึงเป็นการวัดความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งสามารถวัดได้ตั้งแต่ขั้นเตรียม ขั้นลงมือปฏิบัติ และสังเกตจากผลงาน

2. การตรวจภาคปฏิบัติ การตรวจภาคปฏิบัติ มักขาดความเชื่อมั่นในการตรวจ เพราะผู้สอนมักให้คะแนนโดยการสังเกตแล้วตัดสินใจให้คะแนนทันที ซึ่งจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย การตรวจภาคปฏิบัติที่ดีควรมีการให้คะแนนทั้ง 2 ด้าน คือ

2.1 วิธีปฏิบัติ ได้แก่วิธีดำเนินการทั้งหลายของการปฏิบัติ เช่นขั้นตอนในการปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ ทักษะการใช้เครื่องมือ กรรมวิธีในการปฏิบัติ เวลาที่ใช้ปฏิบัติ

2.2 ผลปฏิบัติ ได้แก่ ผลผลิตหรือสิ่งที่ได้จากการปฏิบัติควรพิจารณาให้รอบคอบทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เช่น จำนวนงานที่ได้ ความงามความถูกต้องความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประโยชน์ใช้สอย

ดังนั้นการวัดผลประเมินผลภาคปฏิบัติวิชาดนตรี ควรใช้เครื่องมือหลากหลายในการวัดเพื่อให้ได้ผลการวัดที่ถูกต้อง แม่นยำ และมีความเชื่อมั่น

3. เครื่องมือวัดผลภาคปฏิบัติ การวัดผลภาคปฏิบัติที่จะให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านในด้านต่างๆของผู้เรียน ต้องอาศัยเครื่องมือหลายชนิด ดังนี้

3.1 แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน โดยกำหนดวิธีการ คุณลักษณะ ครูผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้เรียนว่าได้กระทำหรือไม่ สิ่งที่ทำถูก-ผิด, ใช่-ไม่ใช่ ในการสังเกตครูต้องมีการจดบันทึกหรือทำเครื่องหมายทุกครั้งและต้องตรวจสอบลำดับก่อนหลังเพื่อจะได้มองเห็นภาพรวมของการปฏิบัติของผู้เรียน

3.2 แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อประเมินค่าคุณลักษณะต่างๆ เพื่อประมาณค่าพฤติกรรมของผู้เรียน และผลงานที่ผู้เรียนกระทำ โดยผู้สังเกตจะเป็นผู้บันทึกมาตราประมาณค่าจำเป็นต้องมีการบรรยายคุณภาพ ให้เกิดความเข้าใจของผู้สังเกตแต่ละคน นอกจากนี้แบบมาตราประมาณค่า ยังสามารถจัดอันดับคุณภาพของผู้เรียนได้ด้วย รูปแบบของเครื่องมือประมาณค่าแบ่งออกได้ ดังนี้

3.2.1 มาตราประมาณค่าแบบตัวเลข (Numerical Rating Scale) เป็นมาตราประมาณค่าที่ใช้ตัวเลขเพื่อบอกระดับความสามารถและคุณภาพ

3.2.2 มาตรฐานค่าแบบกราฟ (Graphic Rating Scale) เป็นการจัดอันดับคุณภาพ เช่น สูง ปานกลาง ต่ำ หรือมาตรฐานเส้นตรง เพื่อแทนระดับความสามารถที่ต้องการ โดยผู้ประเมินต้องทำเครื่องหมายของระดับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

3.2.3 มาตรฐานค่าแบบพรรณนา (Descriptive Rating Scale) เป็นมาตรฐานค่า ที่มีคำอธิบาย หรือบรรยายแสดงพฤติกรรมที่ปฏิบัติว่ามีระดับอยู่ในลักษณะใด

3.3 แบบระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record) เป็นการวัดโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนตามข้อเท็จจริง โดยการอภิปรายหรือบรรยายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับผู้เรียนในแต่ละวัน วิธีบันทึกจะทำแบบย่อๆ กะทัดรัด และต้องบันทึกทันทีหลังจากสังเกตเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสิ้นสุดลงเพื่อความแม่นยำ และควรมีแบบฟอร์มการบันทึกด้วย

3.4 แบบรายงานตัวเอง (Self Report) เป็นวิธีการที่ให้ผู้เรียน เขียนรายงานด้วยตัวเอง เพื่อต้องการทราบเจตคติและความสนใจของผู้เรียน มักใช้คู่กับการสังเกตอื่นๆ เพื่อหาข้อแก้ไข ปรับปรุงมากกว่าใช้ประเมินผล

สรุปได้ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลของวิชาเรียนที่ต้องใช้วิธีการปฏิบัติทักษะมีหลายรูปแบบ ควรเลือกนำไปใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม จึงจะสามารถวัดผลและประเมินผลได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และเชื่อถือได้ ซึ่งผู้สอนสามารถนำผลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิเศษ ภัทรพงษ์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาทศวรรษเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนกลุ่มสนใจศูนย์การเรียนรู้นอกโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ พัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาทศวรรษเบื้องต้นเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์กำหนดคือ 90/90 และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่าชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.10/93.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองพบว่า สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

รุจิวรรณ อากมล (2552) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดการสอนขออุ้มเบื้องต้น เรื่องการปฏิบัติขออุ้มเบื้องต้น สำหรับระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 คนตรีไทยปฏิบัติ ตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติขออุ้มเบื้องต้น พัฒนาชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพเรื่อง การปฏิบัติขออุ้มเบื้องต้นที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง

ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้น พบว่า 1) ชุดการสอน เรื่องการปฏิบัติซออยู่เบื้องต้น สำหรับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 71.28/73.15 2) ดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนด้วยชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 0.62 แสดงว่าหลังจากการเรียนด้วยชุดการสอน แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 62 3) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 คนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติซออยู่เบื้องต้น ทั้งภาพรวม เป็นรายด้าน และเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก

สินานาถ สุวรรณโชติ (2547) ได้อธิบายผลการวิจัยว่า แบบฝึกทักษะการคิด ให้เหตุผลเชิงจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับ 3

เกษม รักษาแคน (2544) ได้ศึกษาการเรียนเครื่องเป่าลมไม้ของสถาบันราชภัฏ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การสอนควรเริ่มจากง่ายไปหายาก ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกปฏิบัติจริง ผู้เรียนมีอิสระและมีส่วนร่วมในการเรียน นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเรียนการสอนโดยใช้วีดีโอ สไลด์ และแผนภูมิ มีความสำคัญน้อยกว่าการเรียนรู้โดยใช้เครื่องดนตรีจริง

วณิ ลัดดากลม (2542) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการขับร้องประสานเสียง อธิบายว่า การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน แบบฝึกหัด ขับร้องประสานเสียงในรายวิชา MSID 102 การขับร้องประสานเสียง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ภาคเรียนที่ 1/2541 จำนวน 50 คน ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลอง 10 คาบ คาบละ 90 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบระหว่างเรียน และ หลังเรียน แบบสังเกตภาคปฏิบัติ และแบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรม การเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คือ ผลการเรียนจากแบบทดสอบระหว่างเรียน ภาคทฤษฎีร้อยละ 90.08 ภาคปฏิบัติร้อยละ 87.04 และผลการเรียนจากแบบทดสอบหลังเรียน ภาคทฤษฎีร้อยละ 95.60 ภาคปฏิบัติร้อยละ 90.20

วิกส์ (Weeks, 1987) ได้วิจัยประสิทธิผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีต่อนักเรียนที่เริ่มเรียนทรัมเป็ต โดยทดลองกับนักเรียนที่เริ่มเรียนทรัมเป็ตและไม่เคยมีความรู้ในการเล่นทรัมเป็ตมาก่อน จากเกรด 4 และเกรด 5 จำนวน 35 คน ผู้วิจัยได้แบ่งนักเรียนดังกล่าวออกเป็น 2 กลุ่มตามผลคะแนนจากข้อสอบวัดความรู้ความสามารถทางด้านดนตรี (Musical Exploration Test) โดยกลุ่มที่ 1 เรียนแบบธรรมดา ใช้เวลา 30 นาที กลุ่มที่ 2 เรียนโดยการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม Micro-Trumpet

เป็นเวลา 10 นาที และเรียนธรรมดา 20 นาที ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของกลุ่มที่ 2 สูงกว่าและมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สรุปได้ว่า การเรียนโดยใช้ชุดการสอน ควรเริ่มจากเรื่องthatง่ายไปหายาก ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฝึกปฏิบัติจริง ผู้เรียนควรมีอิสระและมีส่วนร่วมในการเรียน การเรียนการสอนควรใช้อุปกรณ์หรือเครื่องดนตรีจริงในการปฏิบัติ จึงจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง จะศึกษานักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน อัสสัมชัญนครราชสีมา ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลาในการเรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง ต่อ 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 11 สัปดาห์ รวม 11 ชั่วโมง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอน ปฏิบัติการขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา มีขั้นตอน ในการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ม.4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 396 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ม.4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ไม่เคยเรียนหรือไม่เคยปฏิบัติการมาก่อน จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดการสอนปฏิบัติการขั้นพื้นฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติการขั้นพื้นฐาน มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติการขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้น ม.4 โรงเรียน อัสสัมชัญ นครราชสีมา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรับผิดชอบในด้านการสร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติการขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ภาค

เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยมีการจัดเตรียมการสร้างเครื่องมือ ตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

1.1 ศึกษาหลักสูตร และวิเคราะห์ขอบข่ายเนื้อหา
1.2 กำหนดวัตถุประสงค์
1.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยลำดับความสำคัญก่อนหลังของเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเป็นขั้นตอนอย่างเป็นขั้นตอน

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้กลับมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.7 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแผนการจัดการเรียนรู้

2. ชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย แผนการเรียนรู้ แบบฝึกปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน แบบสังเกต และแบบประเมินการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

การสร้างชุดการสอน ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

2.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้อและเวลาที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้

2.3 นำจุดประสงค์การเรียนรู้มาจัดกิจกรรมให้เหมาะสม กับวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2.4 กำหนดวิธีการประเมินผลหลังเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการด้านการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียน

2.5 นำชุดการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินความถูกต้องเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ใต้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

2.6 นำผลการประเมินหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. แบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาและสร้างแบบสังเกตสำหรับใช้ประเมินระหว่างเรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 สร้างเครื่องมือแบบมาตราประมาณค่าโดยใช้ตัวเลขบอกระดับคุณภาพและความสามารถ (Numerical Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับแบ่งเนื้อหาสำหรับการสังเกตเพื่อประเมินพฤติกรรมที่พึงประสงค์ 5 ข้อ ได้แก่

3.1.1 การวางนิ้วบนคอกีตาร์

3.1.2. ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์

3.1.3 จังหวะในการตีคอร์ดกีตาร์

3.1.4 ความสั้นสะเทือนของสายกีตาร์

3.1.5 คุณภาพเสียง

3.2 นำแบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสังเกตเพื่อใช้ในการประเมินระหว่างเรียน

3.3 นำแบบสังเกต มาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.4 นำแบบสังเกตที่แก้ไขปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อประเมินตรวจสอบ พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสังเกต

3.5 หาความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ประเมินการสังเกตกับระดับคะแนนการประเมินการสังเกต (IOC)

4. แบบประเมินการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

4.1 ศึกษาหลักสูตร จากหลักสูตรรายวิชาศิลปะ เรื่องการเรียนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

4.2 ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการเรียน จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เรื่องการเรียนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานและวิธีการสร้างแบบประเมิน การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

4.3 นำแบบประเมินที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา

4.4 นำแบบประเมินที่แก้ไขปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อประเมินตรวจสอบ พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบประเมิน

4.5 นำแบบประเมินที่แก้ไขปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และประเมินเพื่อตรวจสอบ พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบประเมินว่ามีความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ประเมินกับระดับคะแนนการประเมิน (IOC)

การทดลองใช้แบบกลุ่มตัวอย่าง มีการวัดผล 2 ครั้ง คือ วัดผลก่อนเรียน และวัดผลหลังเรียน โดยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงระยะเวลาการดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ที่	แผนการสอนที่	เรื่อง / กิจกรรม	จำนวนชั่วโมง
1-2	1	ทดสอบก่อนเรียน / ประวัติความเป็นมาและคอร์สขั้นพื้นฐาน	2
3	2	แบบฝึกปฏิบัติที่ 1 พร้อมคอร์ส G7 และ คอร์ส C	1
4	3	แบบฝึกปฏิบัติที่ 2 พร้อมคอร์ส C และ คอร์ส Am	1
5	4	แบบฝึกปฏิบัติที่ 3 พร้อมคอร์ส Dm และคอร์ส G7	1
6	5	แบบฝึกปฏิบัติที่ 4 พร้อมคอร์ส Am และคอร์ส Dm	1
7	6	แบบฝึกปฏิบัติที่ 5 พร้อมคอร์ส C และคอร์ส Dm	1
8-9	7	แบบฝึกปฏิบัติที่ 6 พร้อมคอร์ส C, Am, Dm และ G7	2
10-11	8	แบบฝึกปฏิบัติที่ 7 พร้อมคอร์สพื้นฐาน / ทดสอบหลังเรียน	2
รวม			11

จากตารางที่ 1 แสดงรายละเอียดระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง สามารถอธิบายรายละเอียดของแผนการสอนได้ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน และจัดการเรียนการสอนในเรื่องทฤษฎีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรี กีตาร์และการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน โดยใช้ชุดการสอน เช่น แบบเรียนดนตรีกีตาร์ขั้นพื้นฐาน แผนภาพคอร์ดกีตาร์ขั้นพื้นฐาน แบบฝึกปฏิบัติการเล่น จังหวะกีตาร์ด้วยมือขวา จำนวน 7 รูปแบบ และมีการประเมินด้วยแบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้น

พื้นฐานในขณะที่เรียน ตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนด้วยตนเอง

2. ทำการประเมินผลหลังเรียน โดยใช้แบบประเมิน การปฏิบัติที่ดีที่สร้างขึ้น
3. นำข้อมูล การวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ การวิเคราะห์ชุดการสอน การวิเคราะห์การประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกตในขณะที่เรียน การวิเคราะห์การประเมินของแบบประเมิน การปฏิบัติที่ดีที่สร้างขึ้นพื้นฐานหลังเรียน มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติ
4. นำผลการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบทางสถิติทางด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยรวบรวมข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ไม่เคย เรียนหรือไม่เคยเล่นกีตาร์มาก่อน จำนวน 20 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้
2. การวิเคราะห์ชุดการสอน
4. การวิเคราะห์การประเมินของแบบประเมินการปฏิบัติที่ดีที่สร้างขึ้นพื้นฐาน หลังเรียน
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขณะที่เรียน
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนหลังเรียน
7. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน คือ

- 1.1 ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น.122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ยหรือมัธยฐานเลขคณิต $\bar{X}$ (Arithmetic Mean) คำนวณจากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น.124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2555, น.53)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 N แทน จำนวนทั้งหมด / จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 $\sum$ แทน ผลรวม

2. ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยการหาค่า E_1/E_2 โดยใช้สูตรดังนี้ (สังคม ภูมิพันธุ์, 2534, น.44-45)

$$E_1 = \frac{\sum x}{A} \times 100 \quad \text{และ} \quad E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ก่อนเรียน
 (คะแนนเฉลี่ย เป็นร้อยละของนักเรียนทั้งหมด จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน)

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการจัดการเรียนรู้หลังเรียน
 (คะแนนเฉลี่ยเป็นร้อยละของนักเรียนทั้งหมด จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน)

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนจากการฝึกปฏิบัติการกิจในบทเรียน

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์จากแบบแบบทดสอบหลังเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบระหว่างเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (สมนึกภัททิยชนี, 2544, น.221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่า IOC ที่คำนวณได้จะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถึงจะถือว่า ข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

3.2 การคำนวณเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนมีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น.133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง จะศึกษานักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน อัสสัมชัญนครราชสีมา ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลาในการเรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง ต่อ 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 11 สัปดาห์ รวม 11 ชั่วโมง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอน ปฏิบัติกิตติ์ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา มีผลในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	ผลการ ประเมิน
1. แผนการเรียนรู้	4.50	4.00	4.50	4.33	0.29	มาก
2. จุดประสงค์	5.00	5.00	4.00	4.67	0.50	มาก
3. เนื้อหา	4.50	5.00	4.00	4.50	0.58	มาก
4. กิจกรรมการเรียน	4.00	4.67	4.33	4.33	0.39	มาก
5. สื่อการสอน	5.00	5.00	4.67	4.89	0.19	มาก
6. การวัดประเมินผล	5.00	5.00	5.00	5.00	0.00	มากที่สุด
$\bar{X}$	4.67	4.78	4.42	4.62	0.33	มาก

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ของแผนการจัดการเรียนรู้ ในด้านรูปแบบของแผนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.67 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.89 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.00 อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด รวมเฉลี่ยในทุกด้านของแบบประเมินแผนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยในการประเมินชุดการสอน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	$\bar{X}$	ผลการ ประเมิน
1. แผนการจัดการเรียนรู้	4.33	5.00	4.33	4.55	มาก
2. แบบฝึกปฏิบัติ	4.80	4.60	4.60	4.66	มาก
3. แบบสังเกต	4.66	4.66	4.66	4.66	มาก
4. แบบประเมิน	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
$\bar{X}$	4.69	4.81	4.64	4.71	มาก

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยในการประเมินชุดการสอน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ในด้านแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านแบบฝึกปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านแบบสังเกต มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก ด้านแบบประเมิน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.00 อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด รวมเฉลี่ยในทุกด้านของแบบประเมินชุดการสอน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.71 อยู่ในระดับ เหมาะสมมาก

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	รวม	IOC
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
2. ความถูกต้องของคอรัคกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
3. ความถูกต้องของจังหวะ	+1	+1	+1	3	1.00
4. ความสั้นสะเทือนของสาย	0	+1	+1	2	0.67
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	+1	+1	0	2	0.67
สรุป					0.87

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.87

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมิน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	รวม	IOC
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์					
1.1 นิ้วโป้งเข้าหาสายกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 นิ้วไม่ไปสัมผัสกับสายอื่น	+1	+1	+1	3	1.00
2. ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์					
2.1 คอร์ดถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 เปลี่ยนคอร์ดต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00
3. ความถูกต้องของจังหวะ					
3.1 จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 จังหวะสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00
4. ความสั่นสะเทือนของสาย	+1	0	+1	2	0.67
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
สรุป					0.95

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมิน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน มีค่าเท่ากับ 0.95

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 ที่ไม่เคยเรียนหรือไม่เคยเล่นดนตรีกีตาร์มาก่อน จำนวน 20 คน โดยใช้ชุดการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน จากการประเมินการปฏิบัติตามแบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยจากแบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียน

ทักษะ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์	320	320	100
2. ความถูกต้องของคอรัคกีตาร์	320	309	96.56
3. ความถูกต้องของจังหวะ	320	289	90.31
4. ความสั้นสะเทือนของสายกีตาร์	320	221	69.06
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	320	183	57.18
รวม	1600	1322	413.11
$\bar{X}$			82.62

จากตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยจากแบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียน แสดงถึงประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ระหว่างเรียน (E1) พบว่า ในการประเมินผลการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างเรียน ทั้ง 8 แผนการเรียนรู้ออกว่า ในด้านการวางนิ้วบนคอกีตาร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 100 ในด้านความถูกต้องของคอรัคกีตาร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 96.56 ในด้านความถูกต้องของจังหวะ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 90.31 ในด้านความสั้นสะเทือนของสาย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.06 ในด้านคุณภาพของเสียง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 57.18 ดังนั้น ประสิทธิภาพของชุดการสอน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.62 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินทักษะการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน หลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินทักษะการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน หลังเรียน

ทักษะ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์	40	40	100
2. ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์	40	40	100
3. ความถูกต้องของจังหวะ	40	40	100
4. ความสัมพันธ์ของสายกีตาร์	40	37	92.50
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	40	33	82.50
รวม	200	190	475.00
$\bar{X}$			95.00

จากตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินทักษะการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน หลังเรียน แสดงถึงประสิทธิภาพของชุดการสอน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา หลังเรียน (E2) พบว่า การวางนิ้วบนคอกีตาร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 100 ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 100 ความถูกต้องของจังหวะ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 100 ความสัมพันธ์ของสายกีตาร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 92.50 คุณภาพของเสียงกีตาร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.50 ดังนั้น ประสิทธิภาพของชุดการสอน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 95.00 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	Df	t	p
ก่อนเรียน	20	2.85	0.81	19	-30.09	.000*
หลังเรียน	20	9.50	0.76			

*p หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 8 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.81 และหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 9.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.76

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง จะศึกษานักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลาในการเรียนครั้งละ 1 ชั่วโมง ต่อ 1 สัปดาห์ เป็นเวลา 11 สัปดาห์ รวม 11 ชั่วโมง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ม.4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 396 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ม.4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่ไม่เคยเรียนหรือไม่เคยปฏิบัติกีตาร์มาก่อน จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐาน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้น ม.4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียน (E1) จากการศึกษาพบว่า ชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้กับแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับของแผนการสอน จากแผนที่ 1-8 คือ แผนการสอนที่ 1 ทฤษฎีคีตารชั้นพื้นฐานและคอร์ดคีตารชั้นพื้นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.00 แผนการสอนที่ 2 เทคนิคการปฏิบัติรูปแบบที่ 1 พร้อมคอร์ด C มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.00 แผนการสอนที่ 3 เทคนิคการปฏิบัติรูปแบบที่ 1 พร้อมคอร์ด 4 คอร์ด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.00 แผนการสอนที่ 4 เทคนิคการปฏิบัติรูปแบบที่ 2 พร้อมคอร์ด 4 คอร์ด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.00 แผนการสอนที่ 5 เทคนิคการปฏิบัติรูปแบบที่ 3 และ 4 พร้อมคอร์ด 4 คอร์ด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.00 แผนการสอนที่ 6 เทคนิคการปฏิบัติรูปแบบที่ 5 พร้อมคอร์ด 4 คอร์ด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.00 แผนการสอนที่ 7 เทคนิคการปฏิบัติรูปแบบที่ 6 พร้อมคอร์ด 4 คอร์ด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.00 แผนการสอนที่ 8 เทคนิคการปฏิบัติรูปแบบที่ 7 พร้อมคอร์ด 4 คอร์ด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 90.00 รวมคะแนนจากแผนการเรียนรู้ทั้ง 8 แผน มีคะแนนเฉลี่ยรวม (E1) เท่ากับ 82.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

2. ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐาน หลังเรียน (E2) จากการศึกษาพบว่า หลังจากเรียน โดยใช้ชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินการปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐานหลังเรียน (E2) เท่ากับ 95.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้น ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐานหลังเรียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติคีตารชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา (E1/E2) มีค่าเท่ากับ 82.62/95.00 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้ ด้วยชุดการสอนปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่า t เท่ากับ -30.09 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ โดยก่อนเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และหลังเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ที่เรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษา การใช้ชุดการสอนปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอน

จากการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานในขณะเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยรวมได้ 82.62 และหลังจากที่นักเรียนได้เรียนด้วยชุดการสอนครบทั้ง 8 แผนการเรียนรู้ นักเรียนสามารถทำคะแนนในการประเมินการปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานได้เพิ่มขึ้น คือ ได้ค่าเฉลี่ยรวม 95.00 ดังนั้นประสิทธิภาพของชุดการสอนปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา (E1/E2) มีค่าเท่ากับ $82.62/95.00$ ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ $80/80$ สอดคล้องกับ พิเศษภักทรพงษ์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาคณิตศาสตร์เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนกลุ่มสนใจศูนย์การเรียนนอกโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาคณิตศาสตร์เบื้องต้นเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์กำหนดคือ $90/90$ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่าชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ $90.10/93.75$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองพบว่า สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ และผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และยังสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ วณิ ลัดดาภรณ์ (2542) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการขับร้องประสานเสียง อธิบายว่า การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอน แบบฝึกหัด ขับร้องประสานเสียงในรายวิชา MSID 102 การขับร้องประสานเสียง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ภาคเรียนที่ 1/2541 จำนวน 50 คน ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการทดลอง 10 คาบ

คาบละ 90 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบระหว่างเรียน และ หลังเรียน แบบสังเกตภาคปฏิบัติ และแบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรม การเรียน การสอน ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คือ ผลการเรียนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนภาคทฤษฎีร้อยละ 90.08 ภาคปฏิบัติร้อยละ 87.04 และ ผลการเรียนจากแบบทดสอบหลังเรียนภาคทฤษฎีร้อยละ 95.60 ภาคปฏิบัติร้อยละ 90.20

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเรียนโดยใช้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้รวดเร็วและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เห็นได้จากการประเมินการปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐาน ก่อนเรียน นักเรียนสามารถทำคะแนนประเมินการปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และหลังเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ นครราชสีมา ที่เรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ รุจิวรรณ อางคมล (2552) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดการสอนขออยู่เบื้องต้น เรื่องการปฏิบัติขออยู่เบื้องต้น สำหรับ ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่2โดยใช้ชุดการสอนรายวิชา ศ30205 คนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การปฏิบัติขออยู่เบื้องต้น พัฒนาชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพเรื่อง การปฏิบัติขออยู่เบื้องต้น ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยชุดการสอนที่สร้างขึ้น พบว่า 1) ชุดการสอน เรื่อง การปฏิบัติขออยู่เบื้องต้น สำหรับชั้น มัธยมศึกษาชั้นปีที่2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 71.28/73.15 2) ดัชนีประสิทธิผลจากการเรียนด้วย ชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 0.62 แสดงว่าหลังจากการเรียนด้วยชุดการสอน แสดงว่านักเรียนมี ความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ62 3)นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้น จากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางการเรียนที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึง พอใจในการเรียนด้วยชุดการสอนรายวิชา ศ 30205 คนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด เรื่อง การ ปฏิบัติขออยู่เบื้องต้น ทั้งภาพรวม เป็นรายด้าน และเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ สีนานาด สุวรรณโชติ (2547) ได้อธิบายผลการวิจัยว่า แบบฝึกทักษะการคิด ให้เหตุผล เชิงจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าเฉลี่ยของคะแนนระดับการให้เหตุผลเชิง จริยธรรมอยู่ในระดับ 3

จากการวิจัยยังพบอีกว่า การเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น เพราะชุดการสอนจะทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการปฏิบัติ

กีตาร์ สามารถเรียนรู้และจดจำในสิ่งที่เรียนได้ง่ายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ทางด้าน การปฏิบัติกีตาร์ในขั้นที่สูงขึ้น มีความตั้งใจในการฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์มากขึ้น ส่งผลให้เจตคติทางด้าน การเรียนปฏิบัติทางดนตรี มีมากขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. ครูผู้สอนต้องให้คำแนะนำผู้เรียนอย่างถูกต้องตามลำดับขั้นตอนการปฏิบัติทักษะทางด้านดนตรีกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
2. ผู้เรียนจะต้องให้ความสำคัญและเสียสละเวลา ในการเรียนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ทำการวิจัยกำหนด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอน ในการเรียนปฏิบัติกีตาร์ ที่ต้องใช้ระดับความสามารถในการปฏิบัติสูงกว่าการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
2. ศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอน ในการเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ เพื่อนำผลการวิจัย ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการพัฒนาการเรียนการสอนทางดนตรี

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2530). **ดนตรีสากลปฏิบัติตามความถนัด 1-2**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: **คุรุสภาลาดพร้าว**
- (2538). **พื้นฐานทฤษฎีดนตรี**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2542). **แนวทางการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ**. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: **ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย**.
- เกษม รักษาเคน. (2544). **การเรียนเครื่องเป่าลมไม้ของสถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล**.
- ไชแสง สุชะวัฒน์. (2529). **สังคีตนิยม ว่าด้วย : ดนตรีตะวันตก**. กรุงเทพฯ: **ไทยวัฒนาพานิช**.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2541). **ชุดการสอนระดับประถมศึกษา**. นนทบุรี: **มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์**.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2550). **สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: **จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- ณัชชา ไสคดียานุรักษ์. (2549). **ทฤษฎีดนตรี**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: **จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย**.
- ธวัชชัย นาควงษ์. (2543). **การสอนดนตรีสำหรับเด็ก**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). **ภาควิชาศิลปะนิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**.
- บรรจง ชลวีโรจน์. (2554). **สอนดนตรีให้เป็นดนตรี**. กรุงเทพฯ: **มติชนปากเกร็ด**.
- บรรเทิง ชลช่วยชีพ, กาญจนา คชแสง และวัชรวิ ขาวสะอาด. (2524). **คู่มือทฤษฎีและปฏิบัติการ ดนตรีสากล**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: **พีระพัฒนา**.
- บัณฑิต อึ้งรังสี. (2549). **ต้องเป็นที่หนึ่งให้ได้**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: **มติชน**.
- บุญเกื้อ ควรรหาเวช. (2543). **นวัตกรรมทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: **เจริญวิทย์การพิมพ์**.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: **สุวีริยาสาส์น**.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: **ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ**.
- พริ้มรส มาริประสิทธิ์และพิมพ์ชนก สุวรรณธาดา. (2539). **สนุกกับดนตรีพื้นฐาน: แบบฝึกหัด**. กรุงเทพฯ: **ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ**.

- พิเศษ ภัทรพงษ์. (2548). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชากีตาร์เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนกลุ่ม
สนใจ ศูนย์การเรียนนอกระบบโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิชิต เถณะสวัสดิ์. (2543). ปฏิบัติพื้นฐานเครื่องสายไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
โสภณการพิมพ์.
- มนัส บุญประกอบ. (2540, มิถุนายน). สื่อประสมยุคคอมพิวเตอร์. วารสารบรรณศาสตร์. 12(1),
10-15.
- รุจิวรรณ อากมล. (2552). การพัฒนาชุดการสอนข้ออยู่เบื้องต้น เรื่องการปฏิบัติข้ออยู่เบื้องต้น
สำหรับระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลัดดา สุขปริดี. (2543). เทคโนโลยีการเรียนการสอน. ชลบุรี: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วณิ ลัดดาภรณ์. (2554). เอกสารประกอบการอบรม เทคนิคการสอนวิชาขับร้องและวงประสาน
เสียง. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรศุดา บุญยไวยโรจน์. (2540). คณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยประสานมิตร.
- วิรัช ชูสูงเนิน. (2520). ดนตรีสำหรับครูประถมศึกษา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิสาร จิตตการมงคล. (2545). เทคนิคแก๊งกีตาร์ระดับเซียน. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์กราฟฟิก.
- วีระพงษ์ ทวีศักดิ์. (2547). พิณแก้ว พลิกชีวิตใหม่. กรุงเทพฯ: ชรรมดา.
- สดับพิน รัตนเรือง. (2539) ดนตรีปริทรรศน์. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ.
- สมนึก ภัททิยชนิ. (2544). การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สมลักษณ์ ไพบูลย์พงษ์. (2543). การสร้างชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สวัสดิ์ กระจรัมย์. (2551). การพัฒนาแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบรรเลงเครื่อง
ดนตรีวิชาศิลปะพื้นฐาน (ดนตรี) ส 31101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้า
อิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สังคม ภูมิพันธุ์. (2534). สื่อประสมโปรแกรม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สินานาถ สุวรรณโชติ. (2547). การสร้างแบบฝึกทักษะการคิดให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี 2 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุกรี เจริญสุข. (2544). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยศิลปศึกษา.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- (2544). **พรสวรรค์ศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- (2547). **วารสารอนนดนตรี**.
- โสภณ บำรุงสงฆ์และสมหวัง ไตรตันวงศ์. (2520). **เทคนิคและวิธีการสอนคณิตศาสตร์แนวใหม่**.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ศิลปะ**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อารีวรรณ เขี่ยมสะอาด. (2555). **ระเบียบวิธีวิจัย**. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- อำไพวรรณ ศรีวรรณ. (2547). **การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะการเป่าลู่
รีคอร์เดอร์**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์.
- Gagné Ellen, Yekovich Walker, Yekovich Frank. (1993). **The Cognitive Psychology of school
Learning**. Second edition: Harper Collins College Publishers.
- Weeks, Douglas Gilman. (1987). **The Effectiveness of Using Computer-assisted Instruction
with Beginning Students**. Retrieved 21 December, 2011,
From <http://www.umi.com>; Last update.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ. มนตรี ภู่งาม อาจารย์พิเศษ โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. นายวรสรณ์ เนตรทิพย์ อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา บัณฑิตศึกษา (Ed.d.candidate) การบริหารและการจัดการศึกษา มศว. ประสานมิตร
3. นายสมบูรณ์ สุขชัย หัวหน้างานเทคโนโลยี โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ค.๑๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี ภู่งาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายณชัย ศิริสวัสดิ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิศาสตร์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษา
ประสิทธิภาพชุดการสอนการปฏิบัติคีตารัตนศิลป์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนอัสสัมชัญ
นครราชสีมา” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง หลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษา ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวณี เวียงไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๗-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศก ๐๕๖๔.๑๔/ ศ.๗๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญวุฒิ
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เวียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายวราธรรม เนตรทิพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเสนีย์ ศิริสวัสดิ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
ประสิทธิภาพชุดการสอนการปฏิบัติคีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนอัสสัมชัญ
นครราชสีมา" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี เรืองใจศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/ ๖๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายสมบูรณ์ สุขชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเสณีย์ ศิริสวัสดิ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรี(ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษา
ประสิทธิภาพชุดการสอนการปฏิบัติคีตารชิ้นพื้นฐานของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนอัสสัมชัญ
นครราชสีมา" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยศ ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยศ
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๖๓-๖๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ภาคผนวก ค
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง แบบประเมินชุดนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	เกณฑ์การประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้					
	1.1 มีองค์ประกอบของการจัดทำแผนการสอนครบถ้วน					
	1.2 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
2	จุดประสงค์					
	2.1 ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติและเจตคติ					
	2.2 มีความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้					
3	เนื้อหา					
	3.1 สาระถูกต้องตามหลักสูตร					
	3.2 มีการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาอย่างเหมาะสม					
4	กิจกรรมการเรียนการสอน					
	4.1 ลำดับการสอนเป็นไปตามขั้นตอน ชัดเจน					
	4.2 ความเหมาะสมของการจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.3 ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
5	สื่อการสอน					
	5.1 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
	5.2 มีความน่าสนใจในการเรียนรู้					
	5.3 เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น					

ข้อที่	เกณฑ์การประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	การวัดประเมินผล					
	6.1 ตรงตามแผนการสอน					
	6.2 ตรงตามจุดประสงค์					
	6.3 นำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน					

ข้อเสนอแนะ.....
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 ...../...../.....

ค่าเฉลี่ยของแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	$\bar{X}$	S.D.	
1. รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้						
1.1 มีองค์ประกอบของการจัดทำแผนการสอนครบถ้วน	4	4	4	4	0	เหมาะสมมาก
1.2 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.50	4	4.50	4.34	0.29	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์						
2.1 ด้านความรู้ ความเข้าใจ การปฏิบัติ และเจตคติ	5	5	3	4.33	1	เหมาะสมมาก
2.2 มีความเหมาะสมของสาระการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	5	5	4	4.67	0.50	เหมาะสมมาก
3. เนื้อหา						
3.1 สาระถูกต้องตามหลักสูตร	4	5	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
3.2 มีการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาอย่างเหมาะสม	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.50	5	4	4.50	0.58	เหมาะสมมาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอน						
4.1 ลำดับการสอนเป็นไปตามขั้นตอน ชัดเจน	5	5	5	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ความเหมาะสมของการจัดกระบวนการเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4.3 ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	3	4	4	3.67	0.58	เหมาะสมปานกลาง

รวมเฉลี่ย	4.00	4.67	4.33	4.33	0.39	เหมาะสมมาก
5. สื่อการสอน						
5.1 มีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 มีความน่าสนใจในการเรียนรู้	5	5	5	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็ว	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	5	5	4.67	4.89	0.19	เหมาะสมมาก
6. การวัดประเมินผล						
6.1 ตรงตามแผนการสอน	5	5	5	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 ตรงตามจุดประสงค์	5	5	5	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 นำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอน	5	5	5	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	5	5	5	5	0	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.67	4.78	4.42	4.62	0.33	เหมาะสมมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ วิชา ดนตรี ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2555

หน่วยที่ 1 เรื่อง การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

เวลา 11 คาบ/ชม.

สัปดาห์ที่ 1-11

ครูผู้สอน นายเสนีย์ ศิริสวัสดิ์

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่าทางดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

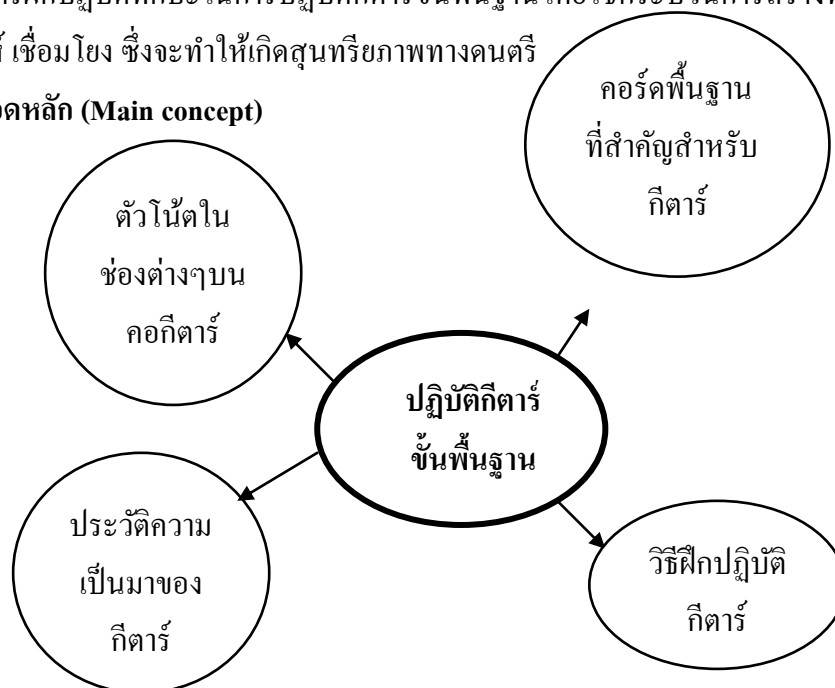
ตัวชี้วัด

1. ร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการแสดงออกและคุณภาพของการแสดง

1. ผลการเรียนรู้

รู้และเข้าใจการฝึกปฏิบัติทักษะในการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานโดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

2. ความคิดรวบยอดหลัก (Main concept)

3. หัวข้อสาระการเรียนรู้ (Sub concept and topic)

- 3.1 รู้และเข้าใจประวัติความเป็นมาของกีตาร์
- 3.2 รู้และเข้าใจชื่อของตัวโน้ตที่อยู่บนสายกีตาร์ในช่องต่างๆบนคอกของกีตาร์
- 3.3 รู้และเข้าใจคอร์ดกีตาร์พื้นฐานที่สำคัญสำหรับกีตาร์
  - การเล่นคอร์ด C Am Dm G7
- 3.4 สามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ในรูปแบบการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานที่กำหนดให้

4. สมรรถนะ (การคิด แก้ปัญหา)

- 4.1 ความสามารถในการวิเคราะห์ประวัติความเป็นมาของกีตาร์
- 4.2 ความสามารถในการบอกชื่อของตัวโน้ตในช่องต่างๆบนคอกของกีตาร์
- 4.3 ความสามารถปฏิบัติคอร์ดกีตาร์ ในคอร์ด C, Am, Dm, G7
- 4.4 ความสามารถในการปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ในรูปแบบการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานที่กำหนดให้ได้

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 5.1 ใฝ่เรียนรู้
- 5.2 มีวินัย
- 5.3 รับผิดชอบ
- 5.4 มีสุนทรียภาพทางดนตรี

6. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 6.1 เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจประวัติความเป็นมาของกีตาร์ได้
- 6.2 เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจชื่อของตัวโน้ตที่อยู่บนสายกีตาร์ ในแต่ละช่องบนคอกของกีตาร์ได้
- 6.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเล่น คอร์ดกีตาร์พื้นฐานในคอร์ด C, Am, Dm และ G7 ได้
- 6.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ในรูปแบบการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานที่กำหนดให้ได้

7. กิจกรรมการเรียนการสอน

กระบวนการสร้างทักษะการปฏิบัติ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติความเป็นมาและคอร์ดสำหรับการเล่นกีตาร์ เวลา 2 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

เข้าใจถึงประวัติความเป็นมาของกีตาร์ ประเภทของกีตาร์ ชื่อของตัวโน้ตที่อยู่ในช่องต่างๆ บนคอกของกีตาร์ ตลอดจนตัวโน้ตต่างๆ ที่นำมาใช้ในการเรียบเรียงให้เป็นคอร์ดกีตาร์ โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียน รู้และเข้าใจถึงประวัติความเป็นมาของกีตาร์ ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกชื่อของตัวโน้ตที่อยู่ในช่องต่างๆ บนคอกของกีตาร์ ได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบอกตัวโน้ตที่นำมาเรียบเรียงให้เป็นคอร์ดกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ในคอร์ด C, Am, Dm และ G7 ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

เครื่องดนตรีกีตาร์ (Guitar) เป็นเครื่องดนตรีที่อยู่ในประเภทเครื่องสาย (String) ในการจัดประเภทของเครื่องดนตรีสากล โดยแบ่งตามลักษณะการเกิดเสียงของเครื่องดนตรี จะมีส่วนประกอบต่างๆ ที่ใช้ผลิตและแหล่งกำเนิดเสียงที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับชนิดของกีตาร์ กระบวนการผลิตและวัสดุที่ใช้ผลิต เช่น ประเภท Acoustic Guitar จะเป็นแผ่นไม้บางๆ ประกอบกันเป็นลำตัวของกีตาร์ ส่วนประเภท Electric Guitar จะเป็นไม้มีความหนา และใช้ระบบกระแสไฟฟ้าเป็นองค์ประกอบในการกำเนิดเสียง ส่วนประกอบหลักของกีตาร์ต้องมีส่วนของ หัวกีตาร์ คอกกีตาร์ ลำตัวของกีตาร์ และมีส่วนประกอบอื่นๆ เช่น ลูกบิดขึงสาย (Pegs) หมุดยึดสาย (pins) สายกีตาร์ (String) จี๊ดโลหะกั้นช่องกีตาร์ (Fret) จุดสังเกต (Position mark) กระดานวางนิ้ว (Finger board) โพรงสะท้อนเสียง (Sound hole) สะพานสาย (Bridge) ห้อยงบนคอกกีตาร์ (Nut) ห้อยงบนตัวกีตาร์ (Saddle) ฯลฯ โดยแบ่งประเภทของกีตาร์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

- 1.1 อคูสติค กีตาร์ (Acoustic Guitar) เป็นกีตาร์ที่สามารถเกิดเสียงดังกังวานได้โดยมีโพรงกว้างบริเวณลำตัวของกีตาร์ ทำหน้าที่ขยายเสียงให้ดังกังวาน เช่น Folk Guitar (กีตาร์โปร่ง), Classic Guitar (กีตาร์คลาสสิก)

1.2 อิเล็กทริก กีตาร์ (Electric Guitar) เป็นกีตาร์ที่ต้องผ่านระบบไฟฟ้า แล้วถูกแปลงเป็นระบบเสียงโดยผ่านตู้แอมป์ไฟเออร์ ซึ่งจะมีลำโพงสำหรับขยายเสียง เช่น กีตาร์ไฟฟ้าที่นิยมใช้ในปัจจุบันทั่วไป

ในการเล่นเพลงของเครื่องดนตรีหลายชนิดจะเล่นในรูปแบบของคอร์ด (Chord) ซึ่งจะต้องเล่นตัวโน้ตพร้อมๆกัน 3 ตัวขึ้นไป ในการปฏิบัติกีตาร์ มีการใช้คอร์ดที่หลากหลายเพื่อให้เพลงเกิดความไพเราะ น่าฟัง ในเบื้องต้นของการฝึกปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ควรใช้คอร์ดง่ายๆ ที่ไม่สลับซับซ้อนมากเกินไป เช่น คอร์ด C, Am, Dm และ G7 ในการปฏิบัติกีตาร์จะต้องกดสายของกีตาร์ในช่องต่างๆบนคอกของกีตาร์ ซึ่งจะถูกกำหนดชื่อของตัวโน้ตไว้ โดยวิธีการมองแบบสะท้อนกระจกเงา ดังนี้

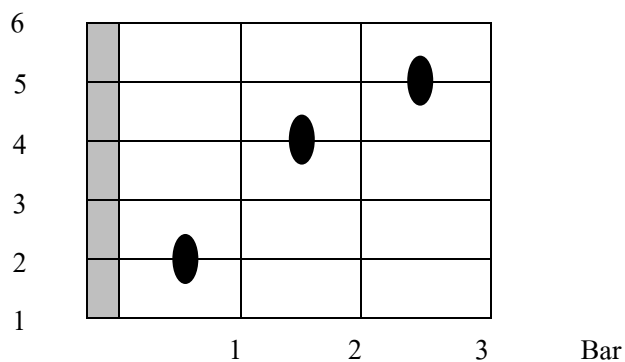
สายที่

6	E	F	F#	G
5	A	A#	B	C
4	D	D#	E	F
3	G	G#	A	A#
2	B	C	C#	D
1	E	F	F#	G
		1	2	3
				Bar

ตัวโน้ตบนคอกของกีตาร์ (วิธีการมองแบบสะท้อนกระจกเงา)

วิธีการเล่นคอร์ด จะใช้นิ้วมือข้างซ้าย กดลงไปทีสายของกีตาร์ ในช่องบนคอกของกีตาร์ (Bar) ในแต่ละคอร์ด จะเปลี่ยนรูปของนิ้วในการวางบนสายกีตาร์ ในช่องต่างๆที่แตกต่างกันออกไป สำหรับการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน เราจะใช้คอร์ดง่ายๆเพียง 4 คอร์ด คือ C, Am, Dm และ G7 ซึ่งเราจะเห็นแผนภาพของคอร์ด โดยวิธีการมองแบบสะท้อนกระจกเงา ได้ดังนี้

สายที่

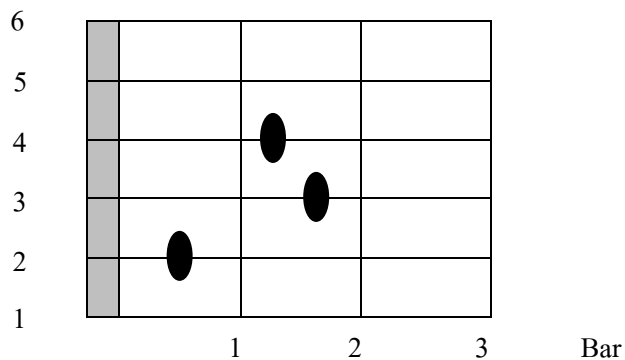

คอร์ด C (วิธีการมองแบบสะท้อนกระจกเงา)

1. นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกของกีตาร์ในรูปของคอร์ด C ดังนี้

1.1	นิ้วชี้	สายที่ 2	ช่องที่ 1	ชื่อตัวโน้ต	C
1.2	นิ้วกลาง	สายที่ 4	ช่องที่ 2	ชื่อตัวโน้ต	E
1.3	นิ้วนาง	สายที่ 5	ช่องที่ 3	ชื่อตัวโน้ต	C

สายที่

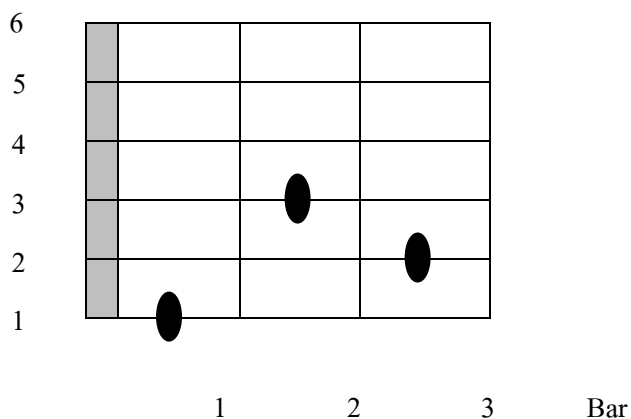

คอร์ด Am (วิธีการมองแบบสะท้อนกระจกเงา)

2. นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกของกีตาร์ในรูปของคอร์ด Am ดังนี้

2.1	นิ้วชี้	สายที่ 2	ช่องที่ 1	ชื่อตัวโน้ต	C
2.2	นิ้วกลาง	สายที่ 4	ช่องที่ 2	ชื่อตัวโน้ต	E
2.3	นิ้วนาง	สายที่ 3	ช่องที่ 2	ชื่อตัวโน้ต	A

สายที่

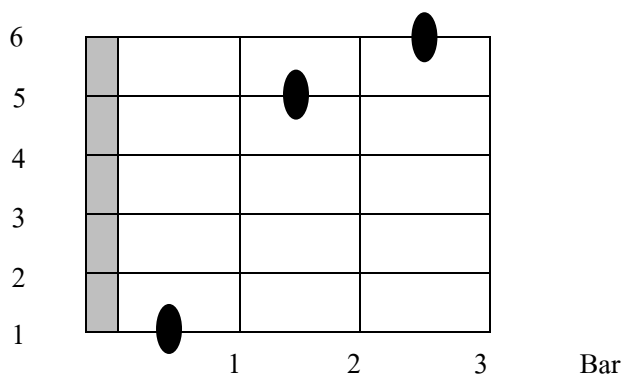

คอร์ด Dm (วิธีการมองแบบสะท้อนกระจกเงา)

3. นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกของกีตาร์ในรูปของคอร์ด Dm ดังนี้

3.1	นิ้วชี้	สายที่ 1	ช่องที่ 1	ชื่อตัวโน้ต	F
3.2	นิ้วกลาง	สายที่ 3	ช่องที่ 2	ชื่อตัวโน้ต	A
3.3	นิ้วนาง	สายที่ 2	ช่องที่ 3	ชื่อตัวโน้ต	D

สายที่

คอร์ด G7 (วิธีการมองแบบสะท้อนกระจกเงา)

4. นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกของกีตาร์ในรูปของคอร์ด G7 ดังนี้

4.1	นิ้วชี้	สายที่ 1	ช่องที่ 1	ชื่อตัวโน้ต	F
4.2	นิ้วกลาง	สายที่ 5	ช่องที่ 2	ชื่อตัวโน้ต	B
4.3	นิ้วนาง	สายที่ 6	ช่องที่ 3	ชื่อตัวโน้ต	G

กิจกรรม

1. ผู้สอนบรรยายเรื่องประวัติความเป็นมาของกีตาร์ ประเภทของกีตาร์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการตั้งคำถามและตอบคำถามในเรื่องที่เรียน
2. ผู้สอนอธิบายเรื่องชื่อของตัวโน้ต ที่อยู่ในช่องต่างๆบนคอกของกีตาร์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการตั้งคำถามและตอบคำถามในเรื่องที่เรียน
3. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการใช้คอร์ดให้นักเรียนได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม และตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อม
4. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการใช้คอร์ด C, Am, Dm และ G7 ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมา
5. บันทึกแบบสังเกต

8. สื่อการเรียนรู้

- แบบเรียนกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
- แผนภาพ คอร์ดกีตาร์
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 100 ของผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างการวิจัย มีความรู้และเข้าใจประวัติความเป็นมาของกีตาร์ สามารถตอบคำถามในเรื่องประเภทของกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง

ร้อยละ 100 ของผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างการวิจัย สามารถบอกชื่อของตัวโน้ตที่อยู่ในช่องต่างๆบนคอกของกีตาร์ ได้อย่างถูกต้อง

ร้อยละ 76 ของผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ด C, Am, Dm และ G7 ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 24 ยังไม่สามารถปฏิบัติการคอร์ด ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้ได้อย่างถูกต้อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง แบบฝึกปฏิบัติที่ 1 พร้อมคอร์ด G7 และ คอร์ด C เวลา 1 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

ปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 1 พร้อมการใช้คอร์ด G7 และคอร์ด C นำมาฝึกทักษะทางดนตรีประเภทกีตาร์ โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

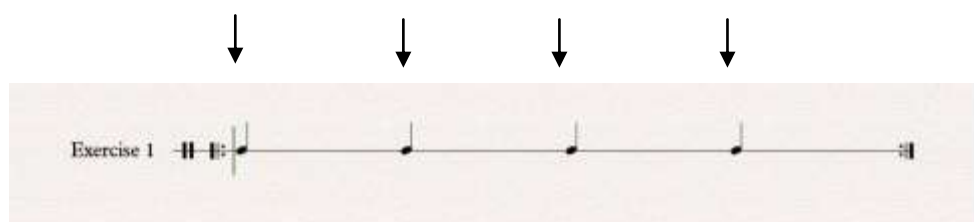
จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 1 ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ดกีตาร์ คอร์ด G7 และคอร์ด C ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

การเล่นเพลงต้องมียุคประกอบของดนตรีประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน เนื้อเพลง ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติการตีคอร์ด โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 1 ดังนี้

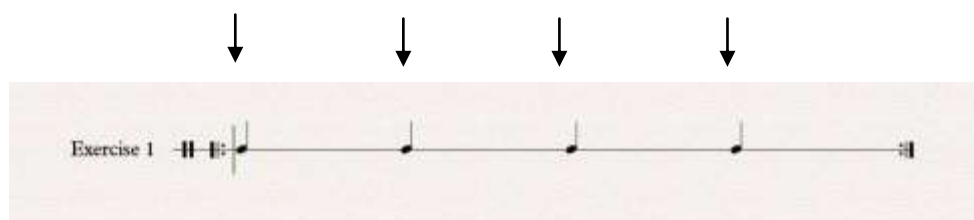
กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกัน ตามแบบฝึกทักษะที่ 1 ในคอร์ด G7 และคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด G7 ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้
3. ดีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการดีจากสายกีตาร์ด้านบน ลงไปยังสายด้านล่าง (ลง) จังหวะละ 1 ครั้ง จำนวน 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด G7 เป็นคอร์ด C ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ให้ผู้เรียนได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกทักษะที่ 1 ในคอร์ด G7 และคอร์ด C เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งคำถาม และตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน
2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ตามแบบฝึกทักษะที่ 1 ในคอร์ด G7 และคอร์ด C
3. บันทึกแบบสังเกต

8. สื่อการเรียนรู้

- แผนภาพคอร์ดกีตาร์
- แผนภาพแบบฝึกปฏิบัติที่ 1
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 77 ของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกทักษะที่ 1 ในคอร์ด G7 และคอร์ด C ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 23 ยังไม่สามารถควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอ และการเปลี่ยนคอร์ดจากคอร์ด ที่ 1 ไปยังคอร์ดที่ 2 ตามแบบฝึกทักษะที่ 1 ในคอร์ด G7 และคอร์ด C ไม่ตรงตามจังหวะที่กำหนดให้ เนื่องจากการเคลื่อนไหวของนิ้วมือข้างซ้ายที่ใช้ในการกดสายกีตาร์ ยังไม่แข็งแรงพอ ทำให้การเคลื่อนไหวของนิ้วมือซ้าย เคลื่อนไหวได้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง แบบฝึกปฏิบัติที่ 2 พร้อมคอร์ด C และ คอร์ด Am เวลา 1 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

ปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวาพร้อมการปฏิบัติคอร์ดพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกีตาร์ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 2 พร้อมคอร์ด C และ คอร์ด Am นำมาฝึกทักษะทางดนตรีประเภทกีตาร์ โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

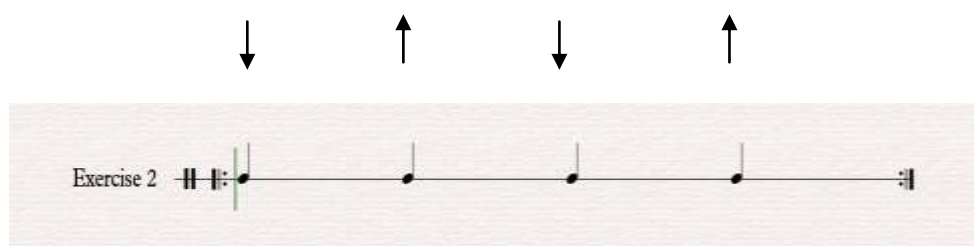
จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 2 ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ดกีตาร์ คอร์ด C และคอร์ด Am ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

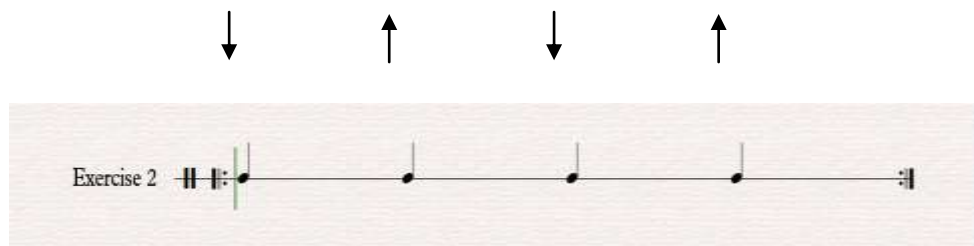
การเล่นเพลงต้องมืองค์ประกอบของดนตรีประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน เนื้อเพลง ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติการตีคอร์ด โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 2 ดังนี้

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกัน ตามแบบฝึกทักษะที่ 2 ในคอร์ด C และ Am โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้
3. ดีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการดีจากสายกีตาร์ด้านบน ลงไปยังสายด้านล่าง (ลง) และดีจากสายด้านล่าง ขึ้นไปสายด้านบน (ขึ้น) จังหวะละ 1 ครั้ง สลับกัน จำนวน 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น คอร์ด Am ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการดีคอร์ดให้ผู้เรียน ได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 2 ในคอร์ด C และ Am เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งถาม และตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน
2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ตามแบบฝึกทักษะที่ 2 ในคอร์ด C และ Am
3. บันทึกแบบสังเกต

8. สื่อการเรียนรู้

- แผนภาพคอร์ดกีตาร์
- แผนภาพแบบฝึกปฏิบัติที่ 2
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 81 ของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 2 ในคอร์ด C และคอร์ด Am ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 19 ยังไม่สามารถควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอ การเปลี่ยนคอร์ดจากคอร์ด ที่ 1 ไปยังคอร์ดที่ 2 ตามแบบฝึกทักษะที่ 2 ในคอร์ด C และคอร์ด Am ไม่ตรงตามจังหวะที่กำหนดให้ เนื่องจากการเคลื่อนไหวของนิ้วมือข้างซ้ายที่ใช้ในการกดสายกีตาร์ ยังไม่แข็งแรงพอ ทำให้การเคลื่อนไหวของนิ้วมือซ้าย เคลื่อนไหวได้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร การเปลี่ยนคอร์ดยังไม่ตรงช่องของกีตาร์ ตามแบบของแผนภาพที่กำหนดมาให้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง แบบฝึกปฏิบัติที่ 3 พร้อมคอร์ด Dm และคอร์ด G7 เวลา 1 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

ปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวาพร้อมการปฏิบัติคอร์ดพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกีตาร์ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 พร้อมคอร์ด Dm และ คอร์ด G7 นำมาฝึกทักษะทางดนตรีประเภทกีตาร์โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

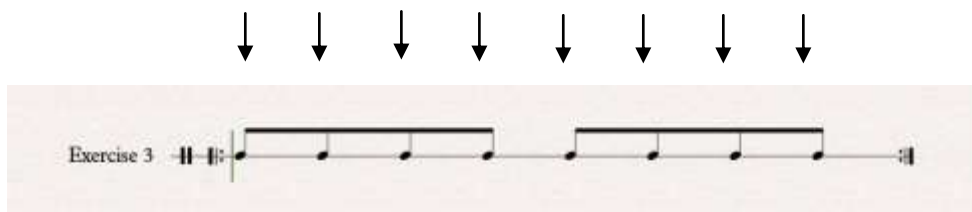
จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ดกีตาร์ คอร์ด Dm และคอร์ด G7 ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

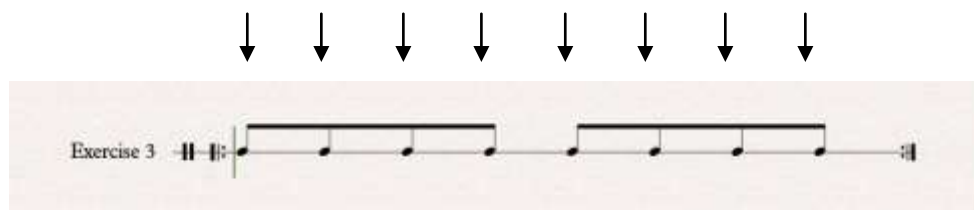
การเล่นเพลงต้องมียุคประกอบของดนตรีประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน เนื้อเพลง ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติการตีคอร์ด โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 ดังนี้

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกัน ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 ในคอร์ด Dm และคอร์ด G7 โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด Dm ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้
3. ดีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีจังหวะ ลง จังหวะละ 2 ครั้ง จำนวน 4 จังหวะ จะได้จังหวะ ลง รวม 8 ครั้ง
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด Dm เป็นคอร์ด G7 ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการดีคอร์ดให้ผู้เรียนได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 พร้อมคอร์ด Dm และ คอร์ด G7 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งถามและตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน
2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 พร้อมคอร์ด Dm และ คอร์ด G7
3. บันทึกแบบสังเกต

8. สื่อการเรียนรู้

- แผนภาพคอร์ดกีตาร์
- แผนภาพแบบฝึกปฏิบัติที่ 3
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 82 ของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 ในคอร์ด Dm และคอร์ด G7 ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 18 ยังไม่สามารถควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอ การเปลี่ยนคอร์ดจากคอร์ด ที่ 1 ไปยังคอร์ดที่ 2 ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 3 ในคอร์ด Dm และคอร์ด G7 ไม่ตรงตามจังหวะที่กำหนดให้ เนื่องจากการเคลื่อนไหวของนิ้วมือข้างซ้ายที่ใช้ในการกดสายกีตาร์ ยังไม่แข็งแรงพอ ทำให้การเคลื่อนไหวของนิ้วมือซ้าย เคลื่อนไหวได้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร การเปลี่ยนคอร์ดยังไม่ตรงช่องของกีตาร์ ตามแบบของแผนภาพที่กำหนดมาให้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง แบบฝึกปฏิบัติที่ 4 พร้อมคอร์ด Am และคอร์ด Dm เวลา 1 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

ปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวาพร้อมการปฏิบัติคอร์ดพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกีตาร์ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 พร้อมคอร์ด Am และ คอร์ด Dm นำมาฝึกทักษะทางดนตรีประเภทกีตาร์โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิววิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

จุดประสงค์

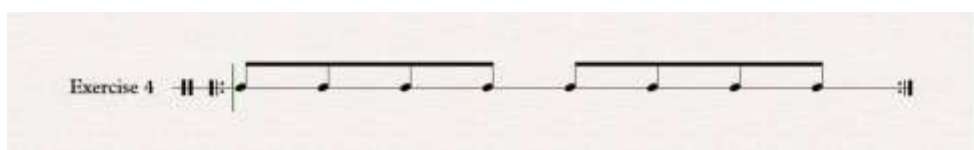
1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ดกีตาร์ คอร์ด Am และคอร์ด Dm ได้อย่าง

ถูกต้อง

เนื้อหา

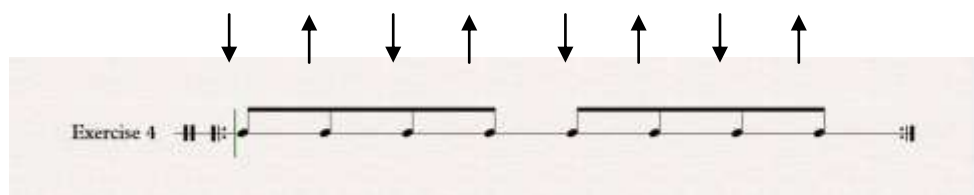
การเล่นเพลงต้องมืองค์ประกอบของดนตรีประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน เนื้อเพลง ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติการตีคอร์ด โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 ดังนี้

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกัน ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 ในคอร์ด Am และคอร์ด Dm โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด Am ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีจังหวะ ลง 1/2 จังหวะ และจังหวะขึ้น 1/2 จังหวะ สลับกัน จำนวน 4 จังหวะ จะได้จังหวะ ลงและจังหวะขึ้น สลับกัน รวม 8 ครั้ง
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด Am เป็นคอร์ด Dm ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ฝึกอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการตีคอร์ดให้ผู้เรียนได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 พร้อมคอร์ด Am และ คอร์ด Dm เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งถามและตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน
2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 พร้อมคอร์ด Am และ คอร์ด Dm
3. บันทึกแบบสังเกต

8. สื่อการเรียนรู้

- แผนภาพคอร์ดกีตาร์
- แผนภาพแบบฝึกปฏิบัติที่ 4
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 80 ของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 ในคอร์ด Am และคอร์ด Dm ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 20 ยังไม่สามารถควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอ การเปลี่ยนคอร์ดจากคอร์ดที่ 1 ไปยังคอร์ดที่ 2 ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 4 ในคอร์ด Am และคอร์ด Dm ไม่ตรงตามจังหวะที่กำหนดให้ เนื่องจากการเคลื่อนไหวของนิ้วมือข้างซ้ายที่ใช้ในการกดสายกีตาร์ ยังไม่แข็งแรงพอ ทำให้การเคลื่อนไหวของนิ้วมือซ้าย เคลื่อนไหวได้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร การเปลี่ยนคอร์ดยังไม่ตรงช่องของกีตาร์ ตามแบบของแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้ เนื่องจากการเปลี่ยนคอร์ดจากคอร์ด Am ไปยังคอร์ด Dm ต้องเปลี่ยนรูปนิ้วในการกดสายกีตาร์พร้อมๆ กันทุกนิ้ว ทำให้การกดสายกีตาร์ไม่ถูกสายตามช่องของกีตาร์ที่กำหนดตามแบบของแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง แบบฝึกปฏิบัติที่ 5 พร้อมคอร์ด C และคอร์ด Dm เวลา 1 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

ปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวาพร้อมการปฏิบัติคอร์ดพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกีตาร์ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 5 พร้อมคอร์ด C และ คอร์ด Dm นำมาฝึกทักษะทางดนตรีประเภทกีตาร์ โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิววิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

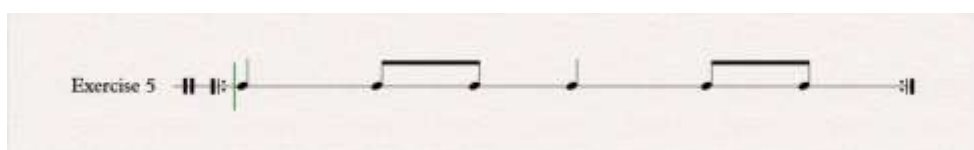
จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 5 ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ดกีตาร์ คอร์ด C และคอร์ด Dm ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

การเล่นเพลงต้องมืองค์ประกอบของดนตรีประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน เนื้อเพลง ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติการตีคอร์ด โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 5 ดังนี้

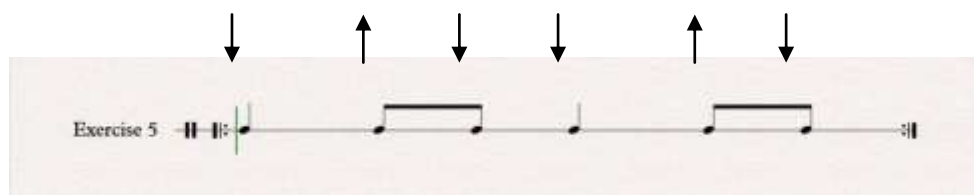
กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกัน ตามแบบฝึกทักษะที่ 5 ในคอร์ด C และคอร์ด Dm โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีลง 1 จังหวะ ขึ้น และลง อย่างละ 1/2 จังหวะ ลง 1 จังหวะ ขึ้น และลง อย่างละ 1/2 จังหวะ รวม 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็นคอร์ด Dm ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ให้ผู้เรียน ได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 5 พร้อมคอร์ด C และ คอร์ด Dm เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งถามและตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน
2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 5 พร้อมคอร์ด C และ คอร์ด Dm
3. บันทึกแบบสังเกต

8. สื่อการเรียนรู้

- แผนภาพคอร์ดกีตาร์
- แผนภาพแบบฝึกปฏิบัติที่ 5
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 87 ของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 5 ในคอร์ด C และคอร์ด Dm ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 13 ยังไม่สามารถควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอ การเปลี่ยนคอร์ดจากคอร์ด ที่ 1 ไปยังคอร์ดที่ 2 ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 5 ในคอร์ด C และคอร์ด Dm ไม่ตรงตามจังหวะที่กำหนดให้ เนื่องจากการเคลื่อนไหวของนิ้วมือข้างซ้ายที่ใช้ในการกดสายกีตาร์ ยังไม่แข็งแรงพอ ทำให้การเคลื่อนไหวของนิ้วมือซ้าย เคลื่อนไหวได้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร การเปลี่ยนคอร์ดยังไม่ตรงช่องของกีตาร์ ตามแบบของแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้ เนื่องจากการเปลี่ยนคอร์ดจากคอร์ด C ไปยังคอร์ด Dm ต้องเปลี่ยนรูปนิ้วในการกดสายกีตาร์พร้อมๆ กันทุกนิ้ว ทำให้การกดสายกีตาร์ไม่ถูกสายตามช่องของกีตาร์ที่กำหนดตามแบบของแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง แบบฝึกปฏิบัติที่ 6 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7 เวลา 2 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

ปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวาพร้อมการปฏิบัติคอร์ดพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกีตาร์ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 6 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7 นำมาฝึกทักษะทางดนตรีประเภทกีตาร์โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิววิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 6 ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ดกีตาร์ คอร์ด C, Am, Dm และ G7 ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

การเล่นเพลงต้องมืองค์ประกอบของดนตรีประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน เนื้อเพลง ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติการตีคอร์ด โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 6 ดังนี้

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

1. นักเรียนฟังการบรรยายพร้อมการเล่นจังหวะด้วยมือขวาตามแบบปฏิบัติที่กำหนดมาให้
2. นิ้วมือซ้ายช่วย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีลง 1 จังหวะ ลง 3/4 จังหวะ ขึ้น 1/4 จังหวะ ลง 1 จังหวะ ลง 3/4 จังหวะ ขึ้น 1/4 จังหวะ รวม 4 จังหวะ

4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง

5. ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการตีคอร์ดให้ผู้เรียนได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 6 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งถาม และตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน

2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 6 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7

3. บันทึกแบบสังเกต

8. สื่อการเรียนรู้

- แผนภาพคอร์ดกีตาร์
- แผนภาพแบบฝึกปฏิบัติที่ 6
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 88 ของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 6 ในคอร์ด C, Am, Dm และ G7 ได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ 12 สามารถควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอไม่ดีเท่าที่ควร การเปลี่ยนคอร์ด ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 6 ในคอร์ด C, Am, Dm และ G7 ทำได้ดีขึ้น การกดสายยังไม่แน่นพอ ทำให้การสั่นสะเทือนของสายทำได้ไม่เต็มที่ เกิดเสียงบอดของสายกีตาร์ ทำให้คุณภาพของเสียงไม่ดีเท่าที่ควร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง แบบฝึกปฏิบัติที่ 7 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7 เวลา 2 ชั่วโมง

ความคิดรวบยอดหลัก

ปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวาพร้อมการปฏิบัติคอร์ดพื้นฐานที่สำคัญสำหรับกีตาร์ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 7 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7 นำมาฝึกทักษะทางดนตรีประเภทกีตาร์โดยใช้กระบวนการสร้างทักษะปฏิบัติ คิววิเคราะห์ เชื่อมโยง ซึ่งจะทำให้เกิดสุนทรียภาพทางดนตรี

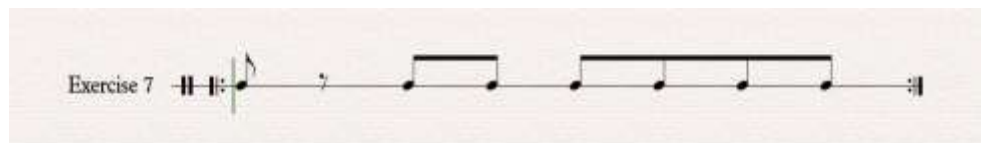
จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 7 ได้อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติการใช้คอร์ดกีตาร์ คอร์ด C, Am, Dm และ G7 ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

การเล่นเพลงต้องมืองค์ประกอบของดนตรีประกอบด้วย ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน เนื้อเพลง ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติการตีคอร์ด โดยใช้กระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจ และกระบวนการปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 7 ดังนี้

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

1. นักเรียนฟังการบรรยายพร้อมการเล่นจังหวะด้วยมือขวาตามแบบปฏิบัติที่กำหนดมาให้
2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C ตามแผนภาพคอร์ดที่กำหนดมาให้
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยใช้รูปแบบการตีคอร์ดดังนี้ ลง หยุด ขึ้น ลง ลง ขึ้น ลง ลง ตัวละ 1/2 จังหวะ รวม 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญ

กิจกรรม

1. ผู้สอนอธิบายพร้อมปฏิบัติการตีคอร์ดให้ผู้เรียนได้เห็นภาพการวางนิ้วมือในการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 7 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งถาม และตอบคำถาม เพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน

2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 7 พร้อมคอร์ด C, Am, Dm และ G7

3. บันทึกแบบสังเกต

4. ทดสอบหลังเรียน

8. สื่อการเรียนรู้

- แผนภาพคอร์ดกีตาร์
- แผนภาพแบบฝึกปฏิบัติที่ 7
- กีตาร์ (Folk Guitar)

9. การวัดผลและประเมินผล

- แบบสังเกต
- แบบทดสอบ

10. การบันทึกหลังสอน

ร้อยละ 90 ของผู้เรียน สามารถปฏิบัติการเล่นคอร์ดกีตาร์ ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 7 ในคอร์ด C, Am, Dm และ G7 ได้อย่างถูกต้อง การกดสายทำได้แน่นพอที่จะทำให้การสั่นสะเทือนของสายเป็นไปได้อย่างเต็มที่ ทำให้คุณภาพของเสียงดีมากยิ่งขึ้น ร้อยละ 10 ยังไม่สามารถควบคุมจังหวะให้สม่ำเสมอ การเปลี่ยนคอร์ด ตามแบบฝึกปฏิบัติที่ 7 ในคอร์ด C, Am, Dm และ G7 การเคลื่อนไหวของนิ้วมือซ้าย เคลื่อนไหวได้ไม่คล่องตัวเท่าที่ควร การกดสายยังไม่แน่นพอ ทำให้การสั่นสะเทือนของสายทำได้ไม่เต็มที่ เกิดเสียงบอดของสายกีตาร์ ทำให้คุณภาพของเสียงไม่ดีเท่าที่ควร

ภาคผนวก ง

แบบประเมินชุดการสอน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

**แบบประเมินชุดการสอน ปฏิบัติคีตารঁขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

คำชี้แจง แบบประเมินชุดนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนระดับความคิดเห็น ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	เกณฑ์การประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	แผนการจัดการเรียนรู้ 1.1 กำหนดเนื้อหาสาระของเรื่องครบถ้วน 1.2 เรียงลำดับขั้นตอนได้อย่างเหมาะสม 1.3 กำหนดจุดประสงค์ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้					
2	แบบฝึกปฏิบัติคีตารঁขั้นพื้นฐาน 2.1 เนื้อหาตรงตามจุดประสงค์ 2.2 มีขั้นตอนเรียงลำดับ จากง่ายไปหายาก 2.3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกปฏิบัติได้จริง 2.4 ผู้เรียนสามารถศึกษาและปฏิบัติตามแบบฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง 2.5 ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดการเรียนรู้					

ข้อที่	เกณฑ์การประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3	แบบสังเกต 3.1 มีลำดับขั้นตอนของการสังเกตการเรียนของนักเรียน 3.2 มีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 3.3 ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาวิจัย					
4	แบบประเมินปฏิบัติกิจวัตรขั้นพื้นฐาน 4.1 มีลำดับขั้นตอนของการประเมินการเรียนของนักเรียน 4.2 มีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหาสาระการเรียนรู้ 4.3 ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาวิจัย					

ข้อเสนอแนะ.....
 .....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 ...../...../.....

ค่าเฉลี่ยในการประเมินชุดการสอน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	$\bar{X}$	เฉลี่ยรวม
1. แผนการจัดการเรียนรู้	4.33	5.00	4.33	4.55	
2. แบบฝึกปฏิบัติ	4.80	4.60	4.60	4.66	4.71
3. แบบสังเกต	4.66	4.66	4.66	4.66	
4. แบบประเมิน	5.00	5.00	5.00	5.00	

แบบเรียนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

ดนตรีสากล เป็นสาขาวิชาหนึ่ง ที่ได้ถูกบรรจุให้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนของทุกระดับชั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการฟัง การปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ การเคลื่อนไหวของร่างกาย มีจิตใจที่อ่อนโยน เป็นการฝึกสมาธิ ก่อให้เกิดความสุขุม เยือกเย็น รอบคอบ นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามในสังคม การเรียนรู้เรื่องดนตรีสากลนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญและอยู่ในชีวิตประจำวันของคน โดยทั่วไป เราได้ยินเสียงเพลง เสียงดนตรีจากเครื่องดนตรีหลากหลายชนิด หลากหลายประเภท หลากหลายรูปแบบของแนวเพลง ทำให้เรามีความรู้สึกล้อล้อยตามความรู้สึกของเพลงที่ผู้ประพันธ์เพลงต้องการถ่ายทอดไปยังผู้รับฟัง ผ่านเสียงของเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ที่ให้ความรู้สึกของเสียงที่แตกต่างกัน เครื่องดนตรีสากลแบ่งออกเป็น 5 ประเภท โดยใช้หลักการเกิดเสียงของเครื่องดนตรี ดังนี้

1. เครื่องกระทบ (Percussion) เช่น กลองชนิดต่างๆ ไซโลโฟน เบลเลล่า มาริมบา ฯลฯ
2. เครื่องลมทองเหลือง (Brass) เช่น ทรัมเป็ต ทรอมโบน คอร์เน็ต ทูบา เฟรนช์ฮอร์น ฯลฯ
3. เครื่องลมไม้ (Woodwind) เช่น แซกโซโฟน คลาริเน็ต ฟลูต โอโบ ฯลฯ
4. เครื่องสาย (String) เช่น กีตาร์ ไวโอลิน วิโอลา เชลโล ฯลฯ
5. เครื่องลิ่มนิ้ว (Keyboard) เช่น เปียโน ออร์แกน คีย์บอร์ดไฟฟ้า แอคคอร์ดเดียน เมโลเดียน ฯลฯ

กีตาร์ (Guitar) จัดอยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องสาย (String) นิยมเล่นกันมากในเมืองไทยของเรา เนื่องจากปัจจัยหลายด้าน เช่นวิธีการเล่นในขั้นพื้นฐานไม่สลับซับซ้อนมากนัก มีน้ำหนักเบา สามารถพกพาได้สะดวก หาชื้อได้ง่ายและมีราคาที่ไม่แพงจนเกินไป จากปัจจัยทั้งหลายเหล่านี้ทำให้มีผู้สนใจเล่นกีตาร์เป็นจำนวนมาก คนทุกเพศ ทุกวัย สามารถที่จะฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทนี้ได้ กีตาร์ เป็นเครื่องดนตรีที่นิยมใช้บรรเลงเดี่ยวอย่างกว้างขวาง และยังเป็นเครื่องดนตรีหลักในวงดนตรีประเภทต่างๆ สามารถเล่นในยามว่าง หรือ เป็นงานอดิเรก ปัจจุบันได้มีการนำเอาเครื่องดนตรีชนิดนี้ไปประยุกต์ใช้ในดนตรีพื้นเมืองต่างๆ อย่างแพร่หลาย วิธีการเล่นที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับแนวเพลงที่หลากหลาย รวมทั้งเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ในแต่ละประเภทของวงดนตรี จึงเป็นเครื่องดนตรียอดนิยมในหมู่นักดนตรีของไทยและสากล ปัจจุบันมีผู้สนใจปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดนี้อย่างมากมายทั้งนักดนตรีอาชีพ นักเรียน นักศึกษา และกลุ่มคนสาขาอาชีพอื่นๆ ที่ไม่ได้ทำงานในสาขาอาชีพทางดนตรี

องค์ประกอบของดนตรี หมายถึง สิ่งประกอบกันเป็นดนตรี ดังนั้นองค์ประกอบทางดนตรี จะปรากฏพร้อมกันทุกองค์ประกอบ ไม่สามารถที่จะแยกส่วนใด แต่ผู้ฟังจะต้องเลือกฟัง ถ้าผู้ฟังต้องการฟังองค์ประกอบใด ส่วนนั้นก็จะชัดเจน แต่ต้องได้ยินส่วนอื่นที่ไม่ต้องการด้วย

องค์ประกอบดนตรีประกอบด้วย เวลาหรือจังหวะ (Time) ทำนองเพลง (Melody) การประสานเสียง และพื้นผิว (Harmony + Texture) สีต้นของเสียง (Tone Colour) สังคีตลักษณ์ (Form)

กีตาร์(Guitar) เป็นเครื่องดนตรี ซึ่งเล่นด้วยการดีดสายให้เกิดเสียง ก่อนที่กีตาร์จะมีรูปร่างลักษณะอย่างที่เรารู้จักกันในปัจจุบัน เครื่องดนตรีชนิดนี้ได้ผ่านการดัดแปลงมาหลายยุคหลายสมัย ต้นตระกูลของเครื่องดนตรีชนิดนี้ได้แก่ เครื่องดนตรีที่มีกล่องไม้โปร่ง มีสายขึงตึงไว้ ระหว่างตัวกับคอกที่ยื่นยาวออกไปจากตัวเครื่อง ซึ่งปรากฏหลักฐานว่า เครื่องดนตรีลักษณะเช่นนี้มีใช้กันมาในสมัยอารยธรรมอียิปต์โบราณ นานกว่าห้าพันปีมาแล้ว เครื่องดนตรีที่ชาวอียิปต์ใช้คือ ฮาร์ป (Harp) (พิณชนิดหนึ่ง) และลูท (Lute)(พิณทรงกลมเป็นรูปร่างน้ำเต้า มีทั้งแบบสายเดี่ยวและสามสาย) ต่อมาชาวอาหรับได้นำไปใช้บ้าง และให้ความสำคัญแก่เครื่องสายประเภท ลูท นี้มาก ให้ชื่อว่า “El Aud” จากอาหรับสู่ชาวเปอร์เซีย และอินเดีย ให้ชื่อว่า “Magoudi” จนถึงสมัยกรีก ก็มีเครื่องดนตรีที่เรียกว่า “Lyre” และ “Zither” สำหรับชาวโรมันชอบดนตรีประเภทเครื่องลม จึงไม่ใช้เครื่องสายแบบลูทนี้ ผ่านมาอีกเป็นเวลานาน ชาวอาหรับเป็นผู้นำลูทเข้ามาเผยแพร่ทางตอนใต้ของอิตาลีและสเปน ถึงศตวรรษที่ 14 เครื่องดนตรีประเภทนี้แพร่หลายไปทั่วยุโรป เป็นที่นิยมกว้างขวางขึ้นเรื่อยๆ รูปร่างและจำนวนสายก็เปลี่ยนแปลงไปตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละชาติ บางเครื่องมีถึงสิบกว่าสาย และมีเครื่องดนตรีในเครื่องนี้อีกหลายแบบ จนถึงแบบที่เรียกว่า “Quitera” หรือ “Chitera” ซึ่งกลายมาเป็นชื่อ “Guitarra” หรือ “Guitar” นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เป็นต้นมา รูปร่างของกีตาร์เปลี่ยนจากรูปทรงกลมที่มีหลังนูน โคนี้ออกมาเป็นแบบหลังแบนเรียบตราจวบจนทุกวันนี้

กีตาร์โปร่งโดยทั่วไปจะใช้ไม้สปุสซ์ (Spuce) เป็นพวกไม้สนใช้ทำ Sound-board เป็นไม้ที่ใช้แทนแผ่นหน้าได้เพียงชนิดเดียวหรือบางครั้งอาจจะใช้ไม้ซีดาร์บ้าง ซึ่งเป็นกีตาร์แบบฟลามิงโก (ตัวค่อนข้างใหญ่) ด้านข้างและด้านหลังของกีตาร์ จะใช้ไม้พวกเกรดดิ และราคาแพง จะใช้ไม้ Handurus, Walnut, Rosewood, Brazilian Rosewood หรือ Lacaranda คือประเภท Rosewood ที่มีลายสวยงาม ส่วนทั่วไปที่มีราคาพอใช้ได้นั้นทางด้านข้างและด้านหลัง จะใช้ไม้ Maple กับ Mahogany แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็น Mahogany มากกว่า สำหรับคอกต้องเป็น Mahogany อย่างเดียวเท่านั้น แต่อาจจะมีเนื้อไม้หลายชนิด พวกไม้เนื้ออ่อน และเบามากๆ จะใช้ทำคอกกีตาร์คลาสสิก ส่วนชนิดหนักหน่อยใช้ทำคอกกีตาร์โฟล์ค หรือสเปนิช

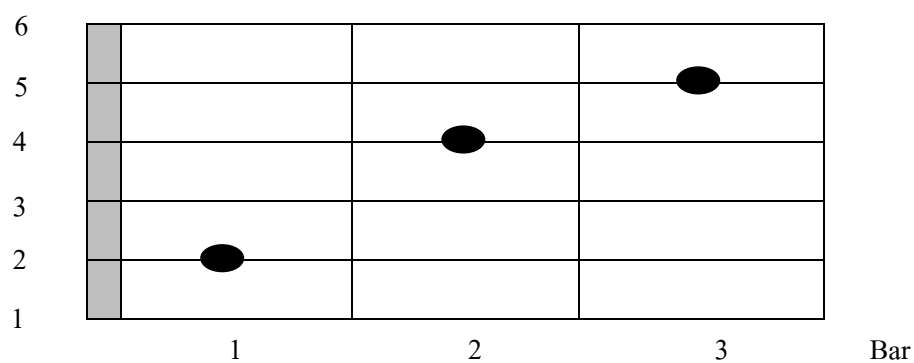
คอร์ด (Chord) การรวมระดับเสียง 2 ระดับเสียงเข้าด้วยกันทำให้เกิดขึ้นคู่ แต่ถ้าตัวโน้ตตั้งพร้อมกันตั้งแต่ 3 ตัวโน้ตขึ้นไปก็จะทำให้เกิด คอร์ดทริยแอด (Triad) ทริยแอดเป็นคอร์ดชนิดหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยตัวโน้ต 3 ตัวเรียงกันเป็นขั้นคู่ 3 ทริยแอดเป็นโครงสร้างพื้นฐานของคอร์ดในการประสานเสียง โน้ตตัวที่ต่ำที่สุดของทริยแอด เรียกว่า โน้ตพื้นต้น (Root) โน้ตตัวกลางเรียกว่า

โน้ตตัวที่ 3 (Third) และโน้ตตัวที่สูงที่สุดเรียกว่า โน้ตตัวที่ 5 (Fifth) คำเรียกเหล่านี้ได้มาจากความสัมพันธ์ของขั้นคู่ที่มีต่อตัวโน้ตพื้นฐาน

คอร์คกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
(โดยวิธีการมองแบบภาพสะท้อนกระจก)

คอร์ค C (โดยวิธีการมองแบบภาพสะท้อนกระจก)

สายที่

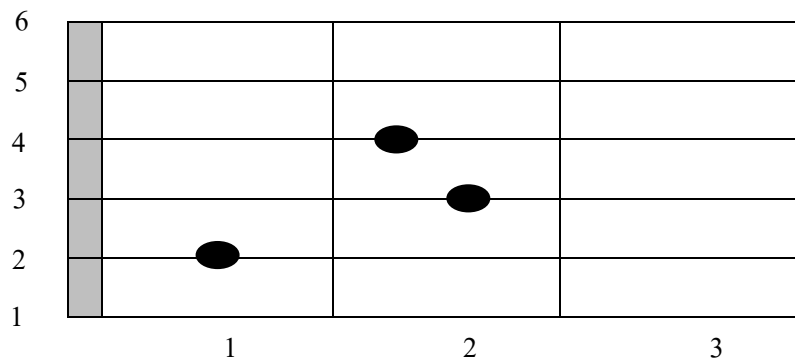

นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกกีตาร์ในรูปของคอร์ค C ดังนี้

1. นิ้วชี้   สายที่ 2   ช่องที่ 1
2. นิ้วกลาง   สายที่ 4   ช่องที่ 2
3. นิ้วนาง   สายที่ 5   ช่องที่ 3

คอร์ด **Am** (โดยวิธีการมองแบบภาพสะท้อนกระจก)

สายที่

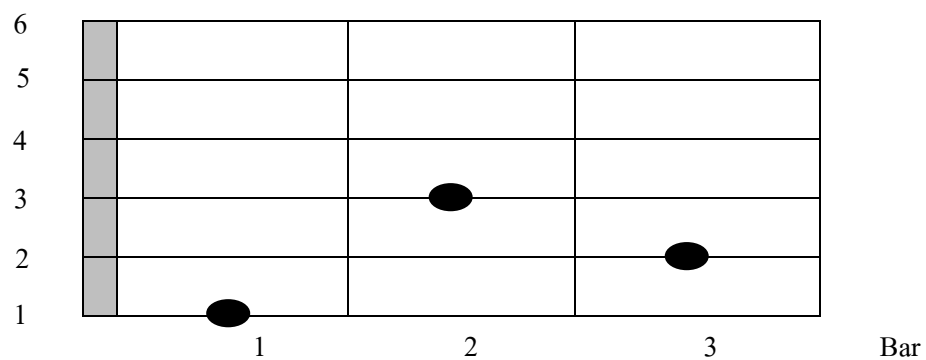
Bar

นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกของกีตาร์ในรูปของคอร์ด Am ดังนี้

1. นิ้วชี้   สายที่ 2   ช่องที่ 1
2. นิ้วกลาง   สายที่ 4   ช่องที่ 2
3. นิ้วนาง   สายที่ 3   ช่องที่ 2

คอร์ด **Dm** (โดยวิธีการมองแบบภาพสะท้อนกระจก)

สายที่

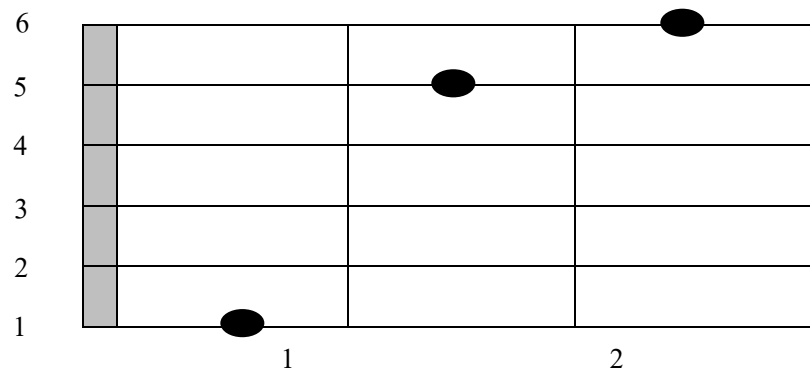

นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกของกีตาร์ในรูปของคอร์ด Dm ดังนี้

1.	นิ้วชี้	สายที่ 1	ช่องที่ 1
2.	นิ้วกลาง	สายที่ 3	ช่องที่ 2
3.	นิ้วนาง	สายที่ 2	ช่องที่ 3

คอร์ด G7 (โดยวิธีการมองแบบภาพสะท้อนกระจก)

สายที่

Bar

นักเรียนวาง นิ้วมือซ้าย บนคอกของกีตาร์ในรูปของคอร์ด G7 ดังนี้

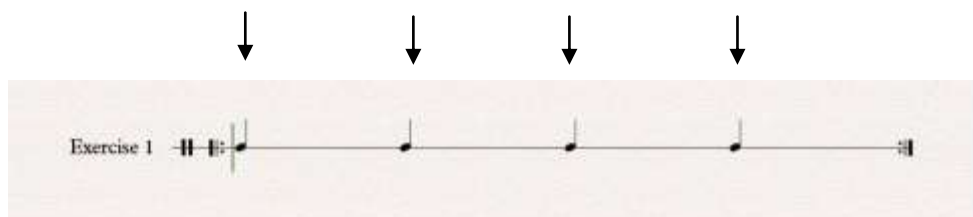
1. นิ้วชี้   สายที่ 1   ช่องที่ 1
2. นิ้วกลาง   สายที่ 5   ช่องที่ 2
3. นิ้วนาง   สายที่ 6   ช่องที่ 3

บทฝึกปฏิบัติการกำหนดจังหวะกีตาร์ด้วยมือขวา (การตีคอร์ด)

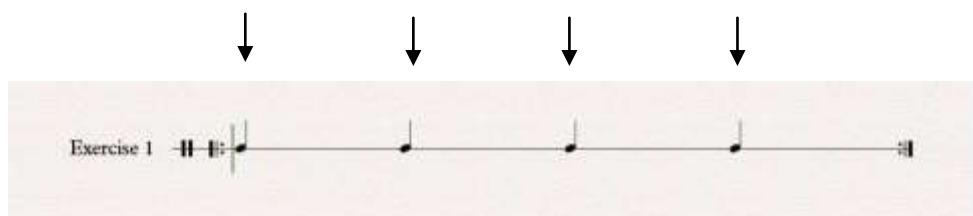
แบบฝึกปฏิบัติที่ 1

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

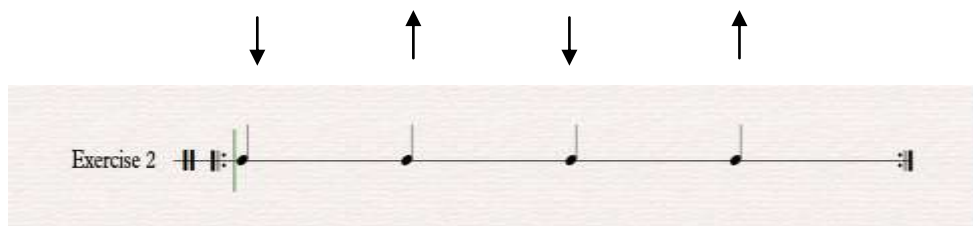
1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกันอย่างง่ายๆ ตามแบบฝึกทักษะที่ 1 ในคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีจากสายกีตาร์ด้านบน ลงไปยังสายด้านล่าง (ลง)
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ให้เล่นอย่างต่อเนื่องหลายๆรอบ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

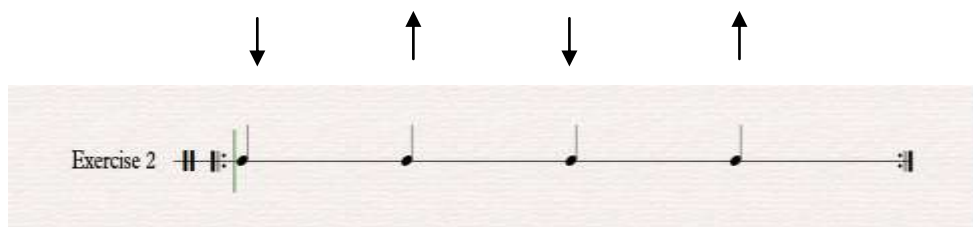
แบบฝึกปฏิบัติที่ 2

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

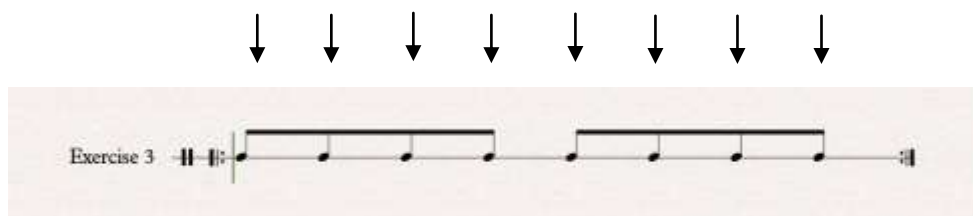
1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกันอย่างง่ายๆ ตามแบบฝึกทักษะที่ 2 ในคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C
3. ดีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการดีจากสายกีตาร์ด้านบน ลงไปยังสายด้านล่าง (ลง) และดีจากสายด้านล่าง ขึ้นไปสายด้านบน (ขึ้น) จังหวะละ 1 ครั้ง สลับกัน จำนวน 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของ
5. ให้เล่นอย่างต่อเนื่องหลายๆรอบ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

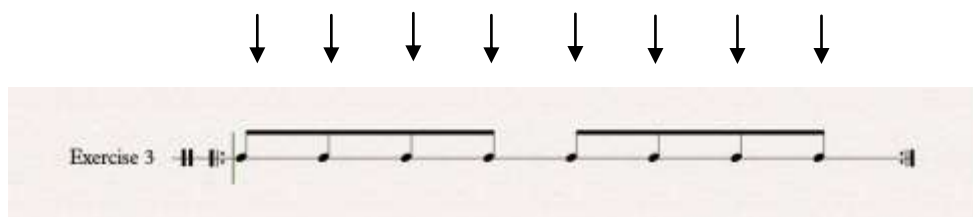
แบบฝึกปฏิบัติที่ 3

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

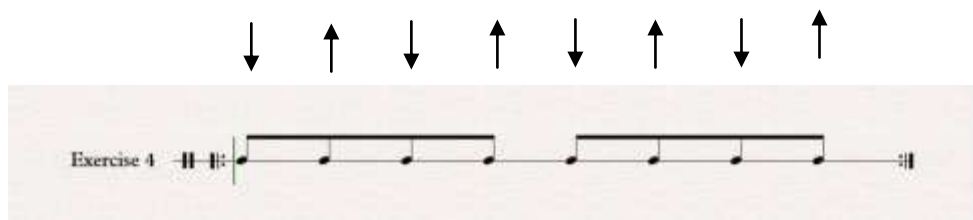
1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวาให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกันอย่างง่ายๆ ตามแบบฝึกทักษะที่ 3 ในคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C
3. ดีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีจังหวะ ลง จังหวะละ 2 ครั้ง จำนวน 4 จังหวะ จะได้จังหวะ ลง รวม 8 ครั้ง
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ให้เล่นอย่างต่อเนื่องหลายๆรอบ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

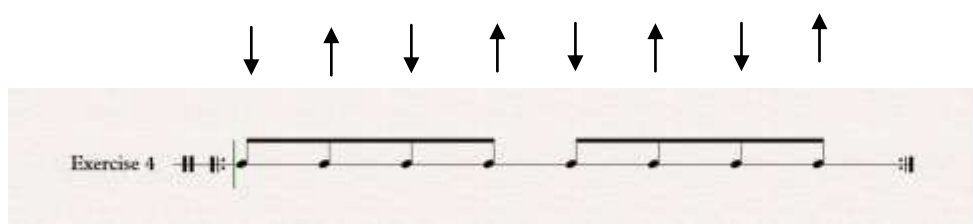
แบบฝึกปฏิบัติที่ 4

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

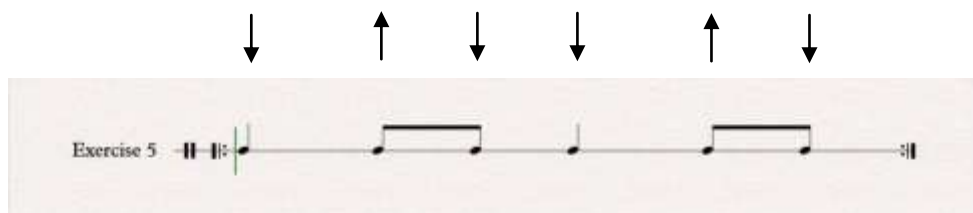
1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกันอย่างง่ายๆ ตามแบบฝึกทักษะที่ 4 ในคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีจังหวะ ลง 1/2 จังหวะ และจังหวะขึ้น 1/2 จังหวะ สลับกัน จำนวน 4 จังหวะ จะได้จังหวะ ลงและจังหวะขึ้น สลับกัน รวม 8 ครั้ง
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ให้เล่นอย่างต่อเนื่องหลายๆรอบ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

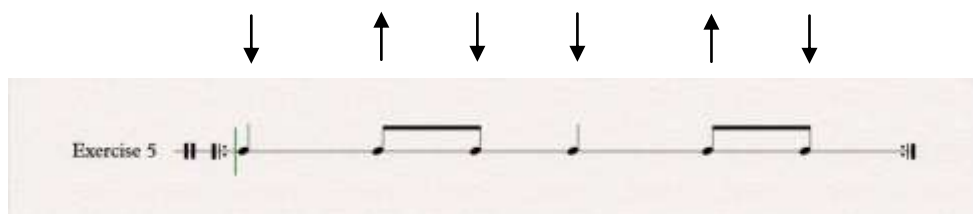
แบบฝึกปฏิบัติที่ 5

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

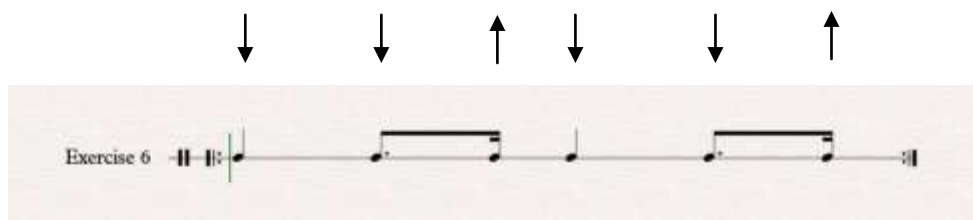
1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติตามการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกันอย่างง่ายๆ ตามแบบฝึกทักษะที่ 5 ในคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C
3. ดีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีลง 1 จังหวะ ขึ้น และลง อย่างละ 1/2 จังหวะ ลง 1 จังหวะ ขึ้น และลง อย่างละ 1/2 จังหวะ รวม 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ให้เล่นอย่างต่อเนื่องหลายๆรอบ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

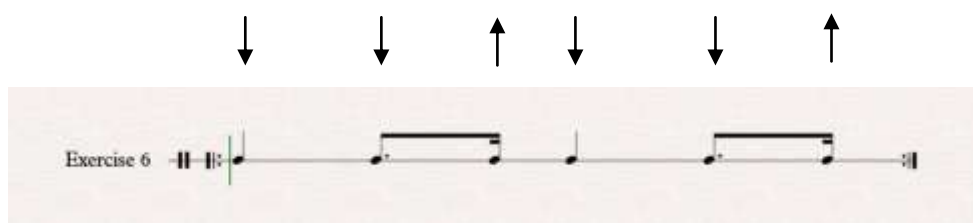
แบบฝึกปฏิบัติที่ 6

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

วิธีการปฏิบัติ

1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกันอย่างง่ายๆ ตามแบบฝึกทักษะที่ 6 ในคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยการตีลง 1 จังหวะ ลง 3/4 จังหวะ ขึ้น 1/4 จังหวะ ลง 1 จังหวะ ลง 3/4 จังหวะ ขึ้น 1/4 จังหวะ รวม 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ให้เล่นอย่างต่อเนื่องหลายๆรอบ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

แบบฝึกปฏิบัติที่ 7

กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

↓ หยุด ↑ ↓ ↓ ↑ ↓ ↓

Exercise 7

วิธีการปฏิบัติ

1. นักเรียนฟังการบรรยาย พร้อมปฏิบัติการฝึกปฏิบัติวิธีการเล่นจังหวะด้วยมือขวา ให้เป็นจังหวะสม่ำเสมอเท่าๆกันอย่างง่ายๆ ตามแบบฝึกทักษะที่ 7 ในคอร์ด C โดยกำหนดอัตราจังหวะคือ 4 จังหวะ ใน 1 ห้องเพลง ดังนี้

↓ หยุด ↑ ↓ ↓ ↑ ↓ ↓

Exercise 7

2. นิ้วมือข้างซ้าย กดสายกีตาร์ให้เป็นคอร์ด C
3. ตีคอร์ดกีตาร์ด้วยมือขวา โดยใช้รูปแบบการตีคอร์ดดังนี้ ลง หยุด ขึ้น ลง ลง ขึ้น ลง ลง อย่างละ 1/2 จังหวะ รวม 4 จังหวะ
4. เปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ จากคอร์ด C เป็น Am, Dm และ G7 ตามลำดับ ในจังหวะที่ 1 ของห้องเพลง
5. ให้เล่นอย่างต่อเนื่องหลายๆรอบ เพื่อให้เกิดความชำนาญ

แบบทดสอบ

สำหรับการประเมินการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติการตีคอร์ดกีตาร์ขั้นพื้นฐาน 4 คอร์ด ตามแบบฝึกปฏิบัติที่กำหนดให้
คำชี้แจง กำหนดให้ 1 ห้องเพลง มีค่าอัตราจังหวะเท่ากับ 4 จังหวะ

Exercise 1

Exercise 2

Exercise 3

Exercise 4

Exercise 7

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ประเมิน

กับระดับคะแนนการประเมิน

ของแบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ประเมินกับระดับคะแนนการประเมิน
ของแบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน**

คำชี้แจง ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาสาระสำคัญของเกณฑ์การประเมินกับระดับคะแนนการประเมินในแบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน มีความสอดคล้องกันหรือไม่ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1 ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่า มีความสอดคล้องกัน
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า มีความสอดคล้องกัน
- 1 เมื่อไม่แน่ใจว่า ไม่มีความสอดคล้องกัน

รายการประเมิน	ข้อพิจารณา		
	+1	0	-1
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์	.....	.....	.....
2. ความถูกต้องของคอรัคกีตาร์	.....	.....	.....
3. ความถูกต้องของจังหวะ	.....	.....	.....
4. ความสั่นสะเทือนของสายกีตาร์	.....	.....	.....
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	.....	.....	.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

เกณฑ์ประเมินตามแบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

เกณฑ์ในการประเมินของ แบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน จะประเมินในด้านของการใช้วิธีปฏิบัติ มีค่าคะแนนรวม 6 คะแนน คือ การวางนิ้วบนคอกีตาร์ การใช้คอรัตกีตาร์ จังหวะการตีคอรัตกีตาร์ และประเมินผลของการปฏิบัติ มีค่าคะแนนรวม 4 คะแนน คือ ความสั้นสะท้อนของสายกีตาร์ คุณภาพของเสียง รวมคะแนนทั้งสิ้น 10 คะแนน ดังนี้

1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์

1.1 นิ้วโค้งเข้าหากระดานวางนิ้ว (Finger board) ในการกดสายกีตาร์ (0-1 คะแนน)

1.2 การกดสายกีตาร์ของนิ้วมือซ้าย ไม่ไปสัมผัสกับสายอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้อง (0-1 คะแนน)

2. การใช้คอรัตกีตาร์

2.1 กดสายกีตาร์ในรูปของคอรัตที่กำหนดได้ถูกต้อง (0-1 คะแนน)

2.2 การเปลี่ยนคอรัตมีความต่อเนื่อง ตามลำดับของคอรัตที่กำหนด (0-1 คะแนน)

3. จังหวะการตีคอรัตกีตาร์

3.1 จังหวะถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด (0-1 คะแนน)

3.2 จังหวะสม่ำเสมอ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป (0-1 คะแนน)

4. ความสั้นสะท้อนของสาย

สายกีตาร์ทุกสายที่ถูกสัมผัส เกิดการสั้นสะท้อนอย่างเต็มที่ ไม่มีสายใดสายหนึ่งไม่เกิดการสั้นสะท้อน หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า สายบอด (0-2 คะแนน)

5. คุณภาพของเสียง

เสียงใส คมชัด ไม่ดังหรือเบาเกินไป (0-2 คะแนน)

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 1

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ค.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	2	1	1	8	80
2	ค.ญ.ณัฐกานธิชา คีชื่น	2	2	2	1	1	8	80
3	ค.ญ.ศิริกัสสร กรกระโทก	2	2	2	1	1	8	80
4	ค.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	2	1	1	1	1	6	60
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	2	1	1	8	80
6	ค.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	2	1	1	8	80
7	ค.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
8	ค.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	2	1	1	1	7	70
9	ค.ญ.บัณฑิตย์ แก้วทอง	2	2	1	1	1	7	70
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวานกลม	2	2	1	1	1	7	70
11	ค.ญ.ปวรรณรัตน์ สื่อเฉย	2	2	2	1	1	8	80
12	ค.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
13	น.ส.ปณิดา คุ่มวงศ์	2	2	1	1	1	7	70
14	ค.ญ.สุจิตตรา ทีทอง	2	2	2	1	1	8	80
15	น.ส.สกวเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	1	1	8	80
16	ค.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	1	1	8	80
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	1	1	8	80
18	ค.ช.ณัฐภัค ภักดีณรงค์	2	1	1	1	1	6	60
19	ค.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	1	1	8	80
20	ค.ญ.ปญญาธิสา ช้างทอง	2	2	2	1	1	8	80
รวม		40	38	34	20	20	152	76
$\bar{X}$		2	1.90	1.70	1	1	7.60	76.00

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 2

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ค.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	2	1	1	8	80
2	ค.ญ.ณัฐณิชา ดีชื่น	2	2	2	1	1	8	80
3	ค.ญ.ศิริกัสสร กรกระโทก	2	2	2	1	1	8	80
4	ค.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	2	1	1	1	1	6	60
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	2	1	1	8	80
6	ค.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	2	1	1	8	80
7	ค.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
8	ค.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	2	2	1	1	8	80
9	ค.ญ.ปิ่นทาร์รี่ แก้วทอง	2	2	2	1	1	8	80
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวานกลม	2	2	2	1	1	8	80
11	ค.ญ.ปววรรณรัตน์ สือเฉย	2	2	2	1	1	8	80
12	ค.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
13	น.ส.ปณิดา คู่มวงส์	2	1	1	1	1	6	60
14	ค.ญ.สุจิตตรา ทีทอง	2	2	1	1	1	7	70
15	น.ส.สกาเวเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	1	1	8	80
16	ค.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	1	1	1	7	70
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	1	1	8	80
18	ค.ช.ณัฐภัก ภักดีณรงค์	2	1	1	1	1	6	60
19	ค.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	1	9	90
20	ค.ญ.ปุญญาสา ช้างทอง	2	2	2	2	1	9	90
รวม		40	37	35	22	20	154	77
$\bar{X}$		2	1.85	1.75	1.10	1	7.70	77.00

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 3

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ด.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	2	2	1	9	90
2	ด.ญ.ณัฐณิชา คีชื่น	2	2	2	2	1	9	90
3	ด.ญ.ศิริภัสสร กรกระโทก	2	2	2	1	1	8	80
4	ด.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	2	2	2	1	1	8	80
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	2	2	1	9	90
6	ด.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	2	1	1	8	80
7	ด.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	2	1	9	90
8	ด.ญ.จิตรา เหลาทอง	2	2	2	1	1	8	80
9	ด.ญ.ปัทมาธิษั แก้วทอง	2	2	2	1	1	8	80
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวานกลม	2	2	2	1	1	8	80
11	ด.ญ.ปววรรณรัตน์ สือเลข	2	2	2	1	1	8	80
12	ด.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
13	น.ส.ปณิศา คุ่มวงศ์	2	1	1	1	1	6	60
14	ด.ญ.สุจิตตรา ทิทอง	2	2	2	1	1	8	80
15	น.ส.สกวาดเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	1	1	8	80
16	ด.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	1	1	8	80
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	1	1	8	80
18	ด.ช.ณัฐภัก ภักดีณรงค์	2	1	1	1	1	6	60
19	ด.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	1	9	90
20	ด.ญ.ปุณญิศา ช้างทอง	2	2	2	2	1	9	90
รวม		40	38	38	26	20	162	81
$\bar{X}$		2	1.90	1.90	1.30	1	8.10	81.00

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 4

ลำดับ	ชื่อ-ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ด.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	1	1	1	7	70
2	ด.ญ.ณัฐณิชา ดีชื่น	2	2	1	1	1	7	70
3	ด.ญ.ศิริภัสสร กรกระโทก	2	1	1	1	1	6	60
4	ด.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	2	1	1	1	1	6	60
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	1	1	1	7	70
6	ด.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	1	1	1	7	70
7	ด.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	1	1	1	7	70
8	ด.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	2	2	2	2	10	100
9	ด.ญ.ปิ่นทาร์รี่ แก้วทอง	2	2	2	2	1	9	90
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวานกลม	2	2	2	2	1	9	90
11	ด.ญ.ปวรรณรัตน์ สือเฉย	2	2	2	2	1	9	90
12	ด.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
13	น.ส.ปณิดา คู่มวงส์	2	2	2	1	1	8	80
14	ด.ญ.สุจิตตรา ทีทอง	2	2	2	2	2	10	100
15	น.ส.สกาเวเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	2	2	10	100
16	ด.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	1	1	8	80
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	2	1	9	90
18	ด.ช.ณัฐภัค ภักดีณรงค์	2	2	1	1	1	7	70
19	ด.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	2	10	100
20	ด.ญ.ปญญิตา ช้างทอง	2	2	2	2	2	10	100
รวม		40	38	32	29	25	164	82
$\bar{X}$		2	1.90	1.60	1.45	1.25	8.20	82.00

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 5

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ด.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	2	2	1	9	90
2	ด.ญ.ณัฐณิชา คีชื่น	2	2	2	1	1	8	80
3	ด.ญ.ศิริภัตสร กรกระโทก	2	2	2	1	1	8	80
4	ด.ญ.วารารณ์ วิงพัตร	2	2	2	1	1	8	80
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	1	1	1	7	70
6	ด.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	1	1	1	7	70
7	ด.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	2	1	9	90
8	ด.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	2	2	1	1	8	80
9	ด.ญ.ปัทมาธิษั แก้วทอง	2	2	2	1	1	8	80
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวานกลม	2	2	2	1	1	8	80
11	ด.ญ.ปววรรณรัตน์ สือเฉย	2	2	2	1	1	8	80
12	ด.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
13	น.ส.ปณิตา คุ่มวงศ์	2	2	1	1	1	7	70
14	ด.ญ.สุจิตตรา ทิทอง	2	2	2	1	1	8	80
15	น.ส.สกาเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	2	1	9	90
16	ด.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	1	1	8	80
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	1	1	8	80
18	ด.ช.ณัฐภัก ภัคศิณรงค์	2	1	1	1	1	6	60
19	ด.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	1	9	90
20	ด.ญ.ปุญญิสสา ช้างทอง	2	2	2	2	1	9	90
รวม		40	39	36	25	20	160	80
$\bar{X}$		2	1.95	1.80	1.25	1	8.00	80.00

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 6

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ด.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	2	2	1	9	90
2	ด.ญ.ณัฐณิชา คีชื่น	2	2	2	1	1	8	80
3	ด.ญ.ศิริภัสสร กรกระโทก	2	2	2	1	1	8	80
4	ด.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	2	2	2	2	2	10	100
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	2	2	2	10	100
6	ด.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	2	1	1	8	80
7	ด.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	2	1	9	90
8	ด.ญ.จิตรา เหลาทอง	2	2	2	2	2	10	100
9	ด.ญ.ปัทมาธิษย์ แก้วทอง	2	2	2	1	1	8	80
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวานกลม	2	2	2	1	1	8	80
11	ด.ญ.ปววรรณรัตน์ สือเลข	2	2	2	2	1	9	90
12	ด.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
13	น.ส.ปณิศา คุ่มวงศ์	2	2	1	1	1	7	70
14	ด.ญ.สุจิตตรา ทิทอง	2	2	2	2	1	9	90
15	น.ส.สกาเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	2	1	9	90
16	ด.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	2	1	9	90
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	2	1	9	90
18	ด.ช.ณัฐภักดิ์ ภักดีณรงค์	2	1	1	1	1	6	60
19	ด.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	2	10	100
20	ด.ญ.ปุญญิศา ช้างทอง	2	2	2	2	2	10	100
รวม		40	39	38	32	25	174	87
$\bar{X}$		2	1.95	1.90	1.60	1.25	8.70	87.00

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 7

ลำดับ	ชื่อ-ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ค.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	2	2	2	10	100
2	ค.ญ.ณัฐณิชา ดีชื่น	2	2	2	2	2	10	100
3	ค.ญ.ศิริภัสสร กรกระโทก	2	2	2	2	1	9	90
4	ค.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	2	2	2	2	2	10	100
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	2	1	1	8	80
6	ค.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	2	1	1	8	80
7	ค.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
8	ค.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	2	2	1	1	8	80
9	ค.ญ.บัณฑิตารีย์ แก้วทอง	2	2	2	2	1	9	90
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวานกลม	2	2	2	2	1	9	90
11	ค.ญ.ปวรรณรัตน์ สื่อเฉย	2	2	2	1	1	8	80
12	ค.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	2	1	9	90
13	น.ส.ปณิดา คุ่มวงศ์	2	2	1	1	1	7	70
14	ค.ญ.สุจิตตรา ทิทอง	2	2	2	1	1	8	80
15	น.ส.สกาเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	2	1	9	90
16	ค.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	2	1	9	90
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	2	2	10	100
18	ค.ช.ณัฐภัค ภักดีณรงค์	2	2	1	1	1	7	70
19	ค.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	2	10	100
20	ค.ญ.ปญญาธิศา ช้างทอง	2	2	2	2	2	10	100
รวม		40	40	38	32	26	176	88
$\bar{X}$		2	2	1.90	1.60	1.30	8.80	88.00

แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

แผนการสอนที่ 8

ลำดับ	ชื่อ-ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม 10 คะแนน	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ค.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	2	2	2	2	2	10	100
2	ค.ญ.ณัฐณิชา คีชื่น	2	2	2	2	2	10	100
3	ค.ญ.ศิริกัสสร กรกระโทก	2	2	2	1	1	8	80
4	ค.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	2	2	2	2	1	9	90
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	2	2	1	9	90
6	ค.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	2	2	1	9	90
7	ค.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	2	1	9	90
8	ค.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	2	2	2	1	9	90
9	ค.ญ.บัณฑิตย์ แก้วทอง	2	2	2	2	2	10	100
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กวางกลม	2	2	2	2	1	9	90
11	ค.ญ.ปวรรณรัตน์ สื่อเฉย	2	2	2	2	1	9	90
12	ค.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	1	1	8	80
13	น.ส.ปณิดา คุ่มวงศ์	2	2	1	1	1	7	70
14	ค.ญ.สุจิตตรา ทิทอง	2	2	2	2	1	9	90
15	น.ส.สกวาดเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	2	2	10	100
16	ค.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	2	2	10	100
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	1	1	8	80
18	ค.ช.ณัฐภัค ภักดีณรงค์	2	2	1	1	1	7	70
19	ค.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	2	10	100
20	ค.ญ.ปญญาธิสา ช้างทอง	2	2	2	2	2	10	100
รวม		40	40	38	35	27	180	90
$\bar{X}$		2	2	1.90	1.75	1.35	9.00	90.00

**สรุปคะแนนรวมจาก แบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา**

ผลรวมคะแนน แผนการสอนที่ 1-8

ตาราง คะแนนเฉลี่ยจากแบบสังเกตการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ระหว่างเรียน

ทักษะปฏิบัติ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์	320	320	100
2. ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์	320	309	96.56
3. ความถูกต้องของจังหวะ	320	289	90.31
4. ความสัมพันธ์ของสายกีตาร์	320	221	69.06
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	320	183	57.18
รวม	1600	1322	413.11
$\bar{X}$			82.62

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกต การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เชี่ยวชาญ	รวม	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
2. ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
3. ความถูกต้องของจังหวะ	+1	+1	+1	3	1.00
4. ความสัมพันธ์ของสาย	0	+1	+1	2	0.67
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	+1	+1	0	2	0.67
สรุป					0.87

ภาคผนวก ฉ
แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ประเมิน
กับระดับคะแนนการประเมิน
ของแบบประเมิน ปฏิบัติกิตาร์ขั้นพื้นฐาน

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ประเมินกับระดับคะแนนการประเมิน
ของแบบประเมิน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน**

คำชี้แจง ให้ท่านผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาระยะสำคัญของเกณฑ์การประเมินกับระดับคะแนนการประเมินของแบบประเมินปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน หลังเรียนด้วยชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน มีความสอดคล้องกันหรือไม่ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง +1, 0 หรือ -1 ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่า มีความสอดคล้องกัน
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า มีความสอดคล้องกัน
 -1 เมื่อไม่แน่ใจว่า ไม่มีความสอดคล้องกัน

รายการประเมิน	ข้อพิจารณา		
	+1	0	-1
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์			
1.1 นิ้วโค้งเข้าหาสายกีตาร์	.....	.....	.....
1.2 นิ้วไม่ไปสัมผัสกับสายอื่น	.....	.....	.....
2. ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์			
2.1 คอร์ดถูกต้อง	.....	.....	.....
2.2 เปลี่ยนคอร์ดต่อเนื่อง	.....	.....	.....
3. ความถูกต้องของจังหวะ			
3.1 จังหวะถูกต้อง	.....	.....	.....
3.2 จังหวะสม่ำเสมอ	.....	.....	.....
4. ความสั่นสะเทือนของสาย	.....	.....	.....
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	.....	.....	.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน ของแบบประเมิน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

เกณฑ์ในการประเมินของแบบประเมิน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน จะประเมินในด้านของการใช้วิธีปฏิบัติ มีค่าคะแนนรวม 6 คะแนน คือ การวางนิ้วบนคอกีตาร์ การใช้คอรัคกีตาร์ จังหวะการตีคอรัคกีตาร์ และประเมินผลของการปฏิบัติ มีค่าคะแนนรวม 4 คะแนน คือ ความสั้นสะท้อนของสายกีตาร์ คุณภาพของเสียง รวมคะแนนทั้งสิ้น 10 คะแนน ดังนี้

1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์

- 1.1 นิ้วโค้งเข้าหากระดานวางนิ้ว (Finger board) ในการกดสายกีตาร์ (0-1 คะแนน)
- 1.2 การกดสายกีตาร์ของนิ้วมือซ้าย ไม่ไปสัมผัสกับสายอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้อง (0-1 คะแนน)

2. การใช้คอรัคกีตาร์

- 2.1 กดสายกีตาร์ในรูปของคอรัคที่กำหนดได้ถูกต้อง (0-1 คะแนน)
- 2.2 การเปลี่ยนคอรัคมีความต่อเนื่อง ตามลำดับของคอรัคที่กำหนด (0-1 คะแนน)

3. จังหวะการตีคอรัคกีตาร์

- 3.1 จังหวะถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด (0-1 คะแนน)
- 3.2 จังหวะสม่ำเสมอ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป (0-1 คะแนน)

4. ความสั้นสะท้อนของสาย

สายกีตาร์ทุกสายที่ถูกสัมผัส เกิดการสั้นสะท้อนอย่างเต็มที่ ไม่มีสายใดสายหนึ่งไม่เกิดการสั้นสะท้อน หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า สายบอด (0-2 คะแนน)

5. คุณภาพของเสียง

- เสียงใส คมชัด ไม่ดังหรือเบาเกินไป (0-2 คะแนน)

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมิน ปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	รวม	IOC
1. การวางนิ้วบนคอกีตาร์					
1.1 นิ้วโด้งเข้าหาสายกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 นิ้วไม่ไปสัมผัสกับสายอื่น	+1	+1	+1	3	1.00
2. ความถูกต้องของคอร์ดกีตาร์					
2.1 คอร์ดถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 เปลี่ยนคอร์ดต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1.00
3. ความถูกต้องของจังหวะ					
3.1 จังหวะถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 จังหวะสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1.00
4. ความสัมพันธ์ของสาย	+1	0	+1	2	0.67
5. คุณภาพของเสียงกีตาร์	+1	+1	+1	3	1.00
สรุป					0.95

ภาคผนวก ข
ประเมินการทดสอบ การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ก่อนเรียนและ
หลังเรียน

**ประเมินการทดสอบ การปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ก่อนเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา**

ลำดับ	ชื่อ - ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ค.ญ.ณัฐกานต์ ปรียานนท์	1	1	1	0	0	3	30
2	ค.ญ.ณัฐกัญญา ดิษฐ์	1	1	1	0	0	3	30
3	ค.ญ.ศิริภัตสร กรกระโทก	2	1	1	0	0	4	40
4	ค.ญ.วราภรณ์ วิงพัตร	1	1	0	0	0	2	20
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	1	1	1	0	0	3	30
6	ค.ญ.ศศิธร ไทยธานี	1	1	0	0	0	2	20
7	ค.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	1	1	0	0	4	40
8	ค.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	1	1	0	0	4	40
9	ค.ญ.ปิ่นทาร์ย์ แก้วทอง	1	1	1	0	0	3	30
10	น.ส.วรัญญา วงศ์วานกลม	1	1	0	0	0	2	20
11	ค.ญ.ปววรรณรัตน์ สื่อเฉย	1	1	0	0	0	2	20
12	ค.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	1	1	1	0	0	3	30
13	น.ส.ปณิดา คู่มวงศ์	1	1	0	0	0	2	20
14	ค.ญ.สุจิตตรา ทิทอง	1	1	1	0	0	3	30
15	น.ส.สกาเวเดือน เพียรสิงห์	1	1	0	0	0	2	20
16	ค.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	1	1	0	0	0	2	20
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	1	1	1	0	0	3	30
18	ค.ช.ณัฐภัค ภักดีณรงค์	1	1	0	0	0	2	20
19	ค.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	1	1	0	0	4	40
20	ค.ญ.ปุญญิตา ช้างทอง	2	1	1	0	0	4	40
รวม		25	20	12	0	0	57	570
$\bar{X}$		1.25	1	0.60	0	0	2.85	28.50

**แบบประเมิน ปฏิบัติกิตติ์ขั้นพื้นฐาน หลังเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา**

ลำดับ	ชื่อ -ชื่อสกุล	วิธีปฏิบัติ			ผลการปฏิบัติ		รวม	ร้อยละ
		1	2	3	4	5		
1	ค.ญ.ณัฐกานต์ ปริญญาพันธ์	2	2	2	2	2	10	100
2	ค.ญ.ณัฐกานต์ ดิษฐ์	2	2	2	2	2	10	100
3	ค.ญ.ศิริภัตสร กรกระโทก	2	2	2	2	1	9	90
4	ค.ญ.วารภรณ์ วิงพัตร	2	2	2	2	2	10	100
5	น.ส.สุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	2	2	2	2	2	10	100
6	ค.ญ.ศศิธร ไทยธานี	2	2	2	2	1	9	90
7	ค.ช.ศิวัช ท่วมกลาง	2	2	2	2	2	10	100
8	ค.ญ.จิตรา เหลลาทอง	2	2	2	2	2	10	100
9	ค.ญ.ปณิตาวิทย์ แก้วทอง	2	2	2	1	1	8	80
10	น.ส.วรัญญา วงศ์กานกลม	2	2	2	2	1	9	90
11	ค.ญ.ปวรรณรัตน์ สือเฉย	2	2	2	2	2	10	100
12	ค.ญ.พิชญารัตน์ มุ่งชมกลาง	2	2	2	2	2	10	100
13	น.ส.ปณิตา คุ่มวงศ์	2	2	2	1	1	8	80
14	ค.ญ.สุจิตตรา ทีทอง	2	2	2	2	1	9	90
15	น.ส.ศกาวเดือน เพียรสิงห์	2	2	2	2	2	10	100
16	ค.ญ.จิรนนดา บุญเที่ยง	2	2	2	2	2	10	100
17	นาย พชร สำเร็จรัมย์	2	2	2	2	2	10	100
18	ค.ช.ณัฐภัค กักดิณรงค์	2	2	2	1	1	8	80
19	ค.ช.พิชชากร ชื่นชม	2	2	2	2	2	10	100
20	ค.ญ.ปญญาธิศา ช้างทอง	2	2	2	2	2	10	100
รวม		40	40	40	37	33	190	1,900
$\bar{X}$		2	2	2	1.85	1.65	9.50	95.00

นักเรียนที่ไม่เคยเรียนหรือไม่เคยเล่นกีตาร์มาก่อน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2555

ลำดับ	เลขประจำตัว	ชื่อ-ชื่อสกุล	ชั้น
1	19024	เด็กหญิงณัฐกานต์ ปรียานนท์	ม.4/1
2	19034	เด็กหญิงณัฐนิชา ดีชื่น	ม.4/1
3	18929	เด็กหญิงศิริภัสสร กรกระโทก	ม.4/1
4	18667	เด็กหญิงวราภรณ์ วิงพัตร	ม.4/1
5	21074	นางสาวสุภารัตน์ แซ่เอี้ยว	ม.4/1
6	21285	เด็กหญิงศศิธร ไทยธานี	ม.4/1
7	18572	เด็กชายศิวัช ท่วมกลาง	ม.4/1
8	18936	เด็กหญิงจิตรา เหลาทอง	ม.4/1
9	18657	เด็กหญิงปัทมาธิ์ย์ แก้วทอง	ม.4/1
10	21062	นางสาววรัญญา วงศ์กวานกลม	ม.4/1
11	18898	เด็กหญิงปวรรณรัตน์ สือเฉย	ม.4/1
12	18870	เด็กหญิงพิญญารัตน์ มุ่งชมกลาง	ม.4/1
13	21109	นางสาวปณิศา คุ่มวงศ์	ม.4/1
14	17377	เด็กหญิงสุจิตตรา ทีทอง	ม.4/1
15	20851	นางสาวสกาเวื่อน เพียรสิงห์	ม.4/1
16	20952	เด็กหญิงจิรนนดา บุญเที่ยง	ม.4/1
17	20959	นาย พชร สำเร็จรัมย์	ม.4/1
18	16005	เด็กชายณัฐภัก ภัคดีณรงค์	ม.4/1
19	12750	เด็กชายพิชชากร ชื่นชม	ม.4/1
20	18573	เด็กหญิงปญญาธิ์ษา ช้างทอง	ม.4/1

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pre	2.85	20	.813	.182
	post	9.50	20	.761	.170

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 pre - post	-6.650	.988	.221	-7.112	-6.188	-30.098	19	.000

ภาคผนวก ซ

แบบตอบรับวารสาร การเผยแพร่บทความวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๔/๐๔๘๔

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาบทความ
เรียน คุณเสนีย์ ศิริสวัสดิ์

เนื่องจากบทความวิจัยเรื่อง “การศึกษาประสิทธิภาพชุดการสอนปฏิบัติกีตาร์
ขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา” ที่ท่านเสนอขอรับการพิจารณาเพื่อลง
ตีพิมพ์ในวารสารช่อพะยอม ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) คณะกรรมการ
ตรวจสอบและกองบรรณาธิการ โดยลงความเห็นให้ตีพิมพ์ในวารสารช่อพะยอม ฉบับปีที่ ๒๔
พุทธศักราช ๒๕๕๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ วรกุล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สำนักงานคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ฯ
โทร. ๐-๔๓๗๑-๓๐๘๐-๔ ต่อ ๕๐๖
โทรสาร ๐-๔๓๗๔-๒๖๒๓

ภาคผนวก ฅ
ตำแนใบประกาศนียบัตร

**KINGS INTERNATIONAL
BUSINESS SCHOOL**

This is to certify that

SANEE SIRISAWAD

having successfully attended the prescribe competency
requirements has therefore been awarded

**Certificate of Accomplishment
In
English for Thesis Writing**

Conducted in Singapore
September 2011

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Joxer Tang', is written over a horizontal line.

**Mr Joxer Tang
Chief Executive Officer**

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายเสนีย์ ศิริสวัสดิ์
วันเดือนปีเกิด	21 พฤษภาคม 2514
สถานที่เกิด	นครราชสีมา
ที่อยู่ปัจจุบัน	312/8 ตรอกวัดท่าตะโก ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา รหัสไปรษณีย์ 30000
ตำแหน่งหน้าที่	หัวหน้างานดนตรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา เลขที่ 3 ถนนเซนต์แมรี ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2526 ประถมศึกษา โรงเรียน โชคชัยพรหมบุตรบริหาร พ.ศ.2531 มัธยมศึกษา โรงเรียน โชคชัยสามัคคี พ.ศ.2534 อนุปริญญา อศศ. ดนตรีสากล วิทยาลัยครูนครราชสีมา พ.ศ.2544 ปริญญาตรี คบ. ดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏนครราชสีมา
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2536 - 2542 ครูผู้สอนดนตรี โรงเรียน โนนไทยคุรุอุปถัมภ์ พ.ศ.2544 - ปัจจุบัน หัวหน้างานดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา
ผลงานที่ได้รับ	ปีการศึกษา 2547 ครูดีเด่น โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา ปีการศึกษา 2549 ครูดีศรีโคราช ระดับเหรียญทอง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครราชสีมาเขต 1 ปีการศึกษา 2551 ครูผู้สอนดีเด่น สำนักงานการศึกษาเอกชนร่วมกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 1 ปีการศึกษา 2553 ครูดีเด่นคุรุสภา โดยคุรุสภา ปีการศึกษา 2554 ครูดีเด่นระดับเหรียญทองสำนักงานการศึกษาเอกชน